Project Madurai
மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

tiruvarutpA of rAmalingka aTikaL
tirumuRai -II part 2 (verses 1007 - 1543)
(in tamil script, TSCII format)

திருவருட்பா
இராமலிங்க அடிகள் (வள்ளலார்) அருளியது
இரண்டாம் திருமுறை - இரண்டாம் பகுதி
பாடல்கள் (1007 - 1543)

---

thiruvarutpaa

This file has the thiruvarutpa verses in tamil script in TSCII-encoding /version 1.7.
Author: Ramalinga adigal (aka vaLLaLar)
Etext input: Mr. Sivakumar of Singapore (www.vallalar.org) . Our sincere thanks go to Mr. Sivakumar for allowing us to present the TSCII format version of tiruvarutpA verses as part of Project Madurai collections.
Proof-.reading of TSCII version: Mr. P.K. Ilango, Erode, Tamilnadu, India .

This Etext file has the verses in tamil script in TSCII-encoding (v 1.7).
So you need to have a TSCII-conformant tamil font to view the Tamil part properly. Several TSCII conformant fonts are available free for use on Macintosh , Unix and Windows (95/98/NT/3.11) platforms at the following websites:

http://www.tamil.net/tscii/
http://www.geocities.com/Athens/5180/tsctools.html

In case of difficulties send an email request to

kalyan@geocities.com

© Project Madurai 2002
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project Madurai are
available at the website http://www.tamil.net/projectmadurai

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் இயற்றி அருளிய திருஅருட்பா

திருமுறைகள் வெளியீடு அட்டவணை

1. முதல் திருமுறை (பாடல்கள் 1-570)	மின்பதிப்பு 0018 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
2. 1 இரண்டாம் திருமுறை முதல் பகுதி (571-1007)	மின்பதிப்பு 0018 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
2.2. இரண்டாம் திருமுறை இரண்டாம் பகுதி (1007-1543)	இந்த மின்பதிப்பு 00136 -1
2.3. இரண்டாம் திருமுறை மூன்றாம் பகுதி (1544-1958)	மின்பதிப்பு 0136-2 /நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
3. மூன்றாம் திருமுறை (1959 - 2570)	மின்பதிப்பு 0124 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
4. நான்காம் திருமுறை (2571 - 3028)	மின்பதிப்பு 0125 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
5. ஐந்தாம் திருமுறை (3029 - 3266)	மின்பதிப்பு 0128 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
6.1 ஆறாம் திருமுறை - முதற் பகுதி (3267 -3580)	மின்பதிப்பு 0130 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
6.2 ஆறாம் திருமுறை - இரண்டாம் பகுதி (3872 - 4614)	மின்பதிப்பு 0135 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
6.3 ஆறாம் திருமுறை - மூன்றாம் பகுதி (4615 -)	மின்பதிப்பு இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை
7. திருஅருட்பா பல்வகைய தனிப் பாடல்கள் (163)	மின்பதிப்பு 0135 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.

திருவருட்பா இராமலிங்க அடிகள் (வள்ளலார்) அருளியது
இரண்டாம் திருமுறை - இரண்டாம் பகுதி

பாடல்கள் (1007-1543)

உள்ளுறை

பதிகங்கள்	பாடல்கள்
39. நெடுமொழி வஞ்சி (1007- 1016)	மின்பதிப்பு
40. அவலத் தழுங்கல் (1017- 1026)	மின்பதிப்பு
41. திருவிண்ணப்பம் (1027- 1036)	மின்பதிப்பு
42. நெஞ்சறிவுறூஉ (1037- 1046)	மின்பதிப்பு
43. பிரசாத விண்ணப்பம் (1047- 1056)	மின்பதிப்பு
44. ஆடலமுதப் பத்து (1057- 1066)	மின்பதிப்பு
45.வழிமொழி விண்ணப்பம் (1067- 1076)	மின்பதிப்பு
46. சிறுமை விண்ணப்பம் (1077- 1087)	மின்பதிப்பு
47. ஆற்றா விண்ணப்பம் (1088- 1097)	மின்பதிப்பு
48.சந்நிதி முறையீடு (1098- 1108)	மின்பதிப்பு
49. இரங்கல் விண்ணப்பம் (1109- 1118)	மின்பதிப்பு
50. நெஞ்சொடு நேர்தல் (1119- 1128)	மின்பதிப்பு
51.சிவானந்தப் பத்து (1129- 1138)	மின்பதிப்பு
52.காதல் விண்ணப்பம் (1139- 1148)	மின்பதிப்பு
53. பொருள் விண்ணப்பம் (1149- 1158)	மின்பதிப்பு
54. திருவண்ண விண்ணப்பம் (1159- 1170)	மின்பதிப்பு
55. நாடக விண்ணப்பம் (1171- 1181))	மின்பதிப்பு
56. கொடி விண்ணப்பம் (1182- 1192)	மின்பதிப்பு
57. மருட்கை விண்ணப்பம் (1193- 1202)	மின்பதிப்பு
58. கொடைமட விண்ணப்பம் (1203- 1212)	மின்பதிப்பு
59. திருக்காட்சிக் கிரங்கல் (1213- 1222)	மின்பதிப்பு
60. திரு அருட் கிரங்கல் (1223- 1232)	மின்பதிப்பு
61. பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல் (1233- 1242)	மின்பதிப்பு
62. நெஞ்சு நிலைக் கிரங்கல் (1243- 1253)	மின்பதிப்பு
63. எண்ணத் திரங்கல் (1254- 1263)	மின்பதிப்பு
64.பிரசாதப் பதிகம் (1264- 1273)	மின்பதிப்பு
65. நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை (1274- 1299)	மின்பதிப்பு
66. தனிமைக் கிரங்கல் (1300- 1309)	மின்பதிப்பு
67. கருணை பெறா திரங்கல் (1310- 1319)	மின்பதிப்பு
68. அர்ப்பித் திரங்கல் (1320- 1329)	மின்பதிப்பு
69. கழிபகற் கிரங்கல் (1330- 1339)	மின்பதிப்பு

70. தரிசனப் பதிகம் (1340- 1349) மின்பதிப்பு
71. முத்தி உபாயம் (1350- 1359) மின்பதிப்பு
72. தவத்திறம் போற்றல் (1360- 1369) மின்பதிப்பு
73. திருச்சாதனத் தெய்வத் திறம் (1370- 1379) மின்பதிப்பு
74. உள்ளப் பஞ்சகம் /1380- 1384) மின்பதிப்பு
75. வடிவுடை மாணிக்க மாலை (1385- 1486) மின்பதிப்பு
76. தனித் திருமாலை (1487- 1492) மின்பதிப்பு
77. தனித் திருமாலை (1493- 1502) மின்பதிப்பு
78. நாரையும் கிளியும் நாட்டுறு தூது (1503- 1512) மின்பதிப்பு
79. இரங்கன் மாலை (1513- 1543) மின்பதிப்பு

அடிக்குறிப்புகளில் காணப்படும் பதிப்பாசிரியர்களின் பெயர்ச் சுருக்க விரிவு

1. தொ.வே --- தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்
2. ஆ.பா --- ஆ.பாலகிருஷ்ண பிள்ளை
3. ச.மு.க --- ச.மு.கந்தசாமி பிள்ளை
4. பி.இ ரா --- பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார்
5. பொ.சு --- பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை

---

39. நெடுமொழி வஞ்சி

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1007 வார்க்கொண் மங்கையர் முலைமலைக் கேற்றி
மறித்தும் அங்கவர் மடுவினில் தள்ளப்
பார்க்கின் றாய்எனைக் கெடுப்பதில் உனக்குப்
பாவ மேஅலால் பலன்சிறி துளதோ
ஈர்க்கின் றாய்கடுங் காமமாம் புலையா
இன்று சென்றுநான் ஏர்பெறும் ஒற்றி
ஊர்க்குள் மேவிய சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 1

1008. கொடிய மாதர்கள் இடையுறும் நரகக்
குழியில் என்தனைக் கொண்டுசென் றமுத்திக்
கடிய வஞ்சனை யால்எனைக் கலக்கம்
கண்ட பாவியே காமவேட் டுவனே
இடிய நெஞ்சகம் இடர்உழந் திருந்தேன்
இன்னும் என்னைநீ ஏன்இழுக் கின்றாய்
ஒடிவில் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 2

1009. பேதை மாதர்தம் மருங்கிடை ஆழ்ந்த
பிலத்தில் என்தனைப் பிடித்தழ வீழ்த்தி
வாதை உற்றிட வைத்தனை ஐயோ
மதியில் காமமாம் வஞ்சக முறியா
ஏதம் நீத்தருள் அடியர்தம் சார்வால்
எழுகின் றேன்எனை இன்னும்நீ இழுக்கில்
ஓதும் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 3

1010. கோவம் என்னும்ஓர் கொலைப்புலைத் தலைமைக்
கொடிய னேஎனைக் கூடிநீ நின்ற
பாவ வன்மையால் பகைஅடுத் துயிர்மேல்
பரிவி லாமலே பயன்இழந் தனன்காண்
சாவ நீயில தேல்எனை விடுக
சலஞ்செய் வாய்எனில் சதுர்மறை முழக்கம்
ஓவில் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 4

1011. சார்ந்த லோபமாம் தயையிலி ஏடா
தாழ்ந்தி ரப்பவர் தமக்கணு அதனுள்
ஈர்ந்த ஒன்றினை ஈயவும் ஒட்டாய்
இரக்கின் றோர்தரின் அதுகொளற் கிசைவாய்
சோர்ந்தி டாதுநான் துய்ப்பவும் செய்யாய்
சுகமி லாதநீ தூரநில் இன்றேல்
ஓர்ந்த ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 5

1012. மோகம் என்னும்ஓர் மூடரில் சிறந்தோய்
முடிவி லாத்துயர் மூலஇல் ஒழுக்கில்
போகம் என்னும்ஓர் அளற்றிடை விழவும்
போற்று மக்கள்பெண் டன்னைதந் தையராம்
சோக வாரியில் அழுந்தவும் இயற்றிச்
சூழ்கின் றாய்எனைத் தொடர்ந்திடேல் தொடரில்
ஓகை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 6

1013. மதம்எ னும்பெரு மத்தனே எனைநீ
வருத்தல் ஓதினால் வாயினுக் கடங்கா
சிதமெ னும்பரன் செயலினை அறியாய்
தீங்கு செய்தனர் நன்மையாம் செய்தோம்
இதம றிந்தனம் எமக்கினி ஒப்பார்
யாவர் என்றெனை இழிச்சினை அடியார்க்
குதவும் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 7

1014. அமைவ றிந்திடா ஆணவப் பயலே
அகில கோடியும் ஆட்டுகின் றவன்காண்
எமைந டத்துவோன் ஈதுண ராமல்

இன்று நாம்பரன் இணையடி தொழுதோம்
கமைவின் ஏத்தினோம் அடியரும் ஆனோம்
கனிகின் றோம்எனக் கருதிட மயக்கேல்
உமையன் ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 8

1015. கருமை யாம்அகங் காரமர்க் கடவா
கடைய னேஉனைக் கலந்தத னாலே
அருமை யாகநாம் பாடினோம் கல்வி
அறஅ றிந்தனம் அருளையும் அடைந்தோம்
இருமை இன்பமும் பெற்றனம் என்றே
எனைம தித்துநான் இழிவடைந் தனன்காண்
ஒருமை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 9

1016. வெண்மை சேர்அகங் காரமாம் வீணா
விடுவி டென்றனை வித்தகம் உணராய்
தண்மை இன்றிதற் கிதுஎனத் துணிந்தென்
தனையும் சாய்ப்பது தகவென நினைத்தாய்
அண்மை நின்றிடேல் சேய்மைசென் றழிநீ
அன்றி நிற்றியேல் அரிமுதல் ஏத்தும்
உண்மை ஒற்றியூர்ச் சிவன்அருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவல் உண்மைஎன் றுணரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

40. அவலத் தழுங்கல்

திருவொற்றியூர்
எண்சீர்க்(26) கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(26). அறுசீர் - தொ.வே. 1,2. எண்சீர் - ச.மு.க; ஆ.பா.

1017 ஊதி யம்பெறா ஒதியினேன் மதிபோய்
உழலும் பாவியேன் உண்மைஒன் றறியேன்
வாதி யம்புறும் வஞ்சகர் உடனே
வாய்இ முக்குற வன்மைகள் பேசி
ஆதி எம்பெரு மான்உனை மறந்தேன்
அன்பி லாதஎன் வன்பினை நினைக்கில்
தீதி யம்பிய நஞ்சமும் கலங்கும்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 1

1018.
கல்இ கந்தவன் நெஞ்சகக் கொடியேன்
கயவர் தங்களுள் கலந்துநாள் தோறும்
மல்இ கந்தவாய் வாதமிட் டுலறி

வருந்து கின்றதுன் மார்க்கத்தை நினைக்கில்
இல்இ கந்தஎன் மீதெனக் கேதான்
இகலும் கோபமும் இருக்கின்ற தானால்
தில்லை யாய்உன்தன் உளத்துக்கென் னாமோ
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 2

1019. கைத வத்தர்தம் களிப்பினில் களித்தே
காலம் போக்கினேன் களைகண்மற் றறியேன்
செய்த வத்தர்தம் திறம்சிறி துணரேன்
செய்வ தென்னைநின் திருவருள் பெறவே
எய்த வத்திரு அருளெனக் கிரங்கி
ஈயில் உண்டுமற் றின்றெனில் இன்றே
செய்த வத்திரு மடந்தையர் நடனம்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 3

1020. அமுத பிள்ளைக்கே பால்உண வளிப்பாள்
அன்னை என்பர்கள் அழவலி இல்லாக்
கொழுது நேர்சிறு குழவிக்கும் கொடுப்பாள்
குற்றம் அன்றது மற்றவள் செயலே
தொழுது நின்னடி துதிக்கின்றோர்க் கெனவே
துட்ட னேனுக்கும் சூழ்ந்தருள் செயலாம்
செழுது மாதவி மலர்திசை மணக்கத்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 4

1021. உள்ளி யோஎன அலறிநின் றேத்தி
உருகி நெக்கிலா உளத்தன்யான் எனினும்
வள்ளி யோய்உனை மறக்கவும் மாட்டேன்
மற்றைத் தேவரை மதிக்கவும் மாட்டேன்
வெள்ளி யோவெனப் பொன்மகிழ் சிறக்க
விரைந்து மும்மதில் வில்வளைத் தெரித்தோய்
தெள்ளி யோர்புகழ்ந் தரகர என்னத்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 5

1022. விருப்பி லேன்திரு மால்அயன் பதவி
வேண்டிக் கொள்கென விளம்பினும் கொள்ளேன்
மருப்பின் மாஉரி யாய்உன்தன் அடியார்
மதிக்கும் வாழ்வையே மனங்கொடு நின்றேன்
ஒருப்ப டாதஇவ் வென்னள வினிஉன்
உள்ளம் எப்படி அப்படி அறியேன்
திருப்பு யாசல மன்னர்மா தவத்தோர்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 6

1023. நிலையி லாஉல கியல்படும் மனத்தை
நிறுத்தி லேன்ஒரு நியமமும் அறியேன்
விலையி லாமணி யேஉனை வாழ்த்தி
வீட்டு நன்னெறிக் கூட்டென விளம்பேன்
அலையில் ஆர்ந்தெழும் துரும்பென அலைந்தேன்
அற்ப னேன்திரு அருளடை வேனே

சிலையில் ஆர்அழல் கணைதொடுத் தவனே
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 7

1024. காயம் என்பதா காயம்என் றறியேன்
கலங்கி னேன்ஒரு களைகணும் இல்லேன்
சேய நன்னெறி அணித்தெனக் காட்டும்
தெய்வ நின்அருள் திறம்சிறி தடையேன்
தூய நின்அடி யவருடன் கூடித்
தொழும்பு செய்வதே சுகம்எனத் துணியேன்
தீய னேன்தனை ஆள்வதெவ் வாறோ
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 8

1025. புன்னு னிப்படும் துளியினும் சிறிய
போகம் வேட்டுநின் பொன்அடி மறந்தேன்
என்னி னிப்படும் வண்ணம்அஃ தறியேன்
என்செய் கேன்எனை என்செயப் புகுகேன்
மின்னி னில்பொலி வேணியம் பெருமான்
வேற லேன்எனை விரும்பல்உன் கடனே
தென்ன னிப்படும் சோலைசூழ்ந் தோங்கித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 9

1026. அடிய னேன்அலன் என்னினும் அடியேன்
ஆக நின்றனன் அம்மைஇம் மையினும்
கடிய னேன்பிழை யாவையும் பொறுக்கக்
கடன்உ னக்கலால் கண்டிலன் ஐயா
பொடிகொள் மேனிஎம் புண்ணிய முதலே
புன்னை யஞ்சடைப் புங்கவர் ஏறே
செடியர் தேடுறாத் திவ்விய ஒளியே
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 10

Back

---

41. திருவிண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்(27) கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(27). எழுசீர்- தொ.வே. 1,2. எண்சீர் - ச.மு.க; ஆ.பா.

1027. சழக்கி ருந்ததென் னிடத்தில்ஆ யினும்நீர்
தந்தை ஆதலின் சார்ந்தநல் நெறியில்
பழக்கி வைப்பது தேவரீர்க் குரிய
பண்பன் றோஎனைப் பரிந்திலீர் ஆனால்
வழக்கி ருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்
வகுத்துக் கூறுதல் மரபுமற் றன்றால்
புழைக்கை மாவுரி யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 1

1028. .அழுது நெஞ்சயர்ந் துமைநினைக் கின்றேன்
ஐய நீர்அறி யாததும் அன்றே
கழுது துன்றிய காட்டகத் தாடும்
கதியி லீர்எனக் கழறினன் அல்லால்
பழுது பேசின தொன்றிலை ஒற்றிப்
பதியில் வாழ்படம் பக்கநா யகரே
பொழுது போகின்ற தென்செய்கேன் எனைநீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 2

1029. .முன்னை மாதவ முயற்சிஒன் றில்லா
மூட னேன்தனை முன்வர வழைத்துப்
பின்னை ஒன்றும்வாய்ப் பேச்சிலீ ரானால்
பித்தர் என்றுமைப் பேசிட லாமே
என்னை நான்பழித் திடுகின்ற தல்லால்
இகழ்கி லேன்உமை எழில்ஒற்றி உடையீர்
புன்னை அஞ்சடை யீர்எனை உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 3

1030. .வன்மை பேசிய வன்தொண்டர் பொருட்டாய்
வழக்குப் பேசிய வள்ளல்நீர் அன்றோ
இன்மை யாளர்போல் வலியவந் திடினும்
ஏழை யாம்இவன் என்றொழித் திட்டால்
தன்மை அன்றது தருமமும் அன்றால்
தமிய னேன்இன்னும் சாற்றுவ தென்னே
பொன்மை அஞ்சடை யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 4

1031. .உறங்கு கின்றதும் விழிப்பதும் மகிழ்வாய்
உண்ணு கின்றதும் உடுப்பதும் மயக்குள்
இறங்கு கின்றதும் ஏறுகின் றதுமாய்
எய்க்கின் றேன்மனம் என்னினும் அடியேன்
அறங்கொள் நும்அடி அரண்என அடைந்தேன்
அயர்வு தீர்த்தெனை ஆட்கொள நினையீர்
புறங்கொள் காட்டகத் தீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 5

1032. .கரும்பின் கட்டியும் கனியையும் கொடுத்தால்
கயவர் ஆயினும் கசக்கும்என் றுரையார்
அரும்பின் கட்டிள முலைஉமை மகிழும்
ஐய நீர்உம தருள்எனக் களிக்க
இரும்பின் கட்டிநேர் நெஞ்சினேன் எனினும்
ஏற்று வாங்கிடா திருந்ததுண் டேயோ
பொரும்பின் கட்டுரி யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 6

1033. .விருப்பு நின்றதும் பதமலர் மிசைஅவ்
விருப்பை மாற்றுதல் விரகுமற் றன்றால்
கருப்பு நேரினும் வள்ளியோர் கொடுக்கும்

கடமை நீங்குறார் உடமையின் றேனும்
நெருப்பு நும்உரு ஆயினும் அருகில்
நிற்க அஞ்சுறேன் நீலனும் அன்றால்
பொருப்பு வில்லுடை யீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 7

1034. .கொடிய நஞ்சமு தாக்கிய உமக்கிக்
கொடிய னேனைஆட் கொள்ளுதல் அரிதோ
அடியர் தம்பொருட் டடிபடு வீர்எம்
ஐய நும்மடிக் காட்பட விரைந்தேன்
நெடிய மால்அயன் காண்கில ரேனும்
நின்று காண்குவல் என்றுளம் துணிந்தேன்
பொடிய நீறணி வீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 8

1035. .வினையி னால்உடல் எடுத்தன னேனும்
மேலை நாள்உமை விரும்பிய அடியேன்
எனைஇன் னான்என அறிந்திலி ரோநீர்
எழுமைச் செய்கையும் இற்றென அறிவீர்
மனையி னால்வரும் துயர்கெட உமது
மரபு வேண்டியே வந்துநிற் கின்றேன்
புனையி னால்அமர்ந் தீர்ஒற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 9

1036. பிழைபு ரிந்தனன் ஆகிலும் உமது
பெருமை நோக்கில்அப் பிழைசிறி தன்றோ
மழைபு ரிந்திடும் வண்கையை மாற்ற
மதிக்கின் றோர்எவர் மற்றிலை அதுபோல்
உழைபு ரிந்தருள் வீர்எனில் தடுப்பார்
உம்பர் இம்பரில் ஒருவரும் இலைகாண்
புழைபு ரிந்தகை உலவொற்றி உடையீர்
பொய்யன் என்னில்யான் போம்வழி எதுவோ. 10

Back

42. நெஞ்சறிவுறூஉ

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1037.
என்ன தன்றுகாண் வாழ்க்கையுட் சார்ந்த
இன்ப துன்பங்கள் இருவினைப் பயனால்
மன்னும் மும்மல மடஞ்செறி மனனே
வாழ்தி யோஇங்கு வல்வினைக் கிடமாய்
உன்ன நல்அமு தாம்சிவ பெருமான்
உற்று வாழ்ந்திடும் ஒற்றியூர்க் கின்றே
இன்னல் அற்றிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்

இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 1

1038. துன்ப வாழ்வினைச் சுகம்என மனனே
சூழ்ந்து மாயையுள் ஆழ்ந்துநிற் கின்றாய்
வன்ப தாகிய நீயும்என் னுடனே
வருதி யோஅன்றி நிற்றியோ அறியேன்
ஒன்ப தாகிய உருவுடைப் பெருமான்
ஒருவன் வாழ்கின்ற ஒற்றியூர்க் கின்றே
இன்ப வாழ்வுறச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 2

1039. ஆட்டு கின்றதற் காகஅம் பலத்துள்
ஆடு கின்றசே வடிமலர் நினையாய்
வாட்டு கின்றனை வல்வினை மனனே
வாழ்ந்து நீசுக மாய்இரு கண்டாய்
கூட்டு கின்றநம் பரசிவன் மகிழ்வில்
குலவும் ஒற்றியூர்க் கோயில்சூழ்ந் தின்பம்
ஈட்டு கின்றதற் கேகின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 3

1040. வஞ்ச வாழ்க்கையை விடுத்தனன் நீயே
வாரிக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திரு மனனே
நஞ்சம் ஆயினும் உண்குவை நீதான்
நானும் அங்கதை நயப்பது நன்றோ
தஞ்சம் என்றவர்க் கருள்தரும் பெருமான்
தங்கும் ஒற்றியூர்த் தலத்தினுக் கின்றே
எஞ்சல் இன்றிநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 4

1041. உண்மை ஓதினும் ஓர்ந்திலை மனனே
உப்பி லிக்குவந் துண்ணுகின் றவர்போல்
வெண்மை வாழ்க்கையின் நுகர்வினை விரும்பி
வெளுக்கின் றாய்உனை வெறுப்பதில் என்னே
தண்மை மேவிய சடையுடைப் பெருமான்
சார்ந்த ஒற்றியந் தலத்தினுக் கின்றே
எண்மை நீங்கிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 5

1042. நீடும் ஐம்பொறி நெறிநடந் துலக
நெறியில் கூடிநீ நினைப்பொடு மறப்பும்
நாடும் மாயையில் கிடந்துழைக் கின்றாய்
நன்று நின்செயல் நின்றிடு மனனே
ஆடும் அம்பலக் கூத்தன்எம் பெருமான்
அமர்ந்த ஒற்றியூர் ஆலயத் தின்றே
ஈடு நீங்கிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 6

1043. கூறும் ஓர்கணத் தெண்ணுறும் நினைவு
கோடி கோடியாய்க் கொண்டதை மறந்து

மாறு மாயையால் மயங்கிய மனனே
வருதி அன்றெனில் நிற்றிஇவ் வளவில்
ஆறு மேவிய வேணிஎம் பெருமான்
அமர்ந்த ஒற்றியூர் ஆலயம் அதன்பால்
ஈறில் இன்புறச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 7

1044. யாது கண்டனை அதனிடத் தெல்லாம்
அணைகின் றாய்அவ மாகநிற் கீந்த
போது போக்கினை யேஇனி மனனே
போதி போதிநீ போம்வழி எல்லாம்
கோது நீக்கிநல் அருள்தரும் பெருமான்
குலவும் ஒற்றியூர்க் கோயிலுக் கின்றே
ஏதம் ஓடநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 8

1045. விச்சை வேண்டினை வினையுடை மனனே
மேலை நாள்பட்ட வேதனை அறியாய்
துச்சை நீபடும் துயர்உனக் கல்லால்
சொல்லி றந்தநல் சுகம்பலித் திடுமோ
பிச்சை எம்பெரு மான்என நினையேல்
பிறங்கும் ஒற்றியம் பெருந்தகை அவன்பால்
இச்சை கொண்டுநான் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 9

1046. தூக்கம் உற்றிடும் சோம்புடை மனனே
சொல்வ தென்னைஓர் சுகம்இது என்றே
ஆக்கம் உற்றுநான் வாழநீ நரகில்
ஆழ நேர்ந்திடும் அன்றுகண் டறிகாண்
நீக்கம் உற்றிடா நின்மலன் அமர்ந்து
நிகழும் ஒற்றியூர் நியமத்திற் கின்றே
ஏக்கம் அற்றிடச் செல்கின்றேன் உனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி இல்லைஎன் மீதே. 10

Back

---

43. பிரசாத விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1047.
பசைஇலாக் கருங்கல் பாறைநேர் மனத்துப்
பதகனேன் படிற்றுரு வகனேன்
வசைஇலார்க் கருளும் மாணிக்க மணியே
வள்ளலே நினைத்தொழல் மறந்து
நசைஇலா மலம்உண் டோடுறும் கொடிய
நாய்என உணவுகொண் டுற்றேன்

தசைஎலாம் நடுங்க ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 1

1048. அன்னைபோன் றடியர்க் கருத்தியில் அருத்தும்
அப்பநின் அடியினை காணா
தென்னையோ மலம்உண் டுழன்றிடும் பன்றி
என்னஉண் டுற்றனன் அதனால்
புன்னைஅம் சடைஎம் புண்ணிய ஒளியே
பூதநா யகஎன்றன் உடலம்
தன்னைநீ அமர்ந்த ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 2

1049. கண்ணினால் உனது கழற்பதம் காணும்
கருத்தினை மறந்துபாழ் வயிற்றை
மண்ணினால் நிறைத்தல் எனஉண வருந்தி
மலம்பெற வந்தனன் அதனால்
எண்ணினால் அடங்கா எண்குணக் குன்றே
இறைவனே நீஅமர்ந் தருளும்
தண்ணினால் ஓங்கும் ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 3

1050. நின்முனம் நீல கண்டம்என் றோதும்
நெறிமறந் துணவுகொண் டந்தோ
பொன்முனம் நின்ற இரும்பென நின்றேன்
புலையனேன் ஆதலால் இன்று
மின்முனம் இலங்கும் வேணிஅம் கனியே
விரிகடல் தானைசூழ் உலகம்
தன்முனம் இலங்கும் ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 4

1051. குழிக்குமண் அடைக்கும் கொள்கைபோல் பாழும்
கும்பியை ஓம்பினன் அல்லால்
செழிக்கும்உன் திருமுன் நீலகண் டந்தான்
செப்புதல் மறந்தனன் அதனால்
விழிக்குள்நின் றிலங்கும் விளங்கொளி மணியே
மென்கரும் பீன்றவெண் முத்தம்
தழிக்கொளும் வயல்சூழ் ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 5

1052. கமரிடை மலநீர் கவிழ்த்தல்போல் வயிற்றுக்
கடன்கழித் திட்டனன் அல்லால்
அமரிடைப் புரமூன் றெரித்தருள் புரிந்த
ஐயனே நினைத்தொழல் மறந்தேன்
சமரிடை மனத்தேன் ஆதலால் முனிவர்
சங்கர சிவசிவ என்றே
தமரிடை ஓங்கும் ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 6

1053. அருமருந் தனையாய் நின்திரு முன்போந்

தரகர எனத்தொழல் மறந்தே
இருளுறும் மனத்தேன் மலத்தினும் இழிந்த
இயல்புற உண்டனன் அதனால்
கருமருந் தனைய அஞ்செழுத் தோதும்
கருத்தர்போல் திருத்தம தாகத்
தருமநின் றோங்கும் ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 7

1054. கண்ணுதல் கரும்பே நின்முனம் நீல
கண்டம்என் றோதுதல் மறந்தே
உண்ணுதற் கிசைந்தே உண்டுபின் ஓதிபோல்
உன்முனம் நின்றனன் அதனால்
நண்ணுதல் பொருட்டோர் நான்முகன் மாயோன்
நாடிட அடியர்தம்உள்ளத்
தண்ணுதல் கலந்த ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 8

1055. கற்றவர்க் கினிதாம் கதியருள் நீல
கண்டம்என் றுன்திரு முன்னர்
சொற்றிடல் மறந்தேன் சோற்றினை ஊத்தைத்
துருத்தியில் அடைத்தனன் அதனால்
செற்றமற் றுயர்ந்தோர் சிவசிவ சிவமா
தேவஓம் அரகர எனும்சொல்
சற்றும்விட் டகலா ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 9

1056. முறைப்படி நினது முன்புநின் றேத்தி
முன்னிய பின்னர்உண் ணாமல்
சிறைப்படி வயிற்றில் பொறைப்பட ஒதிபோல்
சென்றுநின் முன்னர்உற் றதனால்
கறைப்பட ஓங்கும் கண்டனே எவர்க்கும்
கருத்தனே ஒருத்தனே மிகுசீர்
தறைப்படர்ந் தோங்கும் ஒற்றியில் உன்னால்
தண்டிக்கப் பட்டனன் அன்றே. 10

Back

---

44. ஆடலமுதப் பத்து

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்
எண்சீர்க்(28) கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(28). எழுசீர் - தொ.வே. 1,2. எண்சீர் - ச.மு.க; ஆ.பா.

1057.
சிந்தை நொந்துநொந் தயர்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தோர்ந்திலேன் தீக்குண முடையேன்
வந்து நின்னடிக் காட்செய என்றால்

வஞ்ச நெஞ்சம்என் வசம்நின்ற திலையே
எந்தை நின்னருள் உண்டெனில் உய்வேன்
இல்லை என்னில்நான் இல்லைஉய்ந் திடலே
அந்தி வான்நிறத் தொற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 1

1058. மாய நெஞ்சமோ நின்னடி வழுத்தா
வண்ண மென்தனை வலிக்கின்ற ததனால்
தீயன் ஆயினேன் என்செய்வேன் சிவனே
திருவ ருட்குநான் சேயனும் ஆனேன்
காய வாழ்க்கையில் காமமுண் டுள்ளம்
கலங்கு கின்றனன் களைகண்மற் றறியேன்
ஆய ஒற்றியூர் அண்ணலே தில்லை
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 2

1059. உன்னை உன்னிநெக் குருகிநின் றேத்த
உள்ளம் என்வசம் உற்றதின் றேனும்
என்னை ஆளுதல் உன்கடன் அன்றேல்
இரக்கம் என்பதுன் னிடத்திலை அன்றோ
முன்னை வல்வினை முடித்திடில் சிவனே
மூட னேனுக்கு முன்னிற்ப தெவனோ
அன்னை அப்பனே ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 3

1060. என்ன நான்சொலி நிறுத்தினும் நில்லா
தேகு கின்றதிவ் ஏழையேன் மனந்தான்
உன்ன தின்னருள் ஒருசிறி துண்டேல்
ஒடுக்கி நிற்பனால் உண்மைமற் றின்றேல்
இன்ன தென்றறி யாமல இருளில்
இடர்கொள் வேன்அன்றி என்செய்வேன் சிவனே
அன்ன துன்செயல் ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 4

1061. பாவி நெஞ்சம்என் பால்இரா தோடிப்
பாவை யார்மயல் படிந்துழைப் பதனால்
சேவி யாதஎன் பிழைபொறுத் தாளும்
செய்கை நின்னதே செப்பலென் சிவனே
காவி நேர்விழி மலைமகள் காணக்
கடலின் நஞ்சுண்டு கண்ணன்ஆ தியர்கள்
ஆவி ஈந்தருள் ஒற்றிஎம் இறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 5

1062. மூட நெஞ்சம்என் மொழிவழி நில்லா
மோக வாரியின் முழுகுகின் றதுகாண்
தேட என்வசம் அன்றது சிவனே
திருவ ருட்கடல் திவலைஒன் றுறுமேல்
நாட நாடிய நலம்பெறும் அதனால்
நானும் உய்குவேன் நல்கிடல் வேண்டும்

ஆடல் ஒற்றியாய் பெரும்பற்றப் புலியூர்
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 6

1063. கலங்கு கின்றனன் கண்உன தருள்ஓர்
கடுகின் எல்லைதான் கலந்திடு மானால்
விலங்கு கின்றனன் நெஞ்சம்நின் றிடுமால்
வேறு நான்பெறும் வேட்கையும் இன்றால்
மலங்கு கின்றதை மாற்றுவன் உனது
மலர்ப்பொன் தாளலால் மற்றிலன் சிவனே
அலங்கு கின்றசீர் ஒற்றியூர் இறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 7

1064. மறைவ தென்னையும் மறைப்பது பொல்லா
வஞ்ச நெஞ்சமென் வசப்படல் இலைகாண்
இறைவ நின்னருட் கென்செய்வோம் எனவே
எண்ணி எண்ணிநான் ஏங்குகின் றனனால்
உறைவ துன்னடி மலர்அன்றி மற்றொன்
றுணர்ந்தி லேன்இஃ துண்மைநீ அறிதி
அறைவ தென்னநான் ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 8

1065. ஒருக ணப்பொழு தேனுநின் அடியை
உள்கி டாதுளம் ஓடுகின் றதனால்
திருக ணப்பெறும் தீயனேன் செய்யும்
திறம்அ றிந்திலேன் செப்பலென் சிவனே
வருக ணத்துடல் நிற்குமோ விழுமோ
மாயு மோஎன மயங்குவேன் தன்னை
அருக ணைத்தருள் ஒற்றியூர் இறையே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 9

1066. யாது நின்கருத் தறிந்திலேன் மனமோ
என்வ சப்படா திருத்தலை உரைத்தேன்
தீது செய்யினும் பொறுத்தெனைச் சிவனே
தீய வல்வினைச் சேர்ந்திடா வண்ணம்
பாது காப்பதுன் பரம்இன்றேல் பலவாய்ப்
பகர்தல் என்னகாண் பழிவரும் உனக்கே
ஆது காண்டிஎம் ஒற்றியூர் அரசே
அம்ப லத்தினின் றாடல்செய் அமுதே. 10

Back

45.வழிமொழி விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்

1067. நீல னேன்கொடும் பொய்யல துரையா
நீசன் என்பதென் நெஞ்சறிந் ததுகாண்
சால ஆயினும் நின்கழல் அடிக்கே

சரண்பு குந்திடில் தள்ளுதல் வழக்கோ
ஆலம் உண்டநின் தன்மைமா றுவதேல்
அகில கோடியும் அழிந்திடும் அன்றே
சீல மேவிய ஒற்றியம் பரனே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 1

1068. கண்ணுண் மாமணி யேஅருட் கரும்பே
கற்ற நெஞ்சகம் கனிந்திடும் கனியே
எண்ணுள் உட்படா இன்பமே என்றென்
றெந்தை நின்றனை ஏத்திலன் எனினும்
மண்ணுள் மற்றியான் வழிவழி அடியேன்
மாய மன்றிதுன் மனம்அறிந் ததுவே
திண்ணம் ஈந்தருள் ஒற்றியூர் அரசே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 2

1069. நல்லன் அல்லனான் ஆயினும் சிறியேன்
நான்அ றிந்ததோ நாடறிந் ததுகாண்
சொல்ல வாயிலை ஆயினும் எனைநீ
தொழும்பு கொண்டிடில் துய்யனும் ஆவேன்
வல்ல உன்கருத் தறிந்திலேன் மனமே
மயங்கு கின்றதியான் வாடுகின் றனன்காண்
செல்லல் நீக்கிய ஒற்றியூர் அரசே
தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 3

1070. இரக்கம் என்பதென் னிடத்திலை எனநீ
இகழ்தி யேல்அஃதி யல்புமற் றடியேன்
பரக்க நின்அருட் கிரக்கமே அடைந்தேன்
பார்த்தி லாய்கொலோ பார்த்தனை எனில்நீ
கரப்ப துன்றனக் கழகன்று கண்டாய்
காள கண்டனே கங்கைநா யகனே
திரக்கண் நெற்றியாய் ஒற்றியாய்த் தில்லைத்
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 4

1071. யாது நான்பிழை செய்யினும் பொறுப்பான்
எந்தை எம்மிறை என்றுவந் தடைந்தேன்
தீது நோக்கிநீ செயிர்த்திடில் அடியேன்
செய்வ தென்னைநின் சித்தமிங் கறியேன்
போது போகின்ற தன்றிஎன் மாயப்
புணர்ச்சி யாதொன்றும் போகின்ற திலைகாண்
சீத வார்பொழில் ஒற்றியம் பரனே
திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 5

1072. தாய்க்கும் தந்தைக்கும் நிகரும்நின் இருதாள்
சார்ந்த மேலவர் தமைத்தொழு தேத்தா
நாய்க்கும் நாய்எனும் பாவியேன் பிழையை
நாடி நல்லருள் நல்கிடா திருந்தால்
ஏய்க்கும் மால்நிறக் காலன்வந் திடும்போ
தென்கொ லாம்இந்த எண்ணம்என் மனத்தைத்

தீய்க்கு தென்செய்வேன் ஒற்றியம் சிவனே
　　தில்லை அம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 6

1073. ஆட்டு கின்றநீ அறிந்திலை போலும்
　　ஐவர் பக்கம்நான் ஆடுகின் றதனைக்
காட்டு கின்றவான் கடலிடை எழுந்த
　　காள முண்டஅக் கருணையை உலகில்
நாட்டு கின்றனை ஆயில்இக் கொடிய
　　நாய்க்கும் உன்னருள் நல்கிட வேண்டும்
தீட்டு கின்றநல் புகழ்ஒற்றி அரசே
　　திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 7

1074. உய்ய ஒன்றிலேன் பொய்யன்என் பதனை
　　ஒளித்தி லேன்இந்த ஒதியனுக் கருள்நீ
செய்ய வேண்டுவ தின்றெனில் சிவனே
　　செய்வ தென்னைநான் திகைப்பதை அன்றி
மையல் நெஞ்சினேன் ஆயினும் உன்னை
　　மறந்தி லேன்இது வஞ்சமும் அன்றே
செய்ய மேனிஎம் ஒற்றியூர் வாழ்வே
　　திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 8

1075. வாடு கின்றனன் என்றனை இன்னும்
　　வருந்த வைக்கினும் மறந்திடேன் உன்னைப்
பாடு கின்றனன் பாவியேன் என்னைப்
　　பாது காப்பதுன் பரம்அது கண்டாய்
தேடு கின்றமால் நான்முகன் முதலாம்
　　தேவர் யாவரும் தெரிவரும் பொருளே
சேடு நின்றநல் ஒற்றியூர் வாழ்வே
　　திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 9

1076. சிறியர் செய்பிழை பெரியவர் பொறுக்கும்
　　சீல மென்பதுன் திருமொழி அன்றே
வறிய னேன்பிழை யாவையும் உனது
　　மனத்தில் கொள்ளுதல் வழக்கல இனிநீ
இறையும் தாழ்க்கலை அடியனேன் தன்னை
　　ஏன்று கொண்டருள் ஈந்திடல் வேண்டும்
செறிய ஓங்கிய ஒற்றியம் பரமே
　　திருச்சிற் றம்பலம் திகழ்ஒளி விளக்கே. 10

Back

---

46. சிறுமை விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்(29) கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(29). எண்சீர் - தொ.வே.1, ச.மு.க, ஆ.பா; எழுசீர் - தொ.வே.2,

1077. இன்று நின்றவர் நாளைநின் றிலரே
என்செய் வோம்இதற் கென்றுளம் பதைத்துச்
சென்று நின்றுசோர் கின்றனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
நன்று நின்துணை நாடக மலர்த்தாள்
நண்ண என்றுநீ நயந்தருள் வாயோ
பொன்றல் இன்றிய எழில்ஒற்றி அரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 1

1078. மறுமை இம்மையும் வளம்பெற வேண்டேன்
மருவும் நின்அருள் வாழ்வுற அடையாச்
சிறுமை எண்ணியே திகைக்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
வறுமை யாளனேன் வாட்டம்நீ அறியா
வண்ணம் உண்டுகொல் மாணிக்க மலையே
பொறுமை யாளனே ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 2

1079. உய்ய வல்லனேல் உன்திரு அருளாம்
உடைமை வேண்டும்அவ் உடைமையைத் தேடல்
செய்ய வல்லனோ அல்லகாண் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
பெய்ய வல்லநின் திருவருள் நோக்கம்
பெறவி ழைந்தனன் பிறஒன்றும் விரும்பேன்
பொய்யி தல்லஎம் ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 3

1080. வெல்லு கின்றனர் வினைப்புல வேடர்
மெலிகின் றேன்இங்கு வீணினில் காலம்
செல்லு கின்றன ஐயவோ சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
சொல்லு கின்றனன் கேட்கின்றாய் கேட்டும்
தூர நின்றனை ஈரமில் லார்போல்
புல்லு கின்றசீர் ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 4

1081. ஏறு கின்றிலேன் இழிகிலேன் நடுநின்
றெய்க்கின் றேன்பவம் என்னும்அக் குழியில்
தேறு கின்றிலேன் சிக்கெனச் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
கூறு கின்றதென் கடவுள்நீ அறியாக்
கொள்கை ஒன்றிலை குன்றவில் லோனே
பூறு வங்கொளும் ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 5

1082. கந்த மும்மல ரும்என நின்றாய்
கண்டு கொண்டிலேன் காமவாழ் வதனால்
சிந்தை நொந்தயர் கின்றனன் சிவனே

செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
எந்த நல்வழி யால்உனை அடைவேன்
யாதுந் தேர்ந்திலேன் போதுபோ வதுகாண்
புந்தி இன்பமே ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 6

1083. அல்லல் என்னைவிட் டகன்றிட ஒற்றி
அடுத்து நிற்கவோ அன்றிநற் புலியூர்த்
தில்லை மேவவோ அறிந்திலேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
ஒல்லை இங்குவா என்றருள் புரியா
தொழிதி யேல்உனை உறுவதெவ் வணமோ
புல்லர் மேவிடா ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 7

1084. ஞால வாழ்க்கையை நம்பிநின் றுழலும்
நாய்க ளுக்கெலாம் நாயர சானேன்
சீலம் ஒன்றிலேன் திகைக்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
ஏல நின்அருள் ஈதியேல் உய்வேன்
இல்லை யேல்எனக் கில்லைஉய் திறமே
போல என்றுரை யாஒற்றி அரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 8

1085. சுத்த நெஞ்சருள் சேர்க்கினும் அலது
சோம்பல் நெஞ்சருள் சேர்க்கினும் நினது
சித்தம் என்னள வன்றது சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
நித்தம் நின்னடி அன்றிஒன் றேத்தேன்
நித்த னேஅது நீஅறி யாயோ
புத்த ருந்தமிழ் ஒற்றியூர் அரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 9

1086. தத்து மத்திடைத் தயிரென வினையால்
தளர்ந்து மூப்பினில் தண்டுகொண் டுழன்றே
செத்து மீளவும் பிறப்பெனில் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
தொத்து வேண்டும்நின் திருவடிக் கெனையே
துட்டன் என்றியேல் துணைபிறி தறியேன்
புத்தை நீக்கிய ஒற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 10

1087. பரிந்தி லேன்அருட் பாங்குறும் பொருட்டாய்ப்
பந்த பாசத்தைப் பறித்திடும் வழியைத்
தெரிந்தி லேன்திகைப் புண்டனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருள் சிறியேன்
விரிந்த நெஞ்சமும் குவிந்தில இன்னும்
வெய்ய மாயையில் கையற வடைந்தே

புரிந்து சார்கின்ற தொற்றிஅம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவில்நின் றவனே. 11

Back

---

47. ஆற்றா விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1088. அன்னையில் பெரிதும் இனியஎன் அரசே
அம்பலத் தாடல்செய் அமுதே
பொன்னைஒத் தொளிரும் புரிசடைக் கனியே
போதமே ஒற்றிஎம் பொருளே
உன்னைவிட் டயலார் உறவுகொண் டடையேன்
உண்மைஎன் உள்ளம்நீ அறிவாய்
என்னைவிட் டிடில்நான் என்செய்வேன் ஒதிபோல்
இருக்கின்ற இவ்வெளி யேனே. 1

1089. எளியனேன் மையல் மனத்தினால் உழன்றேன்
என்செய்வேன் என்செய்வேன்பொல்லாக்
களியனேன் வாட்டம் கண்டனை இன்னும்
கருணைசெய் திலைஅருட் கரும்பே
அளியனே திருச்சிற் றம்பலத் தொளியே
அருமருந் தேவட வனத்துத்
தனியனே ஒற்றித் தலத்தமர் மணியே
தயையிலி போல்இருந் தனையே. 2

1090. இருந்தனை எனது நெஞ்சினுள் எந்தாய்
என்துயர் அறிந்திலை போலும்
முருந்தனை முறுவல் மங்கையர் மலைநேர்
முலைத்தலை உருண்டன னேனும்
மருந்தனை யாய்உன் திருவடி மலரை
மறந்திலேன் வழுத்துகின் றனன்காண்
வருந்தனை யேல்என் றுரைத்திலை ஐயா
வஞ்சகம் உனக்கும்உண் டேயோ. 3

1091. உண்டநஞ் சின்னும் கண்டம்விட் டகலா
துறைந்தது நாடொறும் அடியேன்
கண்டனன் கருணைக் கடல்எனும் குறிப்பைக்
கண்டுகண் டுளமது நெகவே
விண்டனன் என்னைக் கைவிடில் சிவனே
விடத்தினும் கொடியன்நான் அன்றோ
அண்டர்கட் கரசே அம்பலத் தமுதே
அலைகின்றேன் அறிந்திருந் தனையே. 4

1092. தனையர்செய் பிழையைத் தந்தையர் குறித்துத்
தள்ளுதல் வழக்கல என்பார்

வினையனேன் பிழையை வினையிலி நீதான்
விவகரித் தெண்ணுதல் அழகோ
உனையலா திறந்தும் பிறந்தும்இவ் வுலகில்
உழன்றிடுந் தேவரை மதியேன்
எனையலா துனக்கிங் காளிலை யோஉண்
டென்னினும் ஏன்றுகொண் டருளே. 5

1093. ஏன்றுகொண் டருள வேண்டும்இவ் எளியேன்
இருக்கினும் இறக்கினும் பொதுவுள்
ஊன்றுகொண் டருளும் நின்னடி யல்லால்
உரைக்கும்மால் அயன்முதல் தேவர்
நான்றுகொண் டிடுவ ரேனும்மற் றவர்மேல்
நாஎழா துண்மையீ திதற்குச்
சான்றுகொண் டருள நினைத்தியேல் என்னுள்
சார்ந்தநின் சரண்இரண் டன்றே. 6

1094. சரணவா ரிசம்என் தலைமிசை இன்னும்
தரித்திலை தாழ்த்தனை அடியேன்
கரணவா தனையும் கந்தவா தனையும்
கலங்கிடக் கபமிழுத் துந்தும்
மரணவா தனைக்கென் செய்குவம் என்றே
வருந்துகின் றனன்மனம் மாழாந்
தரணமுன் றெரிய நகைத்தஎம் இறையே
அடியனை ஆள்வதுன் கடனே. 7

1095. கடம்பொழி ஓங்கல் உரிஉடை உடுக்கும்
கடவுளே கடவுளர் கோவே
மடம்பொழி மனத்தேன் மலஞ்செறிந் தூறும்
வாயில்ஓர் ஒன்பதில் வரும்இவ்
உடம்பொழிந் திடுமேல் மீண்டுமீண் டெந்த
உடம்புகொண் டுழல்வனோஎன்று
நடம்பொழி பதத்தாய் நடுங்குகின் றனன்காண்
நான்செயும் வகைஎது நவிலே. 8

1096. வகைஎது தெரிந்தேன் ஏழையேன் உய்வான்
வள்ளலே வலிந்தெனை ஆளும்
தகைஅது இன்றேல் என்செய்வேன் உலகர்
சழக்குடைத் தமியன்நீ நின்ற
திகைஎது என்றால் சொலஅறி யாது
திகைத்திடும் சிறியனேன் தன்னைப்
பகைஅது கருதா தாள்வதுன் பரங்காண்
பவளமா நிறத்தகற் பகமே. 9

1097. கற்பன அறிந்து கற்கிலேன் சழக்குக்
கல்விகற் றுழன்றனன் கருணை
சொற்பன மதிலும் காண்கிலேன் பொல்லாச்
சூகரம் எனமலம் துய்த்தேன்
விற்பனன் எனவே நிற்பது விழைந்தேன்

வீணனேன் விரகிலா வெறியேன்
அற்பனேன் தன்னை ஆண்டநின் அருளை
ஆய்ந்திடில் அன்னையின் பெரிதே. 10

Back

48.சந்நிதி முறையீடு

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்
கலி விருத்தம்(30)

(30). வஞ்சி விருத்தம் - தொ. வே. 1, ச.மு.க;
கலி விருத்தம் - தொ.வே. 2, ஆ.பா.

1098. ஒற்றி மேவிய உத்தம னேமணித்
தெற்றி மேவிய தில்லையப் பாவிழி
நெற்றி மேவிய நின்மல னேஉனைப்
பற்றி மேவிய நெஞ்சம்உன் பாலதே. 1

1099. பாலின் நீற்றுப் பரஞ்சுட ரேமலர்க்
காலின் ஈற்றுக் கதிபெற ஏழையேன்
மாலின் ஈற்று மயக்கறல் என்றுகல்
ஆலின் ஈற்றுப் பொருள்அருள் ஆதியே. 2

1100. ஆதி யேதில்லை அம்பலத் தாடல்செய்
சோதி யேதிருத் தோணிபு ரத்தனே
ஓதி யேதரும் ஒற்றிஅப் பாஇது
நீதி யேஎனை நீமரு வாததே. 3

1101. வாதம் ஓதிய வஞ்சரைக் காணில்ஓர்
காதம் ஓடும் கடியனை ஆள்வது
நீத மோஅன்றி நேரும்அ நீதமோ
ஓதம் ஓதொலி ஒற்றித்த லத்தனே. 4

1102. தலத்த னேதில்லைச் சங்கர னேதலைக்
கலத்த னேநெற்றிக் கண்ணுடை யாளனே
நலத்த னேஒற்றி நாயக னேஇந்த
மலத்த னேனையும் வாழ்வித்தல் மாண்பதே. 5

1103. மாண்கொள் அம்பல மாணிக்க மேவிடம்
ஊண்கொள் கண்டத்தெம் ஒற்றிஅப் பாஉன்தன்
ஏண்கொள் சேவடி இன்புகழ் ஏத்திடாக்
கோண்கொள் நெஞ்சக் கொடியனும் உய்வனே. 6

1104. உய்யும் வண்ணம்இங் குன்அருள் எய்தநான்
செய்யும் வண்ணம்தெ ரிந்திலன் செல்வமே
பெய்யும் வண்ணப்பெ ருமுகி லேபுரம்
எய்யும் வண்ணம்எ ரித்தருள் எந்தையே. 7

1105.
எந்தை யேதில்லை எம்இறை யேகுகன்

தந்தை யேஒற்றித் தண்அமு தேஎன்தன்
முந்தை ஏழ்பவ மூடம யக்கறச்
சிந்தை ஏதம்தி ருந்தஅ ருள்வையே. 8

1106. திருந்த நான்மறைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்
திருந்த ஞானஇ யல்ஒளி யேஒற்றிப்
பொருந்த நின்றருள் புண்ணிய மேஇங்கு
வருந்த என்தனை வைத்தத ழகதோ. 9

1107. வைத்த நின்அருள் வாழிய வாழிய
மெய்த்த தில்லையின் மேவிய இன்பமே
உய்த்த நல்அருள் ஒற்றிஅப் பாஎனைப்
பொய்த்த சிந்தைவிட் டுன்தனைப் போற்றவே. 10

1108. போற்ற வைத்தனை புண்ணிய னேஎனைச்
சாற்ற வைத்தனை நின்புகழ்த் தன்மையைத்
தேற்ற வைத்தனை நெஞ்சைத்தெ ளிந்தன்பை
ஊற்ற வைத்தனை உன்ஒற்றி மேவியே. 11

Back

---

49. இரங்கல் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1109. பற்று நோக்கிய பாவியேன் தனக்குப்
பரிந்து நீஅருட் பதம்அளித் திலையே
மற்று நோக்கிய வல்வினை அதனால்
வஞ்ச மாயையின் வாழ்க்கையின் மனத்தின்
அற்று நோக்கிய நோய்களின் மூப்பின்
அலைதந் திவ்வுல கம்படும் பாட்டை
உற்று நோக்கினால் உருகுதென் உள்ளம்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 1

1110. கொடிய நெஞ்சினேன் கோபமே அடைந்தேன்
கோடி கோடியாம் குணப்பழு துடையேன்
கடிய வஞ்சகக் கள்வனேன் தனக்குன்
கருணை ஈந்திடா திருந்திடில் கடையேன்
அடியன் ஆகுவ தெவ்வணம் என்றே
ஐய ஐயநான் அலறிடு கின்றேன்
ஓடிய மும்மலம் ஒருங்கறுத் தவர்சேர்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 2

1111. காமம் என்பதோர் உருக்கொடிவ் வுலகில்
கலங்கு கின்றஇக் கடையனேன் தனக்குச்
சேமம் என்பதாம் நின்அருள் கிடையாச்
சிறுமை யேஇன்னும் செறிந்திடு மானால்
ஏம நெஞ்சினர் என்றனை நோக்கி

ஏட நீகடை என்றிடில் அவர்முன்
ஊமன் ஆகுவ தன்றிஎன் செய்வேன்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 3

1112. மண்ணில் நின்றவர் வாழ்வதும் கணத்தில்
வருந்தி மாய்வதும் மற்றிவை எல்லாம்
கண்ணின் நேர்நிதங் கண்டும்இவ் வாழ்வில்
காதல் நீங்கிலாக் கல்மனக் கொடியேன்
எண்ணி நின்றஓர் எண்ணமும் முடியா
தென்செய் கேன்வரும் இருவினைக் கயிற்றால்
உண்ணி ரம்பநின் றாட்டுகின் றனைநீ
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 4

1113. வெருட்சி யேதரும் மலஇரா இன்னும்
விடியக் கண்டிலேன் வினையினேன் உள்ளம்
மருட்சி மேவிய தென்செய்கேன் உன்பால்
வருவ தற்கொரு வழியும்இங் கறியேன்
தெருட்சி யேதரும் நின்அருள் ஒளிதான்
சேரில் உய்குவேன் சேர்ந்தில தானால்
உருட்சி ஆழிஒத் துழல்வது மெய்காண்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 5

1114. யாதும் உன்செய லாம்என அறிந்தும்
ஐய வையமேல் அவர்இவர் ஒழியாத்
தீது செய்தனர் நன்மைசெய் தனர்நாம்
தெரிந்து செய்வதே திறம்என நினைத்துக்
கோது செய்மலக் கோட்டையைக் காவல்
கொண்டு வாழ்கிறேன் கண்டிட இனிநீ
ஓது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 6

1115. பந்த மட்டின்ஆம் பாவிநெஞ் சகத்தால்
பவப்பெ ருங்கடல் படிந்துழன் றயர்ந்தேன்
இந்த மட்டில்நான் உழன்றதே அமையும்
ஏற வேண்டும்உன் எண்ணமே தறியேன்
அந்த மட்டினில் இருத்தியோ அன்றி
அடிமை வேண்டிநின் அருட்பெரும் புணையை
உந்த மட்டினால் தருதியோ உரையாய்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 7

1116. ஞான மென்பதின் உறுபொருள் அறியேன்
ஞானி அல்லன்நான் ஆயினும் கடையேன்
ஆன போதிலும் எனக்குநின் அருள்ஓர்
அணுவில் பாதியே ஆயினும் அடைந்தால்
வான மேவிய அமரரும் அயனும்
மாலும் என்முனம் வலியிலர் அன்றே
ஊனம் நீக்கிநல் அருள்தரும் பொருளே
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 8

1117. அளிய நெஞ்சம்ஓர் அறிவுரு வாகும்
அன்பர் தம்புடை அணுகிய அருள்போல்
எளிய நெஞ்சினேற் கெய்திடா தேனும்
எள்ளில் பாதிமட் டீந்தருள் வாயேல் 0
களிய மாமயல் காடற எறிந்தாங்
கார வேரினைக் களைந்துமெய்ப் போத
ஒளிய வித்தினால் போகமும் விளைப்பேன்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 9

1118. நாக நாட்டதின் நலம்பெற வேண்டேன்
நரகில் ஏகென நவிலினும் அமைவேன்
ஆகம் நாட்டிடை விடுகெனில் விடுவேன்
அல்லல் ஆம்பவம் அடைஎனில் அடைவேன்
தாகம் நாட்டிய மயல்அற அருள்நீர்
தருதல் இல்எனச் சாற்றிடில் தரியேன்
ஓகை நாட்டிய யோகியர் பரவும்
ஒற்றி மேவிய உலகுடை யோனே. 10

Back

---

50. நெஞ்சொடு நேர்தல்

கோயில்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1119. அணிகொள் கோவணக் கந்தையே நமக்கிங்
கடுத்த ஆடைஎன் றறிமட நெஞ்சே
கணிகொள் மாமணிக் கலன்கள்நம் கடவுள்
கண்ணுண் மாமணிக் கண்டிகை கண்டாய்
பிணிகொள் வன்பவம் நீக்கும்வெண் ணீறே
பெருமைச் சாந்தமாம் பிறங்கொளி மன்றில்
திணிகொள் சங்கர சிவசிவ என்று
சென்று வாழ்த்தலே செய்தொழி லாமே. 1

1120. செய்த நன்றிமேல் தீங்கிழைப் பாரில்
திருப்பும் என்தனைத் திருப்புகின் றனைநீ
பெய்த பாலினைக் கமரிடைக் கவிழ்க்கும்
பேதை யாதலில் பிறழ்ந்தனை உனைநான்
வைத போதினும் வாழ்த்தென நினைத்து
மறுத்து நீக்கிஅவ் வழிநடக் கின்றாய்
கொய்த கோட்டினை நட்டனை வளர்ப்பாய்
கொடிய நெஞ்சமே மடியகிற் றிலையே. 2

1121.
இலைஎ னாதணு வளவும்ஒன் றீய
எண்ணு கின்றிலை என்பெறு வாயோ
கொலைஇ னாதென அறிந்திலை நெஞ்சே
கொல்லு கின்றஅக் கூற்றினும் கொடியாய்

தலையின் மாலைதாழ் சடையுடைப் பெருமான்
தாள்நி னைந்திலை ஊண்நினைந் துலகில்
புலையி னார்கள்பால் போதியோ வீணில்
போகப் போகஇப் போக்கினில் அழிந்தே. 3

1122. அழிந்த வாழ்க்கையின் அவலமிங் கனைத்தும்
ஐயம் இன்றிநீ அறிந்தனை நெஞ்சே
கழிந்த எச்சிலை விழைந்திடு வார்போல்
கலந்து மீட்டுநீ கலங்குகின் றனையே
மொழிந்த முன்னையோர் பெறும்சிவ கதிக்கே
முன்னு றாவகை என்னுறும் உன்னால்
இழிந்த நாயினும் கடையனாய் நின்றேன்
என்செய் வேன்உனை ஏன்அடுத் தேனே. 4

1123. தேன்நெய் ஆடிய செஞ்சடைக் கனியைத்
தேனை மெய்அருள் திருவினை அடியர்
ஊனை நெக்கிட உருக்கிய ஒளியை
உள்ளத் தோங்கிய உவப்பினை மூவர்
கோனை ஆனந்தக் கொழுங்கடல் அமுதைக்
கோம ளத்தினைக் குன்றவில் லியைஎம்
மானை அம்பல வாணனை நினையாய்
வஞ்ச நெஞ்சமே மாய்ந்திலை இனுமே. 5

1124. இன்னும் எங்ஙனம் ஏகுகின் றனையோ
ஏழை நெஞ்சமே இங்குமங் குந்தான்
முன்னை நாம்பிறந் துழன்றஅத் துயரை
முன்னில் என்குலை முறுக்குகின் றனகாண்
என்னை நீஎனக் குறுதுணை அந்தோ
என்சொல் ஏற்றிலை எழில்கொளும் பொதுவில்
மன்னு நம்முடை வள்ளலை நினைத்தால்
மற்று நாம்பிற வாவகை வருமே. 6

1125. பிறந்து முன்னர்இவ் வுலகினாம் பெண்டு
பிள்ளை ஆதிய பெருந்தொடக் குழந்தே
இறந்து வீழ்கதி இடைவிழுந் துழன்றே
இருந்த சேடத்தின் இத்தனை எல்லாம்
மறந்து விட்டனை நெஞ்சமே நீதான்
மதியி லாய்அது மறந்திலன் எளியேன்
துறந்து நாம்பெறும் சுகத்தினை அடையச்
சொல்லும் வண்ணம்நீ தொடங்கிடில் நன்றே. 7

1126. நன்று செய்வதற் குடன்படு வாயேல்
நல்ல நெஞ்சமே வல்லஇவ் வண்ணம்
இன்று செய்திநீ நாளைஎன் பாயேல்
இன்றி ருந்தவர் நாளைநின் றிலரே
ஒன்று கேண்மதி சுகர்முதல் முனிவோர்
உக்க அக்கணம் சிக்கெனத் துறந்தார்
அன்று முன்னரே கடந்தனர் அன்றி

அதற்கு முன்னரே அகன்றனர் அன்றே. 8

1127. அன்றி னோர்கிலை நம்முடைப் பெருமான்
அஞ்செ முத்தையும் அடிக்கடி மறந்தாய்
ஒன்றி மேற்கதி உறவகை அந்தோ
உணர்கி லாய்வயிற் றூண்பொருட் டயலோர்
முன்றில் காத்தனை அவ்வள வேனும்
முயன்று காத்திலை முன்னவன் கோயில்
துன்றி நின்றநல் தொண்டர்தம் தொழும்பு
தொடங்கு வானவர் தூயமுன் றிலையே. 9

1128. தூய நெஞ்சமே சுகம்பெற வேண்டில்
சொல்லு வாம்அது சொல்லள வன்றால்
காய மாயமாம் கான்செறிந் துலவும்
கள்வர் ஐவரைக் கைவிடுத் ததன்மேல்
பாய ஆணவப் பகைகெட முருக்கிப்
பகல்இ ராஇலாப் பாங்கரின் நின்றே
ஆய வானந்தக் கூத்துடைப் பரமா
காய சோதிகண் டமருதல் அணியே. 10

Back

51.சிவானந்தப் பத்து

திருவொற்றியூரும் திருத்தில்லையும்

எண்சீர்க்(31) கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(31). எழுசீர் - தொ.வே. 1,2; எண்சீர் - ச.மு.க; ஆ.பா.

1129. இச்சை உண்டெனக் குன்திரு மலர்த்தாள்
எய்தும் வண்ணம்இங் கென்செய வல்லேன்
கொச்சை நெஞ்சம்என் குறிப்பில்நில் லாது
குதிப்பில் நின்றது மதிப்பின்இவ் வுலகில்
பிச்சை உண்டெனிற் பிச்சரிற் சீறும்
பேய ருண்மனை நாயென உழைத்தேன்
செச்சை மேனிஎம் திருவொற்றி அரசே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 1

1130. ஐய நின்னுடை அன்பர்கள் எல்லாம்
அழிவில் இன்பமுற் றருகிருக் கின்றார்
வெய்ய நெஞ்சகப் பாவியேன் கொடிய
வீண னேன்இங்கு வீழ்கதிக் கிடமாய்
வைய வாழ்க்கையின் மயங்குகின் றனன்மேல்
வருவ தோர்ந்திலன் வாழ்வடை வேனோ
செய்ய வண்ணனே ஒற்றியம் பொருளே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 2

1131. மடிகொள் நெஞ்சினால் வள்ளல்உன் மலர்த்தாள்

மறந்து வஞ்சக வாழ்க்கையை மதித்தேன்
துடிகொள் நேர்இடை மடவியர்க் குருகிச்
சுழல்கின் றேன்அருள் சுகம்பெறு வேனோ
வடிகொள் வேல்கரத் தண்ணலை ஈன்ற
வள்ள லேஎன வாழ்த்துகின் றவர்தம்
செடிகள் நீக்கிய ஒற்றியம் பரனே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 3

1132. இருக்க வாவுற உலகெலாம் உய்ய
எடுத்த சேவடிக் கெள்ளள வேனும்
உருக்கம் ஒன்றிலேன் ஒதியினில் பெரியேன்
ஒண்மை எய்துதல் வெண்மைமற் றன்றே
தருக்க நின்றஎன் தன்மையை நினைக்கில்
தமிய னேனுக்கே தலைநடுக் குறுங்காண்
திருக்கண் மூன்றுடை ஒற்றிஎம் பொருளே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 4

1133. எண்பெ றாவினைக் கேதுசெய் உடலை
எடுத்த நாள்முதல் இந்தநாள் வரைக்கும்
நண்பு றாப்பவம் இயற்றினன் அல்லால்
நன்மை என்பதோர் நாளினும் அறியேன்
வண்பெ றாவெனக் குன்திரு அருளாம்
வாழ்வு நேர்ந்திடும் வகைஎந்த வகையோ
திண்பெ றாநிற்க அருள்ஒற்றி அமுதே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 5

1134. பேதை நெஞ்சினேன் செய்பிழை எல்லாம்
பேசி னால்பெரும் பிணக்கினுக் கிடமாம்
தாதை நீஅவை எண்ணலை எளியேன்
தனக்கு நின்திருத் தண்அளி புரிவாய்
கோதை நீக்கிய முனிவர்கள் காணக்
கூத்து கந்தருள் குணப்பெருங் குன்றே
தீதை நீக்கிய ஒற்றிஎம் பெருமான்
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 6

1135. வஞ்ச நெஞ்சர்தம் சேர்க்கையைத் துறந்து
வள்ளல் உன்திரு மலரடி ஏத்தி
விஞ்சு நெஞ்சர்தம் அடித்துணைக் கேவல்
விரும்பி நிற்கும்அப் பெரும்பயன் பெறவே
தஞ்சம் என்றருள் நின்திருக் கோயில்
சார்ந்து நின்றனன் தருதல்மற் றின்றோ
செஞ்சொல் ஓங்கிய ஒற்றிஎம் பெருமான்
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 7

1136. புல்ல னேன்புவி நடையிடை அலையும்
புலைய நெஞ்சினால் பொருந்திடும் கொடிய
அல்லல் என்பதற் கெல்லைஒன் றறியேன்
அருந்து கின்றனன் விருந்தினன் ஆகி

ஒல்லை உன்திருக் கோயில்முன் அடுத்தேன்
உத்த மாஉன்தன் உள்ளம்இங் கறியேன்
செல்லல் நீக்கிய ஒற்றியம் பொருளே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 8

1137. எளிய னேன்பிழை இயற்றிய எல்லாம்
எண்ணி னுட்படா வேனும்மற் றவையை
அளிய நல்லருள் ஈந்திடும் பொருட்டால்
ஆய்தல் நன்றல ஆதலின் ஈண்டே
களிய நெஞ்சமாம் கருங்கலைக் கரைத்துக்
கருணை ஈகுதல் கடன்உனக் கையா
தெளிய ஓங்கிய ஒற்றிஎன் அமுதே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 9

1138. வெறிபி டிக்கினும் மகன்தனைப் பெற்றோர்
விடுத்தி டார்அந்த வெறியது தீரும்
நெறிபி டித்துநின் றாய்வரென் அரசே
நீயும் அப்படி நீசனேன் தனக்குப்
பொறிபி டித்தநல் போதகம் அருளிப்
புன்மை யாவையும் போக்கிடல் வேண்டும்
செறிபி டித்தவான் பொழில்ஒற்றி அமுதே
தில்லை ஓங்கிய சிவானந்தத் தேனே. 10

Back

52.காதல் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

1139. வஞ்சக வினைக்கோர் கொள்கலம் அனைய
மனத்தினேன் அனைத்தினும் கொடியேன்
தஞ்சம்என் றடைந்தே நின்திருக் கோயில்
சந்நிதி முன்னர்நிற் கின்றேன்
எஞ்சலில் அடங்காப் பாவிஎன் றெனைநீ
இகழ்ந்திடில் என்செய்வேன் சிவனே
கஞ்சன்மால் புகழும் ஒற்றியங் கரும்பே
கதிதரும் கருணையங் கடலே. 1

1140. நிற்பது போன்று நிலைபடா உடலை
நேசம்வைத் தோம்புறும் பொருட்டாய்ப்
பொற்பது தவிரும் புலையர்தம் மனைவாய்ப்
புந்திநொந் தயர்ந்தழு திளைத்தேன்
சொற்பதங் கடந்த நின்திரு வடிக்குத்
தொண்டுசெய் நாளும்ஒன் றுளதோ
கற்பது கற்றோர் புகழ்திரு வொற்றிக்
காவல்கொள் கருணையங் கடலே. 2

1141. முன்னைவல் வினையால் வஞ்சக மடவார்
முழுப்புலைக் குழிவிழுந் திளைத்தேன்
என்னையோ கொடியேன் நின்திரு வருள்தான்
எய்தில னேல்உயிர்க் குறுதிப்
பின்னைஎவ் வணந்தான் எய்துவ தறியேன்
பேதையில் பேதைநான் அன்றோ
கன்னலே தேனே ஒற்றிஎம் அமுதே
கடவுளே கருணையங் கடலே. 3

1142. மண்ணினுள் மயங்கி வஞ்சக வினையால்
மனந்தளர்ந் தழுங்கிநாள் தோறும்
எண்ணினுள் அடங்காத் துயரொடும் புலையர்
இல்லிடை மல்லிடு கின்றேன்
விண்ணினுள் இலங்கும் சுடர்நிகர் உனது
மெல்அடிக் கடிமைசெய் வேனோ
கண்ணினுள் மணியே ஒற்றியங் கனியே
கடவுளே கருணையங் கடலே. 4

1143. அளவிலா உலகத் தனந்தகோ டிகளாம்
ஆருயிர்த் தொகைக்குளும் எனைப்போல்
இளகிலா வஞ்ச நெஞ்சகப் பாவி
ஏழைகள் உண்டுகொல் இலைகாண்
தளர்விலா துனது திருவடி எனும்பொற்
றாமரைக் கணியனா குவனோ
களவிலார்க் கினிய ஒற்றிஎம் மருந்தே
கனந்தரும் கருணையங் கடலே. 5

1144. ஞானம்என் பதிலோர் அணுத்துணை யேனும்
நண்ணிலேன் புண்ணியம் அறியேன்
ஈனம்என் பதனுக் கிறைஎனல் ஆனேன்
எவ்வணம் உய்குவ தறியேன்
வானநா டவரும் பெறற்கரு நினது
மலரடித் தொழும்புசெய் வேனோ
கானவேட் டுருவாம் ஒருவனே ஒற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே. 6

1145. ஞாலவாழ் வனைத்தும் கானல்நீர் எனவே
நன்கறிந் துன்திரு அருளாம்
சீலவாழ் வடையும் செல்வம்இப் பொல்லாச்
சிறியனும் பெறுகுவ தேயோ
நீலமா மிடற்றுப் பவளமா மலையே
நின்மல ஆனந்த நிலையே
காலன்நாண் அவிழ்க்கும் காலனே ஒற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே. 7

1146. மாலொடு நான்கு வதனனும் காணா
மலரடிக் கடிமைசெய் தினிப்பாம்
பாலொடு கலந்த தேன்என உன்சீர்

பாடும்நாள் எந்தநாள் அறியேன்
வேலொடு மயிலும் கொண்டிடுஞ் சுடரை
விளைவித்த வித்தக விளக்கே
காலொடு பூதம் ஐந்துமாம் ஒற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே. 8

1147. சற்றும்நற் குணந்தான் சார்ந்திடாக் கொடியார்
தந்தலை வாயிலுள் குரைக்கும்
வெற்றுநாய் தனக்கும் வேறுநா யாக
மெலிகின்றேன் ஐம்புலச் சேட்டை
அற்றுநின் றவர்க்கும் அரியநின் திருத்தாட்
கடிமைசெய் தொழுகுவ னேயோ
கற்றுமுற் றுணர்ந்தோர்க் கருள்தரும் ஒற்றிக்
கடவுளே கருணையங்கடலே. 9

1148. மறைகளும் இன்னும் தலைத்தலை மயங்க
மறைந்துல குயிர்தொறும் ஒளித்த
இறைவநின் திருத்தாட் கன்பிலாக் கொடியன்
என்னினும் ஏழையேன் தனக்கு
நிறைதரும் நினது திருவருள் அளிக்க
நினைத்தலே நின்கடன் கண்டாய்
கறைமணி மிடற்றுத் தெய்வமே ஒற்றிக்
காவல்கொள் கருணையங் கடலே. 10

Back

---

53. பொருள் விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1149. உலக வாழ்க்கையின் உழலும்என் நெஞ்சம்
ஒன்று கோடியாய்ச் சென்றுசென் றுலைந்தே

கலக மாயையில் கவிழ்க்கின்ற தெளியேன்
கலுழ்கின் றேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
இலகும் அன்பர்தம் எய்ப்பினில் வைப்பே
இன்ப வெள்ளமே என்னுடை உயிரே
திலக மேதிரு ஒற்றிஎம் உறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 1

1150.
எண்ணி லாநினைப் புற்றதின் வழியே
இன்ப துன்பங்கள் எய்திஎன் நெஞ்சம்
கண்ணி லாக்குரங் கெனஉழன் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
பெண்ணி லாவிய பாகத்தெம் அமுதே
பிரமன் ஆதியர் பேசரும் திறனே

தெண்ணி லாமுடி ஒற்றியங் கனியே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 2

1151. ஊண்உ றக்கமே பொருள்என நினைத்த
ஓதிய னேன்மனம் ஒன்றிய தின்றாய்க்
காணு றக்கருங் காமஞ்சான் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
மாணு றக்களங் கறுத்தசெம் மணியே
வள்ள லேஎனை வாழ்விக்கும் மருந்தே
சேணு றத்தரும் ஒற்றிநா யகமே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 3

1152. யாது சொல்லினும் கேட்பதின் றந்தோ
யான்செய் தேன்என தென்னும்இவ் இருளில்
காது கின்றதென் வஞ்சக நெஞ்சம்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
ஓது மாமறை உபநிட தத்தின்
உச்சி மேவிய வச்சிர மணியே
தீது நீக்கிய ஒற்றியந் தேனே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 4

1153. சொல்லும் சொல்லள வன்றுகாண் நெஞ்சத்
துடுக்க னைத்தும்இங் கொடுக்குவ தெவனோ
கல்லும் பிற்படும் இரும்பினும் பெரிதால்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அல்லும் எல்லும்நின் றகங்குழைந் தேத்தும்
அன்பருள் ஊறும் ஆனந்தப் பெருக்கே
செல்லு லாம்பொழில் ஒற்றியங் கரும்பே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 5

1154. இம்மை இன்பமே வீடெனக் கருதி
ஈனர் இல்லிடை இடர்மிக உழந்தே
கைம்மை நெஞ்சம்என் றனைவலிப் பதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
முக்கண் மூர்த்தியே முத்தியின் முதலே
செம்மை மேனிஎம் ஒற்றியூர் அரசே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 6

1155. நின்ன டிக்கண்ஓர் கணப்பொழு தேனும்
நிற்ப தின்றியே நீசமங் கையர்தம்
கன்ன வில்தனம் விழைந்தது மனம்காண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அன்ன ஊர்தியும் மாலும்நின் றலற
அடியர் தங்களுள் அமர்ந்தருள் அமுதே
தென்இ சைப்பொழில் ஒற்றிஎம் வாழ்வே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 7

1156. புலைய மங்கையர் புணர்முலைக் குவட்டில்
போந்து ருண்டெனைப் புலன்வழிப் படுத்திக்

கலைய நின்றதிக் கல்லுறழ் மனந்தான்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
விலையி லாஉயர் மாணிக்க மணியே
வேத உச்சியில் விளங்கொளி விளக்கே
சிலைவி லாக்கொளும் ஒற்றிஎம் மருந்தே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 8

1157. தந்தை தாய்மனை மக்கள்என் றுலகச்
சழக்கி லேஇடர் உழக்கும்என் மனந்தான்
கந்த வாதனை இயற்றுகின் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
எந்தை யேஎனை எழுமையும் தொடர்ந்த
இன்ப வெள்ளமே என்உயிர்க் குயிரே
சிந்தை ஓங்கிய ஒற்றிஎந் தேவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 9

1158. கொடிய வஞ்சக நெஞ்சகம் எனும்ஓர்
குரங்கிற் கென்உறு குறைபல உரைத்தும்
கடிய தாதலின் கசிந்தில தினிஇக்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அடிய னேன்பிழை உளத்திடை நினையேல்
அருளல் வேண்டும்என் ஆருயிர்த் துணையே
செடிகள் நீக்கிய ஒற்றிஎம் உறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே. 10

Back

54. திருவண்ண விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
கொச்சகக் கலிப்பா

1159. கண்ணப்பா என்றருளும் காளத்தி அப்பாமுன்
வண்ணப்பால் வேண்டும் மதலையைப்பால் வாரிதியை
உண்ணப்பா என்றுரைத்த ஒற்றிஅப்பா வந்தருள
எண்ணப்பா என்றும்இவ் ஏழைமுகம் பாராயோ. 1

1160. மஞ்சுபடும் செஞ்சடில வள்ளலே உள்ளுகின்றோர்
உஞ்சுபடும் வண்ணம்அருள் ஒற்றியூர் உத்தமனே
நஞ்சுபடும் கண்டம்உடை நம்பரனே வன்துயரால்
பஞ்சுபடும் பாடுபடும் பாவிமுகம் பாராயோ. 2

1161. கண்ணார் அமுதே கரும்பேஎன் கண்ணேஎன்
அண்ணாஉன் பொன்னருள்தான் ஆர்ந்திடுமோ அல்லதென்றும்

நண்ணாதோ யாது நணுகுமோ என்றுருகி
எண்ணாதும் எண்ணும்இந்த எழைமுகம் பாராயோ. 3

1162. நாடியசீர் ஒற்றி நகர்உடையாய் நின்கோயில்

நீடியநற் சந்நிதியில் நின்றுநின்று மால்அயனும்
தேடிஅறி ஒண்ணாத் திருஉருவைக் கண்டுருகிப்
பாடிஅழு தேங்கும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 4

1163. வாங்கிமலை வில்லாக்கும் மன்னவனே என்அரசே
ஓங்கி வளந்தழுவும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
தூங்கிய துன்பச் சுமைசுமக்க மாட்டாது
ஏங்கிஅழு கின்றஇந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 5

1164. தொண்டர்க் கருளும் துணையே இணையில்விடம்
உண்டச் சுதற்கருளும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
சண்டப் பவநோயால் தாயிலாப் பிள்ளையெனப்
பண்டைத் துயர்கொளும்இப் பாவிமுகம் பாராயோ. 6

1165. உட்டிகழ்ந்த மேலவனே ஒற்றியூர் உத்தமனே
மட்டிலங்கும் உன்றன் மலரடியைப் போற்றாது
தட்டிலங்கு நெஞ்சத்தால் சஞ்சலித்துன் சந்நிதிக்கண்
எட்டிநின்று பார்க்கும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 7

1166. நச்சை மிடற்றணிந்த நாயகனே ஓர்பாகம்
பச்சைநிறம் கொண்ட பவளத் தனிமலையே
மிச்சை தவிர்க்கும்ஒற்றி வித்தகனே நின்அருட்கே
இச்சைகொடு வாடும்இந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 8

1167. மால்அயர்ந்தும் காணா மலரடியாய் வஞ்சவினைக்
கால்அயர்ந்து வாடஅருட் கண்ணுடையாய் விண்உடையாய்
சேல்அயர்ந்த கண்ணார் தியக்கத்தி னால்உன்அருட்
பால்அயர்ந்து வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 9

1168. சொந்தமுற எண்ணித் தொழுகின்ற மெய்யடியர்
சந்தமுறும் நெஞ்சத் தலத்தமர்ந்த தத்துவனே
நந்தவனஞ் சூழ்ஒற்றி நாயகனே வாழ்க்கைஎனும்
பந்தமதில் வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 10

1169. தில்லையிடை மேவும்எங்கள் செல்வப் பெருவாழ்வே
ஒல்லைஅடி யார்க்கருளும் ஒற்றியூர் உத்தமனே
அல்லை நிகர்க்கும் அளகத்தார் ஆசைதனக்
கெல்லைஅறி யாதஇந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. 11

1170. விதிஇழந்த வெண்தலைகொள் வித்தகனே வேதியனே
மதிஇழந்தோர்க் கேலா வளர்ஒற்றி வானவனே
நிதிஇழந்தோர் போல்அயர்ந்து நின்னுடைய வாழ்க்கைப்
பதிவிரும்பி வாடும்இந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ. 12

Back

---

55. நாடக விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1171. மடுக்கும் நீர்உடைப் பாழ்ங்கிண றதனுள்
வழுக்கி வீழ்ந்தவன் வருந்துறா வண்ணம்
எடுக்கின் றோர்என இடையிற்கை விடுதல்
இரக்க முள்ளவர்க் கியல்பன்று கண்டீர்
தடுக்கி லாதெனைச் சஞ்சல வாழ்வில்
தாழ்த்து கின்றது தருமம்அன் றுமக்கு
நடுக்கி லார்தொழும் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 1

1172. வெண்மை நெஞ்சினேன் மெய்என்ப தறியேன்
விமல நும்மிடை வேட்கையும் உடையேன்
உண்மை ஓதினேன் வஞ்சக வாழ்க்கை
உவரி வீழ்வனேல் உறுதிமற் றறியேன்
கண்மை உள்ளவர் பாழ்ங்குழி வீழக்
கண்டி ருப்பது கற்றவர்க் கழகோ
நண்மை ஒற்றியீர் திருச்சிற்றம் பலத்துள்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 2

1173. குற்ற மேபல இயற்றினும் எனைநீர்
கொடியன் என்பது குறிப்பல உமது
பொற்றை நேர்புயத் தொளிர்திரு நீற்றைப்
பூசு கின்றனன் புனிதநும் அடிக்கண்
உற்ற தோர்சிறி தன்பும்இவ் வகையால்
உறுதி ஈவதிங் குமக்கொரு கடன்காண்
நற்ற வத்தர்வாழ் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 3

1174. உள்ள தோதினால் ஒறுக்கிலேம் என்பர்
உலகு ளோர்இந்த உறுதிகொண் டடியேன்
கள்ளம் ஓதிலேன் நும்மடி அறியக்
காம வேட்கையில் கடலினும் பெரியேன்
வள்ள லேஉம தருள்பெறச் சிறிது
வைத்த சிந்தையேன் மயக்கற அருள்வீர்
நள்ளல் உற்றவர் வாழ்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 4

1175. அரந்தை யோடொரு வழிச்செல்வோன் தனைஓர்
ஆற்று வெள்ளம்ஈர்த் தலைத்திட அவனும்
பரந்த நீரிடை நின்றழு வானேல்
பகைவர் ஆயினும் பார்த்திருப் பாரோ
கரந்தை அஞ்சடை அண்ணல்நீர் அடியேன்
கலங்கக் கண்டிருக் கின்றது கடனோ
நரந்த மார்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 5

1176. பிறவிக் கண்ணிலான் கைக்கொளும் கோலைப்
பிடுங்கி வீசுதல் பெரியவர்க் கறமோ
மறவிக் கையறை மனத்தினேன் உம்மேல்

வைக்கும் அன்பைநீர் மாற்றுதல் அழகோ
உறஇக் கொள்கையை உள்ளிரேல் இதனை
ஓதிக் கொள்ளிடம் ஒன்றிலை கண்டீர்
நறவிக் கோங்கிய ஒற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 6

1177. வலிய வந்திடு விருந்தினை ஒழிக்கார்
வண்கை உள்ளவர் மற்றதுபோலக்
கலிய நெஞ்சினேன் வஞ்சக வாழ்வில்
கலங்கி ஐயநுங் கருணையாம் அமுதை
மலிய உண்டிட வருகின்றேன் வருமுன்
மாற்று கிற்பிரேல் வள்ளல்நீர் அன்றோ
நலியல் நீக்கிடும் ஒற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 7

1178. பொய்யன் ஆகிலும் போக்கிடம் அறியாப்
புலையன் ஆண்டவன் புகழ்உரைப் பானேல்
உய்ய வைப்பன்ஈ துண்மைஇவ் வுலகில்
ஓதிய னேன்புகல் ஓரிடம் அறியேன்
ஐய நும்மடிக் காட்செயல் உடையேன்
ஆண்ட நீர்எனை அகற்றுதல் அழகோ
நையல் அற்றிட அருள்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 8

1179. தந்தை ஆயவர் தனையரைக் கெடுக்கச்
சமைவர் என்பது சற்றும்இன் றுலகில்
எந்தை நீர்எனை வஞ்சக வாழ்வில்
இருத்து வீர்எனில் யார்க்கிது புகல்வேன்
பந்த மேலிட என்பரி தாபம்
பார்ப்பி ரோஅருட் பங்கய விழியீர்
நந்த வொண்பணை ஒற்றியூர் உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 9

1180. கல்வி வேண்டிய மகன்தனைப் பெற்றோர்
கடுத்தல் ஓர்சிறு கதையிலும் இலைகாண்
செல்வம் வேண்டிலேன் திருவருள் விழைந்தேன்
சிறிய னேனைநீர் தியக்குதல் அழகோ
பல்வி தங்களால் பணிசெயும் உரிமைப்
பாங்கு நல்கும்அப் பரம்உமக் கன்றே
நல்வி தத்தினர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 10

1181. மண்ணில் நல்லவன் நல்லவர் இடத்தோர்
வணக்கம் இன்மையன் வணங்குவன் ஆனால்
எண்ணி நம்புடை இருஎன உரைப்பர்
ஏன்வ ணங்கினை என்றுரைப் பாரோ
கண்ணின் நல்லநும் கழல்தொழ இசைந்தால்
கலக்கம் காண்பது கடன்அன்று கண்டீர்

நண்ணி மாதவன் தொழும்ஒற்றி உடையீர்
ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 11

Back

---

56. கொடி விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1182. மாலை ஒன்றுதோள் சுந்தரப் பெருமான்
மணத்தில் சென்றவண் வழக்கிட்ட தெனவே
ஓலை ஒன்றுநீர் காட்டுதல் வேண்டாம்
உவந்து தொண்டன்என் றுரைப்பிரேல் என்னை
வேலை ஒன்றல மிகப்பல எனினும்
வெறுப்பி லாதுளம் வியந்துசெய் குவன்காண்
சோலை ஒன்றுசீர் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 1

1183. பூதம் நும்படை எனினும்நான் அஞ்சேன்
புதிய பாம்பின்பூண் பூட்டவும் வெருவேன்
பேதம் இன்றிஅம் பலந்தனில் தூக்கும்
பெருமைச் சேவடி பிடிக்கவும் தளரேன்
ஏதம் எண்ணிடா தென்னையும் தொழும்பன்
என்று கொள்விரேல் எனக்கது சாலும்
சூத ஒண்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 2

1184. உப்பி டாதகூழ் இடுகினும் உண்பேன்
உவந்திவ் வேலையை உணர்ந்துசெய் எனநீர்
செப்பி டாமுனம் தலையினால் நடந்து
செய்ய வல்லன்யான் செய்யும்அப் பணிகள்
தப்பி டாததில் தப்பிருந் தென்னைத்
தண்டிப் பீர்எனில் சலித்துளம் வெருவேன்
துப்பி டாஎனக் கருள்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 3

1185. கூலி என்பதோர் அணுத்துணை யேனும்
குறித்தி லேன்அது கொடுக்கினும் கொள்ளேன்
மாலி னோடயன் முதலியர்க் கேவல்
மறந்தும் செய்திடேன் மன்உயிர்ப் பயிர்க்கே
ஆலி அன்னதாம் தேவரீர் கடைக்கண்
அருளை வேண்டினேன் அடிமைகொள் கிற்பீர்
சூலி ஓர்புடை மகிழ்ஒற்றி உடையீர் 4

1186. தேர்ந்து தேடினும் தேவர்போல் தலைமைத்
தேவர் இல்லைஅத் தெளிவு கொண் டடியேன்
ஆர்ந்து நும்அடிக் கடிமைசெய் திடப்பேர்

ஆசை வைத்துமை அடுத்தனன் அடிகேள்
ஓர்ந்திங் கென்றனைத் தொழும்புகொள் ளீரேல்
உய்கி லேன்இஃ தும்பதம் காண்க
சோர்ந்தி டார்புகழ் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 5

1187. புதியன் என்றெனைப் போக்குதி ரோநீர்
பூரு வத்தினும் பொன்னடிக் கடிமைப்
பதிய வைத்தனன் ஆயினும் அந்தப்
பழங்க ணக்கினைப் பார்ப்பதில் என்னே
முதியன் அல்லன்யான் எப்பணி விடையும்
முயன்று செய்குவேன் மூர்க்கனும் அல்லேன்
துதிய தோங்கிய ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 6

1188. ஒழுக்கம் இல்லவன் ஓர் இடத் தடிமைக்
குதவு வான்கொல்என் றுன்னுகிற் பீரேல்
புழுக்க நெஞ்சினேன் உம்முடைச் சமுகம்
போந்து நிற்பனேல் புண்ணியக் கனிகள்
பழுக்க நின்றிடும் குணத்தரு வாவேன்
பார்த்த பேரும்அப் பரிசினர் ஆவர்
தொழுக்கன் என்னையாள் வீர்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 7

1189. பிச்சை ஏற்றுணும் பித்தர்என் றும்மைப்
பேசு கின்றவர் பேச்சினைக் கேட்டும்
இச்சை நிற்கின்ற தும்மடிக் கேவல்
இயற்று வான்அந்த இச்சையை முடிப்பீர்
செச்சை மேனியீர் திருவுளம் அறியேன்
சிறிய னேன்மிகத் தியங்குகின் றனன்காண்
துச்சை நீக்கினோர்க் கருள்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 8

1190. ஆலம் உண்டநீர் இன்னும்அவ் வானோர்க்
கமுது வேண்டிமா லக்கடல் கடைய
ஓல வெவ்விடம் வரில்அதை நீயே
உண்கென் றாலும்நும் உரைப்படி உண்கேன்
சாலம் செய்வது தகைஅன்று தருமத்
தனிப்பொற் குன்றனீர் சராசரம் நடத்தும்
சூல பாணியீர் திருவொற்றி நகரீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 9

1191. முத்தி நேர்கிலாத் தேவர்கள் தமைநான்
முந்து றேன்அவர் முற்பட வரினும்
சுத்தி யாகிய சொல்லுடை அணுக்கத்
தொண்டர் தம்முடன் சூழ்த்திடீர் எனினும்
புத்தி சேர்புறத் தொண்டர்தம் முடனே
பொருந்த வைக்கினும் போதும்மற் றதுவே

துத்தி யார்பணி யீர்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 10

1192. என்ன நான்அடி யேன்பல பலகால்
இயம்பி நிற்பதிங் கெம்பெரு மானீர்
இன்னும் என்னைஓர் தொண்டன்என் றுளத்தில்
ஏன்று கொள்ளிரேல் இருங்கடற் புவியோர்
பன்ன என்உயிர் நும்பொருட் டாகப்
பாற்றி நும்மிசைப் பழிசுமத் துவல்காண்
துன்னு மாதவர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே. 11

Back

57. மருட்கை விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1193. யாது செய்குவன் போதுபோ கின்ற
தண்ண லேஉம தன்பருக் கடியேன்
கோது செய்யினும் பொறுத்தருள் புரியும்
கொள்கை யீர்எனைக் குறுகிய குறும்பர்
வாது செய்கின்றார் மனந்தளர் கின்றேன்
வலியி லேன்செயும் வகைஒன்றும் அறியேன்
மாதர் செய்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 1

1194. எனக்கு நீர் இங்கோர் ஆண்டைஅல் லீரோ
என்னை வஞ்சகர் யாவருங் கூடிக்
கனக்கும் வன்பவக் கடலிடை வீழ்த்தக்
கண்டி ருத்தலோ கடன்உமக் கெளியேன்
தனக்கு மற்றொரு சார்பிருந் திடுமேல்
தயவு செய்திடத் தக்கதன் றிலைகாண்
மனக்கு நல்லவர் வாழ்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 2

1195. எஞ்சல் இல்லதோர் காமமாம் கடல்ஆழ்ந்
திளைக்கின் றேன்இனி என்செய்வன் அடியேன்
தஞ்சம் என்றும திணைமலர் அடிக்கே
சரண்பு குந்தனன் தயவுசெய் யீரேல்
வஞ்ச வாழ்க்கையாம் திமிங்கிலம் எனுமீன்
வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத் திடுங்காண்
மஞ்ச ளாவிய பொழில்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 3

1196. என்பி றப்பினை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
என்செய் வேன்எனை என்செய நினைக்கேன்

முன்பி றப்பிடை இருந்தசே டத்தால்
மூட வாழ்க்கையாம் காடகத் தடைந்தே
அன்பி றந்தவெங் காமவேட் டுவனால்
அலைப்புண் டேன்உம தருள்பெற விழைந்தேன்
வன்பி றந்தவர் புகழ்ஒற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 4

1197. காமம் என்னும்ஓர் காவலில் உழன்றே
கலுழ்கின் றேன்ஒரு களைகணும் அறியேன்
சேம நல்லருட் பதம்பெறுந் தொண்டர்
சேர்ந்த நாட்டகம் சேர்வுற விழைந்தேன்
ஏமம் உற்றிடும் எனைவிடு விப்பார்
இல்லை என்செய்வன் யாரினும் சிறியேன்
வாம மாதராள் மருவொற்றி உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 5

1198. இன்பம் என்பது விழைந்திடர் உழந்தேன்
என்னை ஒத்தஓர் ஏழைஇங் கறியேன்
துன்பம் என்பது பெருஞ்சுமை ஆகச்
சுமக்கின் றேன்அருள் துணைசிறி தில்லேன்
அன்பர் உள்ளகத் தமர்ந்திடுந் தேவர்
அடிக்குற் றேவலுக் காட்படு வேனோ
வன்பர் நாடுறா ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 6

1199. ஊழ்வி னைப்படி எப்படி அறியேன்
உஞற்று கின்றனன் உமதருள் பெறவே
தாழ்வி னைத்தரும் காமமோ எனைக்கீழ்த்
தள்ளு கின்றதே உள்ளுகின் றதுகாண்
பாழ்வி னைக்கொளும் பாவியேன் செய்யும்
பாங்க றிந்திலேன் ஏங்குகின் றனனால்
வாழ்வி னைத்தரும் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 7

1200. இறப்பி லார்தொழும் தேவரீர் பதத்தை
எவ்வம் நீக்கியே எவ்விதத் தானும்
மறப்பி லாதுளம் நினைத்திடில் காமம்
வழிம றித்ததை மயக்குகின் றதுகாண்
குறிப்பி லாதென்னால் கூடிய மட்டும்
குறைத்தும் அங்கது குறைகில தந்தோ
வறிப்பி லாவயல் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 8

1201. சஞ்சி தந்தரும் காமம்என் றிடும்ஓர்
சலதி வீழ்ந்ததில் தலைமயக் குற்றே
அஞ்சி அஞ்சிநான் அலைகின்றேன் என்னை
அஞ்சல் என்பவர் யாரையும் அறியேன்
துஞ்சி னால்பின்பு சுகம்பலித் திடுமோ

துணையி லார்க்கொரு துணைஎன இருப்பீர்
மஞ்சின் நீள்பொழில் ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 9

1202. அல்ல ஓதியர் இடைப்படும் கமருக்
காசை வைத்தஎன் அறிவின்மை அளவைச்
சொல்ல வோமுடி யாதெனை ஆளத்
துணிவு கொள்விரோ தூயரை ஆளல்
அல்ல வோஉம தியற்கைஆ யினும்நல்
அருட்க ணீர்எனை ஆளலும் தகுங்காண்
மல்லல் ஓங்கிய ஒற்றியூர் உடையீர்
வண்கை யீர்என்கண் மணிஅனை யீரே. 10

[Back](#)

---

58. கொடைமட விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

கட்டளைக் கலித்துறை

1203. நின்போன்ற தெய்வம்ஒன் றின்றென வேதம் நிகழ்த்தவும்நி
ன்
பொன்போன்ற ஞானப் புதுமலர்த் தாள்துணைப் போற்றுகி
லேன்
என்போன்ற ஏழையர் யாண்டுளர் அம்பலத் தேநடஞ்செய்
மின்போன்ற வேணிய னேஒற்றி மேவிய வேதியனே. 1

1204. வேதிய னேவெள்ளி வெற்பிடை மேவிய வித்தகனே
நீதிய னேமன்றில் நிட்கள ஆனந்த நிர்த்தமிடும்
ஆதிய னேஎமை ஆண்டவ னேமலை யாள்மகிழும்
பாதிய னேஎம் பராபர னேமுக்கட் பண்ணவனே. 2

1205. பண்ணவ னேபசு பாசத்தை நீக்கும் பரம்பரனே
மண்ணவ னேஎனை மகிழ்ந்தவ னேமலம் மாற்றுகின்ற
விண்ணவ னேவெள் விடையவ னேவெற்றி மேவுநெற்றிக்
கண்ணவ னேஎனைக் காத்தவ னேஒற்றிக் காவலனே. 3

1206. காவல னேஅன்று மாணிக்குப் பொற்கிழிக் கட்டவிழ்த்த
பாவல னேதொழும் பாணன் பரிசுறப் பாட்டளித்த
நாவல னேதில்லை நாயக னேகடல் நஞ்சைஉண்ட
மாவல னேமுக்கண் வானவ னேஒற்றி மன்னவனே. 4

1207. மன்னவ னேகொன்றை மாலைய னேதிரு மாலயற்கு
முன்னவ னேஅன்று நால்வர்க்கும் யோக முறைஅறந்தான்
சொன்னவ னேசிவ னேஒற்றி மேவிய தூயவனே
என்னவ னேஐயம் ஏற்பவ னேஎனை ஈன்றவனே. 5

1208. ஈன்றவ னேஅன்பர் இன்னுயிர்க் கின்புறும் இன்னமுதம்
போன்றவ னேசிவ ஞானிகள் உள்ளுறும் புண்ணியனே
ஆன்றவ னேஎம துள்ளும் புறம்பும் அறிந்துநின்ற

சான்றவ னேசிவ னேஒற்றி மேவிய சங்கரனே. 6

1209. சங்கர னேஅர னேபர னேநற் சராசரனே
கங்கர னேமதிக் கண்ணிய னேநுதல் கண்ணினனே
நங்கர மேவிய அங்கனி போன்றருள் நாயகனே
செங்கர னேர்வண னேஒற்றி மேவிய சின்மயனே. 7

1210. சின்மய னேஅனல் செங்கையில் ஏந்திய சேவகனே
நன்மைய னேமறை நான்முகன் மாலுக்கு நாடரிதாம்
தன்மைய னேசிவ சங்கர னேஎஞ் சதாசிவனே
பொன்மய னேமுப் புராந்தக னேஒற்றிப் புண்ணியனே. 8

1211. புண்ணிய னேஎமைப் போல்வார்க்கும் இன்பப் பொருள்அளிக்கும்

திண்ணிய னேநற் சிவஞான நெஞ்சில் தெளிந்தஅருள்
அண்ணிய னேகங்கை ஆறமர் வேணியில் ஆர்ந்தமதிக்
கண்ணிய னேபற் பலவாகும் அண்டங்கள் கண்டவனே. 9

1212. கண்டவ னேசற்றும் நெஞ்சுரு காக்கொடுங் கள்வர்தமை
விண்டவ னேகடல் வேம்படி பொங்கும் விடம்அனைத்தும்
உண்டவ னேமற்றும் ஒப்பொன் றிலாத உயர்வுதனைக்
கொண்டவ னேஒற்றிக் கோயிலின் மேவும் குருபரனே. 10

Back

59. திருக்காட்சிக் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

1213. மண்ணேயும் வாழ்க்கையிடை மாழாந்து வன்பிணியால்
புண்ணேயும் நெஞ்சம் புழுங்குகின்ற பொய்யவனேன்
பண்ணேயும் இன்பப் பரஞ்சுடரே என்இரண்டு
கண்ணேஉன் பொன்முகத்தைக் காணக் கிடைத்திலனே. 1

1214. மருள்ஆர்ந்த வல்வினையால் வன்பிணியால் வன்துயரால்
இருள்ஆர்ந்த நெஞ்சால் இடியுண்ட ஏழையனேன்
தெருள்ஆர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச் செல்வச் சிவமேநின்
அருள்ஆர்ந்த முக்கண் அழகுதனைக் கண்டிலனே. 2

1215. வல்லார் முலையார் மயல்உழந்த வஞ்சகனேன்
பொல்லார் புரம்எரித்த புண்ணியனே பொய்மறுத்த
நல்லார் தொழுந்தில்லை நாயகனே நன்றளித்த
அல்லார் களத்தின் அழகுதனைக் கண்டிலனே. 3

1216. நோயால் மெலிந்துனருள் நோக்குகின்ற நொய்யவனேன்
தாயா னவனேஎன் தந்தையே அன்பர்தமைச்
சேயாய் வளர்க்கும் சிவனே சிவனேஎம்
தூயாநின் பொற்றோளின் சுந்தரத்தைக் கண்டிலனே. 4

1217.
வன்னேர் முலையார் மயல்உழந்த வன்மனத்தேன்

அன்னேஎன் அப்பாஎன் ஐயாஎன் ஆரமுதே
மன்னே மணியே மலையாள் மகிழ்உனது
பொன்னேர் இதழிப் புயங்காணப் பெற்றிலனே. 5

1218. நண்ணும் வினையால் நலிகின்ற நாயடியேன்
எண்ணும் சுகாதீத இன்பமே அன்புடையோர்
கண்ணும் கருத்தும் களிக்கவரும் கற்பகமே
பெண்ஒருபால் வாழும்உருப் பெற்றிதனைக் கண்டிலனே. 6

1219. தெவ்வண்ண மாயையிடைச் செம்மாந்த சிற்றடியேன்
இவ்வண்ணம் என்றறிதற் கெட்டாத வான்பொருளே
அவ்வண்ண மான அரசே அமுதேநின்
செவ்வண்ண மேனித் திறங்காணப் பெற்றிலனே. 7

1220. அல்வைத்த நெஞ்சால் அழுங்குகின்ற நாயடியேன்
சொல்வைத்த உண்மைத் துணையே இணைத்தோள்மேல்
வில்வத் தொடைஅணிந்த வித்தகனே நின்னுடைய
செல்வத் திருவடியின் சீர்காணப் பெற்றிலனே. 8

1221. பொத்தேர் மயலால் புழுங்குகின்ற பொய்யடியேன்
கொத்தேர் செழுங்கொன்றைக் குன்றமே கோவாத
முத்தே எவர்க்கும் முழுமுதலே முத்திக்கு
வித்தேநின் பொன்னடிக்கீழ் மேவிநிற்க கண்டிலனே. 9

1222. நீதியிலார் வாயிலிடை நின்றலைந்த நெஞ்சகனேன்
சோதிஎலாம் சூழ்ந்தபரஞ் சோதியே செஞ்சடைமேல்
பாதிநிலா ஓங்கும் பரமேநீ ஒற்றிநகர்
வீதிஉலா வந்தஎழில் மெய்குளிரக் கண்டிலனே. 10

Back

---

60. திரு அருட் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக் கலிப்பா

1223. ஒப்பாரும் இல்லாத உத்தமனே ஒற்றியில்என்
அப்பாஉன் பொன்னடிக்கே அன்பிலேன் ஆனாலும்
தப்பா தகமெலியச் சஞ்சலத்தால் ஏங்குகின்ற
இப்பா தகத்தேற் கிரங்கினால் ஆகாதோ. 1

1224. எஞ்சா இடரால் இரும்பிணியால் ஏங்கிமனம்
பஞ்சாக நொந்து பரதவிக்கும் நாயேனைச்
செஞ்சாலி ஓங்கும் திருவொற்றி அப்பாநீ
அஞ்சாதே என்றுன் அருள்கொடுத்தால் ஆகாதோ. 2

1225. பற்றும் செழுந்தமிழால் பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றம் குணமாகக் கொள்ளும் குணக்கடலே
மற்றங்கும் எண்தோள் மலையே மரகதமே
பெற்றிங் கடியேன் பிணிகெடுத்தால் ஆகாதோ. 3

1226. எந்தையே என்பவர்தம் இன்னமுதே என்உரிமைத்
தந்தையே தாயே தமரேஎன் சற்குருவே
சிந்தையே ஓங்கும் திருவொற்றி ஐயாஎன்
நிந்தையே நீங்க நிழல்அளித்தால் ஆகாதோ. 4

1227. உள்ளும் திருத்தொண்டர் உள்ளத் தெழுங்களிப்பே
கொள்ளும் சிவானந்தக் கூத்தாஉன் சேவடியை
நள்ளும் புகழுடைய நல்லோர்கள் எல்லாரும்
எள்ளும் புலையேன் இழிவொழித்தால் ஆகாதோ. 5

1228. கோதைஓர் கூறுடைய குன்றமே மன்றமர்ந்த
தாதையே ஒற்றித் தலத்தமர்ந்த சங்கரனே
தீதையே நாள்தோறும் செய்தலைந்து வாடுமிந்தப்
பேதையேன் செய்த பிழைபொறுத்தால் ஆகாதோ. 6

1229. முத்திக்கு வித்தே முழுமணியே முத்தர்உளம்
தித்திக்கும் தேனே சிவமே செழுஞ்சுடரே
சத்திக்கும் நாதத் தலங்கடந்த தத்துவனே
எத்திக்கும் இல்லேன் இளைப்பொழித்தால் ஆகாதோ. 7

1230. வஞ்சமிலார் உள்ளம் மருவுகின்ற வான்சுடரே
கஞ்சமுளான் போற்றும் கருணைப் பெருங்கடலே
நஞ்சமுதாக் கொண்டருளும் நல்லவனே நின்அலதோர்
தஞ்சமிலேன் துன்பச் சழக்கொழித்தால் ஆகாதோ. 8

1231. சேய்பிழையைத் தாய்அறிந்தும் சீறாள் பொறுப்பாள்இந்
நாய்பிழையை நீபொறுக்க ஞாயமும்உண் டையாவே
தேய்மதிபோல் நெஞ்சம் தியக்கம்உறச் சஞ்சலத்தால்
வாய்அலறி வாடும்எனை வாஎன்றால் ஆகாதோ. 9

1232. கண்ணுள் மணிபோல் கருதுகின்ற நல்லோரை
எண்ணும் கணமும்விடுத் தேகாத இன்னமுதே
உண்ணும் உணவுக்கும் உடைக்கும்முயன் றோடுகின்ற
மண்ணுலகத் தென்றன் மயக்கறுத்தால் ஆகாதோ. 10

Back

---

61. பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்(32) கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(32). அறுசீர்- தொ.வே. 1,2; எண்சீர்- ச.மு.க; ஆ பா.

1233. வானை நோக்கிமண் வழிநடப் பவன்போல்
வயங்கும் நின்அருள் வழியிடை நடப்பான்
ஊனை நோக்கினேன் ஆயினும் அடியேன்
உய்யும் வண்ணம்நீ உவந்தருள் புரிவாய்
மானை நோக்கிய நோக்குடை மலையாள்
மகிழ மன்றிடை மாநடம் புரிவோய்

தேனை நோக்கிய கொன்றையஞ் சடையோய்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 1

1234. வாயி லான்பெரு வழக்குரைப் பதுபோல்
வள்ளல் உன்னடி மலர்களுக் கன்பாம்
தூயி லாதுநின் அருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேன்அருள் சுகம்பெற நினைவாய்
கோயி லாகநல் அன்பர்தம் உளத்தைக்
கொண்ட மர்ந்திடும் குணப்பெருங் குன்றே
தேயி லாதபல் வளஞ்செறிந் தோங்கித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 2

1235. வித்தை இன்றியே விளைத்திடு பவன்போல்
மெய்ய நின்இரு மென்மலர்ப் பதத்தில்
பத்தி இன்றியே முத்தியை விழைந்தேன்
பாவி யேன்அருள் பண்புற நினைவாய்
மித்தை இன்றியே விளங்கிய அடியார்
விழைந்த யாவையும் தழைந்திட அருள்வோய்
சித்தி வேண்டிய முனிவரர் பரவித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 3

1236. கலம்இ லாதுவான் கடல்கடப் பவன்போல்
கடவுள் நின்அடிக் கமலங்கள் வழுத்தும்
நலம்இ லாதுநின் அருள்பெற விழைந்த
நாயி னேன்செயும் நவைபொறுத் தருள்வாய்
மலம்இ லாதநல் வழியிடை நடப்போர்
மனத்துள் மேவிய மாமணிச் சுடரே
சிலம்இ லாஞ்சம்ஆ தியதருப் பொழில்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 4

1237. போர்க்கும் வெள்ளத்தில் பொன்புதைப் பவன்போல்
புலைய நெஞ்சிடைப் புனிதநின் அடியைச்
சேர்க்கும் வண்ணமே நினைக்கின்றேன் எனினும்
சிறிய னேனுக்குன் திருவருள் புரிவாய்
கூர்க்கும் நெட்டிலை வேற்படைக் கரங்கொள்
குமரன் தந்தையே கொடியதீ வினையைத்
தீர்க்கும் தெய்வமே சைவவை திகங்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 5

1238. ஓட உன்னியே உறங்குகின் றவன்போல்
ஓங்கும் உத்தம உன்அருட் கடலில்
ஆட உன்னியே மங்கையர் மயலில்
அழுந்து கின்றஎற் கருள்செய நினைவாய்
நாட உன்னியே மால்அயன் ஏங்க
நாயி னேன்உளம் நண்ணிய பொருளே
தேட உன்னிய மாதவ முனிவர்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 6

1239. முதல்இ லாமல்ஊ தியம்பெற விழையும்

முடன் என்னநின் மொய்கழல் பதமேத்
துதல்இ லாதுநின் அருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேன்அருட் சுகம்பெறு வேனோ
நுதலில் ஆர்அழல் கண்ணுடை யவனே
நோக்கும் அன்பர்கள் தேக்கும்இன் அமுதே
சிதல்இ லாவளம் ஓங்கிஎந் நாளும்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 7

1240. கல்லை உந்திவான் நதிகடப் பவர்போல்
காமம் உந்திய நாமநெஞ் சகத்தால்
எல்லை உந்திய பவக்கடல் கடப்பான்
எண்ணு கின்றனன் எனக்கருள் வாயோ
அல்லை உந்திய ஒண்சுடர்க் குன்றே
அகில கோடிகட் கருள்செயும் ஒன்றே
தில்லை நின்றொளிர் மன்றிடை அமுதே
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 8

1241. நெய்யி னால்சுடு நெருப்பவிப் பவன்போல்
நெடிய துன்பமாம் கொடியவை நிறைந்த
பொய்யி னால்பவம் போக்கிட நினைத்தேன்
புல்ல னேனுக்குன் நல்அருள் வருமோ
கையி னால்தொழும் அன்பர்தம் உள்ளக்
கமலம் மேவிய விமலவித் தகனே
செய்யி னால்பொலிந் தோங்கிநல் வளங்கள்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 9

1242. நீர்சொ ரிந்தொளி விளக்கெரிப் பவன்போல்
நித்தம் நின்னிடை நேசம்வைத் திடுவான்
பார்சொ ரிந்திடும் பவநெறி முயன்றேன்
பாவி யேன்தனைக் கூவிநின் றாள்வாய்
கார்சொ ரிந்தெனக் கருணைஃந் தன்பர்
களித்த நெஞ்சிடை ஒளித்திருப் பவனே
தேர்சொ ரிந்தமா மணித்திரு வீதித்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகநா யகனே. 10

Back

---

62. நெஞ்சு நிலைக் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கட்டளைக் கலித்துறை

1243. ஆளாக நின்பொன் அடிக்கன்பு செய்திட ஐயநெடு
நாளாக இச்சைஉண் டென்னைசெய் கேன்கொடு
நங்கையர்தம்
மாளா மயல்சண்ட மாருதத் தால்மன வாசிஎன்சொல்
கேளா தலைகின்ற தால்ஒற்றி மேவும் கிளர்ஒளியே. 1

1244. ஒளியாய் ஒளிக்குள் ஒளிர்ஒளி யேஒற்றி உத்தமநீ
அளியா விடில்இதற் கென்னைசெய் கேன்அணங் கன்னவர்தம்
களியால் களித்துத் தலைதெரி யாது கயன்றுலவா
வளியாய்ச் சுழன்றிவண் மாயா மனம்எனை வாதிப்பதே. 2

1245. மாயா மனம்எவ் வகைஉரைத் தாலும் மடந்தையர் பால்
ஓயாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்தமை உற்றதொரு
நாயாகி னும்கை விடார்உல கோர்உனை நான் அடுத்தேன்
நீயாகி லுஞ்சற் றிரங்குகண் டாய்ஒற்றி நின்மலனே. 3

1246. மலஞ்சான்ற மங்கையர் கொங்கையி லேநசை வாய்த்துமனம்
சலஞ்சான்ற தால்இதற் கென்னைசெய் கேன்நின் சரண்அன்றியே
வலஞ்சான்ற நற்றுணை மற்றறி யேன்ஒற்றி வானவனே
நலஞ்சான்ற ஞானத் தனிமுத லேதெய்வ நாயகனே. 4

1247. நாயினும் கீழ்ப்பட்ட என்நெஞ்சம் நன்கற்ற நங்கையர்பால்
ஏயினும் செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்உனை ஏத்தியிடேன்
ஆயினும் இங்கெனை ஆட்கொளல் வேண்டும்ஐ யாஉவந்த
தாயினும் நல்லவ னேஒற்றி மேவும் தயாநிதியே. 5

1248. நிதியேநின் பொன்னடி ஏத்தாது நெஞ்சம் நிறைமயலாம்
சதியே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேன்உனைத் தாழலர்தம்
விதியே எனக்கும் விதித்ததன் றோஅவ் விதியும்இள
மதியோர் சடைஅண்ண லேஒற்றி யூர்ஒளி மாணிக்கமே. 6

1249. மாணாத என்நெஞ்சம் வல்நஞ் சனைய மடந்தையர்பால்
நாணாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்சிவ ஞானியர்தம்
கோணாத உள்ளத் திருக்கோயில் மேவிக் குலவும்ஒற்றி
வாணாஎன் கண்ணினுண் மாமணி யேஎன்றன் வாழ்முதலே. 7

1250. வாழாத நெஞ்சம் எனைஅலைத் தோடி மடந்தையர்பால்
வீழாத நாளில்லை என்னைசெய் கேன்உன் விரைமலர்த்தாள்
தாழாத குற்றம் பொறுத்தடி யேன்தனைத் தாங்கிக்கொள்வாய்
சூழா தவரிடம் சூழாத ஒற்றிச் சுடர்க்குன்றமே. 8

1251. குன்றோர் முலைச்சியர் வன்மல ஊத்தைக் குழியில்மனம்
சென்றே விழுகின்ற தென்னைசெய் கேன்எம் சிவக்கொழுந்தே
நன்றே சதானந்த நாயக மேமறை நான்கினுக்கும்
ஒன்றே உயர்ஒளி யேஒற்றி யூர்எம் உயிர்த்துணையே. 9

1252. துணையாம்உன் பொன்னடி ஏத்தா மனமது தோகையர்கண்
கணையால் இளைக்கின்ற தென்னைசெய் கேன்என்றன் கண்இரண்டின்

இணையாம் பரஞ்சுட ரேஅழி யாநல மேஇன்பமே
பணையார் திருவொற்றி யூர்அர சேஎம் பரம்பொருளே. 10

1253. பொருளேநின் பொன்னடி உன்னாதென் வன்மனம் பூவையர்தம்
இருளே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேன்அடி யேன்மயங்கும்
மருளே தவிர்ந்துனை வாழ்த்தி வணங்கி மகிழ்ந்திடநீ
அருளே அருட்கட லேஒற்றி மாநகர் ஆள்பவனே. 11

Back

63. எண்ணத் திரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக் கலிப்பா

1254. எளியேன்நின் திருமுன்பே என்உரைக்கேன் பொல்லாத
களியேன் கொடுங்காமக் கன்மனத்தேன் நன்மையிலா
வெளியேன் வெறியேன்தன் மெய்ப்பிணியை ஒற்றியில்வாழ்
அளியோய்நீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 1

1255. முன்னேசெய் வெவ்வினைதான் மூண்டதுவோ அல்லதுநான்
இன்னே பிழைதான் இயற்றியதுண் டோஅறியேன்
பொன்னேர் புரிசடைஎம் புண்ணியனே என்நோயை
அன்னேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 2

1256. இப்பா ரிடைஉனையே ஏத்துகின்ற நாயேனை
வெப்பார் உளத்தினர்போல் வெம்மைசெயும் வெம்பிணியை
எப்பா லவர்க்கும் இறைவனாம் என்அருமை
அப்பாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 3

1257. ஓவா மயல்செய் உலகநடைக் குள்துயரம்
மேவா உழல்கின்ற வெண்மையேன் மெய்ந்நோயைச்
சேவார் கொடிஎம் சிவனே சிவனேயோ
ஆவாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 4

1258. பொய்யாம் மலஇருட்டுப் பொத்தரிடை வீழ்ந்துழலும்
கையாம் நெறியேன் கலங்கவந்த வெம்பிணியை
மையார் மிடற்றெம் மருந்தே மணியேஎன்
ஐயாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 5

1259. இம்மா நிலத்தில் இடருழத்தல் போதாதே
விம்மா அழுங்கஎன்றன் மெய்உடற்றும் வெம்பிணியைச்
செம்மான் மழுக்கரங்கொள் செல்வச் சிவமேஎன்
அம்மாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 6

1260. புரைசேரும் நெஞ்சப் புலையனேன் வன்காமத்
தரைசேரும் துன்பத் தடங்கடலேன் வெம்பிணியை
விரைசேரும் கொன்றை விரிசடையாய் விண்ணவர்தம்
அரைசேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 7

1261. இத்தா ரணியில் எளியோரைக் கண்டுமிக
வித்தாரம் பேசும் வெறியேன்தன் மெய்ப்பிணியைக்
கொத்தார் குழலிஒரு கூறுடைய கோவேஎன்
அத்தாநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 8

1262. மறியோர் விழியார் மயக்கினிடை மாழாந்த
சிறியேன் அடியேன் தியங்கவந்த வல்நோயைச்
செறிவே பெறுந்தொண்டர் சிந்தை தனில்ஓங்கும்
அறிவேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 9

263. துன்பே சுமையாச் சுமக்கின்ற நாயேனை
வன்பேசெய் துள்ள மயக்கிநின்ற வன்நோயை
இன்பே அருள்கின்ற என்ஆ ருயிரேஎன்
அன்பேநீ நீக்காயேல் ஆர்நீக்க வல்லாரே. 10

Back

64.பிரசாதப் பதிகம்

புள்ளிருக்குவேளூர்

கலிவிருத்தம்

1264. சரதத் தால்அன்பர் சார்ந்திடும் நின்திரு
விரதத் தால்அன்றி வேறொன்றில் தீருமோ
பரதத் தாண்டவ னேபரி திப்புரி
வரதத் தாண்டவ னேஇவ்வ ருத்தமே. 1

1265. வேத னேனும்வி லக்குதற் பாலனோ
தீத னேன்துயர் தீர்க்கும்வ யித்திய
நாத னேஉன்றன் நல்லருள் இல்லையேல்
நோதல் நேரும்வன் நோயில்சி றிதுமே. 2

1266. அருந்தி னால்அன்ப கங்குளிர் ஆனந்த
விருந்தி னால்மகிழ் வித்தருள் அண்ணலே
வருந்தி நாடவ ரும்பிணி நின்அருள்
மருந்தி னால்அன்றி மற்றொன்றில் தீருமோ. 3

1267. மாலும் நான்குவ தனனும் மாமறை
நாலும் நாடரு நம்பர னேஎவ
ராலும் நீக்கஅ ரிதிவ்வ ருத்தம்நின்
ஏலும் நல்லருள் இன்றெனில் சற்றுமே. 4

1268. தேவர் ஆயினும் தேவர்வ ணங்கும்ஓர்
மூவர் ஆயினும் முக்கண நின்அருள்
மேவு றாதுவி லக்கிடற் பாலரோ
ஓவு றாதஉ டற்பிணி தன்னையே. 5

1269. வைய நாயக வானவர் நாயக
தையல் நாயகி சார்ந்திடும் நாயக
உய்ய நின்னருள் ஒன்றுவ தில்லையேல்
வெய்ய நோய்கள்வி லகுவ தில்லையே. 6

1270. கல்லை வில்லில்க ணித்தருள் செய்ததோர்
எல்லை இன்றிள மும்இன்ப வெள்ளமே
இல்லை இல்லைநின் இன்னருள் இல்லையேல்
தொல்லை நோயின்தொ டக்கது நீங்கலே. 7

1271.
நீதி மாதவர் நெஞ்சிடை நின்றொளிர்
சோதி யேமுத்தொ ழிலுடை மூவர்க்கும்
ஆதி யேநின்அ ருள் ஒன்றும் இல்லையேல்

வாதி யாநிற்கும் வன்பிணி யாவுமே. 8

1272. பத்தர் நித்தம்ப யில்பரி திப்புரி
உத்த மப்பொரு ளேஉன்அ ருள்தனைப்
பெத்தம் அற்றிடப் பெற்றவர்க் கல்லது
நித்தம் உற்றநெ டும்பிணி நீங்குமோ. 9

1273. சைவ சிற்குணர் தம்முளம் மன்னிய
தெய்வ தற்பர னேசிவ னேஇங்கு
உய்வ தற்குன்அ ருள்ஒன்றும் இல்லையேல்
நைவ தற்குந ணுகுவ நோய்களே. 10

Back

65. நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை

திருவொற்றியூர்

நேரிசை வெண்பா

1274. பொன்னார் விடைக்கொடிஎம் புண்ணியனைப் புங்கவனை
ஒன்னார் புரம்எரித்த உத்தமனை - மன்னாய
அத்தனைநம் ஒற்றியூர் அப்பனைஎல் லாம்வல்ல
சித்தனைநீ வாழ்த்துதிநெஞ் சே. 1

1275. நெஞ்சே உலக நெறிநின்று நீமயலால்
அஞ்சேல்என் பின்வந் தருள்கண்டாய் - எஞ்சாத்
தவக்கொழுந்தாம் சற்குணவர் தாழ்ந்தேத்தும் ஒற்றிச்
சிவக்கொழுந்தை வாழ்த்துதும்நாம் சென்று. 2

1276. சென்றுசென்று நல்காத செல்வர்தலை வாயிலிலே
நின்று நின்று வாடுகின்ற நெஞ்சமே - இன்றுதிரு
ஒற்றியப்பன் தாண்மலரை உன்னுதியேல் காதலித்து
மற்றிசைப்ப தெல்லாம் வரும். 3

1277. வருநாள் உயிர்வாழும் மாண்பறியோம் நெஞ்சே
ஒருநாளும் நீவேறொன் றுன்னேல் - திருநாளைப்
போவான் தொழுமன்றில் புண்ணியனை ஒற்றியில்தாய்
ஆவான் திருவடிஅல் லால். 4

1278. அல்லாலம் உண்டமிடற் றாரமுதை அற்புதத்தைக்
கல்லால நீழல்அமர் கற்பகத்தைச் - சொல்ஆர்ந்த
விண்மணியை என்உயிரை மெய்ப்பொருளை ஒற்றியில்என்
கண்மணியை நெஞ்சே கருது. 5

1279. கருதாயோ நெஞ்சே கதிகிடைக்க எங்கள்
மருதா எழில்தில்லை மன்னா - எருதேறும்
என்அருமைத் தெய்வதமே என்அருமைச் சற்குருவே
என்அருமை அப்பாவே என்று. 6

1280.
என்றும்உனக் காளாவேன் என்நெஞ்சே வன்நெஞ்சர்
ஒன்றும் இடம் சென்றங் குழலாதே - நன்றுதரும்

ஒற்றியப்பன் பொன்அடியை உன்னுகின்றோர் தம்பதத்தைப்
பற்றிநிற்பை யாகில் பரிந்து. 7

1281. பரிந்துனக்குச் சொல்கின்றேன் பாவங்கள் எல்லாம்
எரிந்துவிழ நாம்கதியில் ஏறத் - தெரிந்து
விடையானை ஒற்றியூர் வித்தகனை மாதோர்
புடையானை நெஞ்சமே போற்று. 8

1282. போற்றுதிஎன் நெஞ்சே புரம்நகையால் சுட்டவனை
ஏற்றுகந்த பெம்மானை எம்மவனை - நீற்றொளிசேர்
அவ்வண்ணத் தானை அணிபொழில்சூழ் ஒற்றியூர்ச்
செவ்வண்ணத் தானைத் தெரிந்து. 9

1283. தெரிந்து நினக்கனந்தம் தெண்டன்இடு கின்றேன்
விரிந்தநெஞ்சே ஒற்றியிடை மேவும் -பரிந்தநெற்றிக்
கண்ணானை மாலயனும் காணப் படாதானை
எண்ணாரை எண்ணாதே என்று. 10

1284. என்றென் றழுதாய் இலையேஎன் நெஞ்சமே
ஒன்றென்று நின்ற உயர்வுடையான் - நன்றென்ற
செம்மைத் தொழும்பர்தொழும் சீர்ஒற்றி யூர்அண்ணல்
நம்மைத் தொழும்புகொள்ளும் நாள். 11

1285. நாளாகு முன்எனது நன்நெஞ்சே ஒற்றியப்பன்
தாளாகும் தாமரைப்பொன் தண்மலர்க்கே - ஆளாகும்
தீர்த்தர் தமக்கடிமை செய்தவர்தம் சீர்ச்சமுகம்
பார்த்துமகிழ் வாய்அதுவே பாங்கு. 12

1286. பாங்குடையார் மெய்யில் பலித்ததிரு நீறணியாத்
தீங்குடையார் தீமனையில் செல்லாதே - ஓங்குடையாள்
உற்றமர்ந்த பாகத்தெம் ஒற்றியப்பன் பொன்அருளைப்
பெற்றமர்தி நெஞ்சே பெரிது. 13

1287. பெரியானை மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை
அரியானை அங்கணனை ஆர்க்கும் - கரியானைத்
தோலானைச் சீர்ஒற்றிச் சுண்ணவெண் நீற்றானை
மேலானை நெஞ்சே விரும்பு. 14

1288. விரும்பித் திருமால் விலங்காய் நெடுநாள்
அரும்பித் தளைந்துள் அயர்ந்தே - திரும்பிவிழி
நீர்கொண்டும் காணாத நித்தன்ஒற்றி யூரன்அடிச்
சீர்கொண்டு நெஞ்சே திகழ். 15

1289. திகழ்கின்ற ஞானச் செழுஞ்சுடரை வானோர்
புகழ்கின்ற தெய்வத்தைப் போதம் - நிகழ்கின்ற
ஒற்றிக் கனியை உலகுடைய நாயகத்தை
வெற்றித் துணையைநெஞ்சே வேண்டு. 16

1290. வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத் தவமுடையோர்
தீண்டாமை யாததுநீ தீண்டாதே - ஈண்டாமை
ஒன்றுவபோல் நெஞ்சேநீ ஒன்றிஒற்றி யூரன்பால்
சென்றுதொழு கண்டாய் தினம். 17

1291. தினந்தோறும் உள்ளுருகிச் சீர்பாடும் அன்பர்
மனந்தோறும் ஓங்கும் மணியை - இனந்தோறும்
வேதமலர் கின்ற வியன்பொழில்சூழ் ஒற்றிநகர்ப்
போத மலரைநெஞ்சே போற்று. 18

1292. போற்றார் புரம்பொடித்த புண்ணியனை விண்ணவர்கள்
ஆற்றாத நஞ்சமுண்ட ஆண்தகையைக் - கூற்றாவி
கொள்ளும் கழற்கால் குருமணியை ஒற்றியிடம்
கொள்ளும் பொருளைநெஞ்சே கூறு. 19

1293. கூறுமையாட் கீந்தருளும் கோமானைச் செஞ்சடையில்
ஆறுமலர்க் கொன்றை அணிவோனைத் - தேறுமனம்
உள்ளவர்கட் குள்ளபடி உள்ளவனை ஒற்றிஅமர்
நள்ளவனை நெஞ்சமே நாடு. 20

1294. நாடும் சிவாய நமஎன்று நாடுகின்றோர்
கூடும் தவநெறியில் கூடியே - நீடும்அன்பர்
சித்தமனைத் தீபகமாம் சிற்பரனை ஒற்றியூர்
உத்தமனை நெஞ்சமே ஓது. 21

1295. ஓதுநெறி ஒன்றுளதென் உள்ளமே ஓர்திஅது
தீதுநெறி சேராச் சிவநெறியில் - போதுநெறி
ஓதம் பிடிக்கும்வயல் ஒற்றியப்பன் தொண்டர்திருப்
பாதம் பிடிக்கும் பயன். 22

1296. பயன்அறியாய் நெஞ்சே பவஞ்சார்தி மாலோ
டயன்அறியாச் சீருடைய அம்மான் - நயனறியார்
உள்ளத் தடையான் உயர்ஒற்றி யூரவன்வாழ்
உள்ளத் தவரை உறும். 23

1297. தவராயி னும்தேவர் தாமாயி னும்மற்
றெவரா யினும்நமக்கிங் கென்னாம் - கவராத
நிந்தை அகன்றிடஎன் நெஞ்சமே ஒற்றியில்வாழ்
எந்தை அடிவணங்கா ரேல். 24

1298. ஏலக் குழலார் இடைக்கீழ்ப் படுங்கொடிய
ஞாலக் கிடங்கரினை நம்பாதே - நீல
மணிகண்டா என்றுவந்து வாழ்த்திநெஞ்சே நாளும்
பணிகண்டாய் அன்னோன் பதம். 25

1299. பதந்தருவான் செல்வப் பயன்தருவான் மன்னும்
சதந்தருவான் யாவும் தருவான் - இதம்தரும்என்
நெஞ்சம்என்கொல் வாடுகின்றாய் நின்மலா நின்அடியே
தஞ்சமென்றால் ஒற்றியப்பன் தான். 26

Back

---

66. தனிமைக் கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1300. ஆக்கல் ஆதிய ஐந்தொழில் நடத்த
அயன்முன் ஆகிய ஐவரை அளித்து
நீக்கம் இன்றிஎவ் விடத்தினும் நிறைந்த
நித்த நீஎனும் நிச்சயம் அதனைத்
தாக்க எண்ணியே தாமதப் பாவி
தலைப்பட் டான்அவன் தனைஅகற் றுதற்கே
ஊக்கம் உற்றநின் திருவருள் வேண்டும்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 1

1301. கணத்தில் என்னைவிட் டேகுகின் றவன்போல்
காட்டு கின்றனன் மீட்டும்வந் தடுத்துப்
பணத்தும் மண்ணினும் பாவைய ரிடத்தும்
பரவ நெஞ்சினை விரவுகின் றனன்காண்
குணத்தி னில்கொடுந் தாமதன் எனும்இக்
கொடிய வஞ்சகன் ஒடியமெய்ப் போதம்
உணர்த்து வார்இலை என்செய்கேன் எளியேன்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 2

1302. இமைக்கும் அவ்வள வேனும்நெஞ் சொடுங்கி
இருக்கக் கண்டிலேன் இழிவுகொள் மலத்தின்
சுமைக்கு நொந்துநொந் தையவோ நாளும்
துயர்கின் றேன்அயர் கின்றஎன் துயரைக்
குமைக்கும் வண்ணம்நின் திருவருள் இன்னும்
கூடப் பெற்றிலேன் கூறுவ தென்னே
உமைக்கு நல்வரம் உதவிய தேவே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 3

1303. சென்ற நாளில்ஓர் இறைப்பொழு தேனும்
சிந்தை ஓர்வகை தெளிந்ததன் றதுபோய்
நின்ற நாளினும் நிற்கின்ற திலைகாண்
நெடிய பாவியேன் நிகழ்த்துவ தென்னே
என்றன் ஆருயிர்க் கொருபெருந் துணையாம்
எந்தை யேஎனை எழுமையும் காத்த
உன்ற னால்இன்னும் உவகைகொள் கின்றேன்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 4

1304. கோடி நாவினும் கூறிட அடங்காக்
கொடிய மாயையின் நெடியவாழ்க் கையினை
நாடி நெஞ்சகம் நலிகின்றேன் உனையோர்
நாளும் எண்ணிலேன் நன்கடை வேனே
வாடி னேன்பிழை மனங்கொளல் அழியா
வாழ்வை ஏழையேன் வசஞ்செயல் வேண்டும்
ஊடி னாலும்மெய் அடியரை இகவா
ஒற்றி மேவிய உத்தமப் பொருளே. 5

1305. அன்ப தென்பதைக் கனவினும் காணேன்
ஆடு கின்றனன் அன்பரைப் போல
வன்ப வத்தையும் மாய்த்திட நினைத்தேன்

வஞ்ச நெஞ்சினை வசப்படுக் கில்லேன்
துன்ப வாழ்க்கையில் சுழல்கின்றேன் நின்னைத்
தொழுது வாழ்த்திநல் சுகம்பெறு வேனே
ஒன்ப தாகிய உருவுடைப் பெரியோய்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 6

1306. முன்னை நான்செய்த வல்வினை இரண்டின்
முடிவு தேர்ந்திலன் வடிவெடுத் துலகில்
என்னை நான்கண்ட தந்தநாள் தொடங்கி
இந்த நாள்மட்டும் இருள் என்ப தல்லால்
பின்னை யாதொன்றும் பெற்றிலேன் இதனைப்
பேச என்னுளம் கூசுகின் றதுகாண்
உன்னை நம்பினேன் நின்குறிப் புணரேன்
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 7

1307. கண்ணி லான்சுடர் காணிய விழைந்த
கருத்தை ஒத்தஎன் கருத்தினை முடிப்பத்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருள்நின்
சித்தம் எப்படி தெரிந்திலன் எளியேன்
பண்ணி லாவிய பாடலந் தொடைநின்
பாத பங்கயம் பதிவுறப் புனைவோர்
உண்ணி லாவிய ஆனந்தப் பெருக்கே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 8

1308. உண்மை நின்அருட் சுகம்பிற எல்லாம்
உண்மை அன்றென உணர்த்தியும் எனது
பெண்மை நெஞ்சகம் வெண்மைகொண் டுலகப்
பித்தி லேஇன்னும் தொத்துகின் றதுகாண்
வண்மை ஒன்றிலேன் எண்மையின் அந்தோ
வருந்து கின்றனன் வாழ்வடை வேனோ
ஒண்மை அம்பலத் தொளிசெயும் சுடரே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 9

1309. நையு மாறெனைக் காமமா திகள்தாம்
நணுகி வஞ்சகம் நாட்டுகின் றதுநான்
செய்யு மாறிதற் கறிந்திலன் எந்தாய்
திகைக்கின் றேன் அருள் திறம்பெறு வேனே
வையு மாறிலா வண்கையர் உளத்தின்
மன்னி வாழ்கின்ற மாமணிக் குன்றே
உய்யு மாறருள் அம்பலத் தமுதே
ஒற்றி ஓங்கிய உத்தமப் பொருளே. 10

Back

---

67. கருணை பெறா திரங்கல்

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1310. நன்றி ஒன்றிய நின்னடி யவர்க்கே
நானும் இங்கொரு நாயடி யவன்காண்
குன்றின் ஒன்றிய இடர்மிக உடையேன்
குற்றம் நீக்கும்நல் குணமிலேன் எனினும்
என்றின் ஒன்றிய சிவபரஞ் சுடரே
இன்ப வாரியே என்னுயிர்த் துணையே
ஒன்றின் ஒன்றிய உத்தமப் பொருளே
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 1

1311. தீது செய்தனன் செய்கின்றேன் செய்வேன்
தீய னேன்கொடுந் தீக்குண இயல்பே
ஏது செய்தன னேனும்என் தன்னை
ஏன்று கொள்வதெம் இறைவநின் இயல்பே
ஈது செய்தனை என்னைவிட் டுலகில்
இடர்கொண் டேங்கென இயம்பிடில் அடியேன்
ஓது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 2

1312. சென்ற நாளினும் செல்கின்ற நாளில்
சிறிய னேன்மிகத் தியங்குறு கின்றேன்
மன்ற நான்இவண் இவ்வகை ஆனால்
வள்ள லேநினை வழுத்துமா றெதுவோ
என்ற னால்இனி ஆவதொன் றிலைஉன்
எண்ணம் எப்படி அப்படி இசைக
உன்ற னால்களித் துவகைகொள் கின்றேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 3

1313. மையல் வாழ்க்கையில் நாள்தொறும் அடியேன்
வருந்தி நெஞ்சகம் மாழ்குவ தெல்லாம்
ஐய ஐயவோ கண்டிடா தவர்போல்
அடம்பி டிப்பதுன் அருளினுக் கழகோ
செய்ய மேல்ஒன்றும் அறிந்திலன் சிவனே
தில்லை மன்றிடைத் தென்முக நோக்கி
உய்ய வைத்ததாள் நம்பிநிற் கின்றேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 4

1314. மண்ண கச்சிறு வாழ்க்கையின் பொருட்டால்
வருந்தி மற்றதன் வன்மைகள் எல்லாம்
எண்ண எண்ணஎன் நெஞ்சகம் பதைப்புற்
றேங்கி ஏங்கிநான் இளைப்புறு கின்றேன்
அண்ணல் நின்திரு அருட்டுணை அடைந்தால்
அமைந்து வாழ்குவன் அடைவகை அறியேன்
உண்ண நல்அமு தனையஎம் பெருமான்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 5

1315. அன்னை அப்பனும் நீஎன மகிழ்ந்தே
அகங்கு ளிர்ந்துநான் ஆதரித் திருந்தேன்

என்னை இப்படி இடர்கொள விடுத்தால்
என்செய் கேன் இதை யாரொடு புகல்கேன்
பொன்னை ஒத்தநின் அடித்துணை மலரைப்
போற்று வார்க்குநீ புரிகுவ திதுவோ
உன்னை எப்படி ஆயினும் மறவேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 6

1316. நீலம் இட்டகண் மடவியர் மயக்கால்
நெஞ்சம் ஓர்வழி நான்ஒரு வழியாய்
ஞாலம் இட்ட இவ் வாழ்க்கையில் அடியேன்
நடுங்கி உள்ளகம் நலியும்என் தன்மை
ஆலம் இட்டருள் களத்தநீ அறிந்தும்
அருள்அ ளித்திலை ஆகமற் றிதனை
ஓலம் இட்டழு தரற்றிஎங் குரைப்பேன்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 7

1317. கொடிய பாவியேன் படும்பரி தாபம்
குறித்துக் கண்டும்என் குறைஅகற் றாது
நெடிய காலமும் தாழ்த்தனை நினது
நெஞ்சும் வஞ்சகம் நேர்ந்ததுண் டேயோ
அடியர் தந்துயர் கண்டிடில் தரியார்
ஐயர் என்பர்என் அளவஃ திலையோ
ஒடிய மாதுயர் நீக்கிடாய் என்னில்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 8

1318. என்என் றேழையேன் நாணம்விட் டுரைப்பேன்
இறைவ நின்றனை இறைப்பொழு தேனும்
உன்என் றால்என துரைமறுத் தெதிராய்
உலக மாயையில் திலகமென் றுரைக்கும்
மின்என் றால்இடை மடவியர் மயக்கில்
வீழ்ந்தென் நெஞ்சகம் ஆழ்ந்துவிட் டதனால்
உன்அன் பென்பதென் னிடத்திலை யேனும்
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 9

1319. அடிய னேன்மிசை ஆண்டவ நினக்கோர்
அன்பி ருந்ததென் றகங்கரித் திருந்தேன்
கொடிய னேன்படும் இடர்முழு தறிந்தும்
கூலி யாளனைப் போல்எனை நினைத்தே
நெடிய இத்துணைப் போதும்ஓர் சிறிதும்
நெஞ்சி ரங்கிலை சஞ்சலத் தறிவும்
ஒடிய நின்றனன் என்செய்கேன் சிவனே
உனைஅ லால்எனை உடையவர் எவரே. 10

Back

---

68. அர்ப்பித் திரங்கல்

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1320. தம்பி ரான்தய விருக்கஇங் கெனக்கோர்
தாழ்வுண் டோஎனத் தருக்கொடும் இருந்தேன்
எம்பி ரான்நினக் கேழையேன் அளவில்
இரக்கம் ஒன்றிலை என்என்ப தின்னும்
நம்பி ரான்என நம்பிநிற் கின்றேன்
நம்பும் என்றனை வெம்பிடச் செயினும்
செம்பி ரான்அருள் அளிக்கினும் உனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 1

1321 துட்ட நெஞ்சக வஞ்சகக் கொடியேன்
சொல்வ தென்னைஎன் தொல்வினை வசத்தால்
இட்ட நல்வழி அல்வழி எனவே
எண்ணும் இவ்வழி இரண்டிடை எனைநீ
விட்ட தெவ்வழி அவ்வழி அகன்றே
வேறும் ஓர்வழி மேவிடப் படுமோ
சிட்டர் உள்ளுறும் சிவபெரு மான்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 2

1322. ஊட்டு கின்றனை உண்ணுகின் றனன்மேல்
உறக்கு கின்றனை உறங்குகின் றனன்பின்
காட்டு கின்றனை காணுகின் றனன்நீ
களிப்பிக் கின்றனை களிப்புறு கின்றேன்
ஆட்டு கின்றனை ஆடுகின் றனன்இவ்
அகில கோடியும் அவ்வகை யானால்
தீட்டும் அன்பருக் கன்பநின் தனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 3

1323. கண்ணி லான்சுடர் காணஉன் னுதல்போல்
கருத்தி லேனும்நின் கருணையை விழைந்தேன்
எண்ணி லாஇடை யூறடுத் ததனால்
இளைக்கின் றேன்எனை ஏன்றுகொள் வதற்கென்
உண்ணி லாவிய உயிர்க்குயிர் அனையாய்
உன்னை ஒத்ததோர் முன்னவர் இலைகாண்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருள்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 4

1324. மெச்சு கின்றவர் வேண்டிய எல்லாம்
விழிஇ மைக்குமுன் மேவல்கண் டுனைநான்
நச்சு கின்றனன் நச்சினும் கொடியேன்
நன்மை எய்தவோ வன்மையுற் றிடவோ
இச்சை நன்றறி வாய்அருள் செய்யா
திருக்கின் றாய் உனக் கியான்செய்த தென்னே
செச்சை மேனிஎம் சிவபரஞ் சுடர்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 5

1325. நாடுந் தாயினும் நல்லவன் நமது

நாதன் என்றுனை நாடும்அப் பொழுதே
வாடு நெஞ்சம் தளிர்க்கின்றேன் மற்றை
வைகற் போதெலாம் வாடுகின் றனன்காண்
பாடுந் தொண்டர்கள் இடர்ப்படில் தரியாப்
பண்பென் மட்டும்நின் பால்இலை போலும்
தேடும் பத்தர்தம் உளத்தமர் வோய்நின்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 6

1326. மருள்அ ளித்தெனை மயக்கிஇவ் உலகில்
வருத்து கின்றனை மற்றெனக் குன்றன்
அருள்அ ளிக்கிலை ஆயினும் நினக்கே
அடிமை யாக்கிலை ஆயினும் வேற்றுப்
பொருள்அ ளிக்கிலை ஆயினும் ஒருநின்
பொன்மு கத்தைஓர் போது கண் டிடவே
தெருள்அ ளித்திடில் போதும் இங் குனது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 7

1327. மாறு கின்றனன் நெஞ்சகம் அஞ்சி
வள்ளல் இத்துணை வந்திலன் இனிமேல்
கூறு கின்றதென் என்றயர் கின்றேன்
குலவித் தேற்றும்அக் கொள்கையர் இன்றி
ஏறு கின்றனன் இரக்கமுள் ளவன்நம்
இறைவன் இன்றருள் ஈகுவன் என்றே
தேறு கின்றனன் என்செய்கேன் நினது
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 8

1328. தாயி னும்பெருந் தயவுடை யவன்நந்
தலைவன் என்றுநான் தருக்கொடும் திரிந்தேன்
நாயி னும்கடை யேன்படும் இடரை
நாளும் கண்டனை நல்அருள் செய்யாய்
ஆயி னும்திரு முகங்கண்டு மகிழும்
அன்பர் தம்பணி ஆற்றிமற் றுடலம்
தேயி னும்மிக நன்றெனக் கருள்உன்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 9

1329. வானும் வையமும் அளிக்கினும் உன்பால்
மனம்வைத் தோங்குவர் வள்ளல்நின் அடியார்
நானும் அவ்வகை உலகியல் ஒழுக்கில்
நாடி நின்னருள் நலம்பெற விழைதல்
கூனும் ஓர்முடக் கண்ணிலி வானில்
குலவும் ஒண்சுடர் குறித்திடல் போலும்
தேனும் கைக்கும்நின் அருளுண்டேல் உண்டுன்
சித்தம் அன்றியான் செய்வதொன் றிலையே. 10

Back

---

69. கழிபகற் கிரங்கல்

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1330. ஆண்ட துண்டுநீ என்றனை அடியேன்
ஆக்கை ஒன்றுமே அசைமடற் பனைபோல்
நீண்ட துண்டுமற் றுன்னடிக் கன்பே
நீண்ட தில்லைவல் நெறிசெலும் ஒழுக்கம்
பூண்ட துண்டுநின் புனிதநல் ஒழுக்கே
பூண்ட தில்லைஎன் புன்மையை நோக்கி
ஈண்ட வந்தரு ளாய்எனில் அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 1

1331. ஊழை யேமிக நொந்திடு வேனோ
உளத்தை நோவனோ உலகிடை மயக்கும்
பாழை யேபலன் தருவதென் றெண்ணிப்
பாவி யேன்பெரும் படர்உழக் கின்றேன்
மாழை யோர்திரு மேனிஎம் பெருமான்
மனம்இ ரங்கிஎன் வல்வினை கெடவந்
தேழை யேற்கரு ளாய்எனில் அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 2

1332. ஈன்று கொண்டஎன் தந்தையும் தாயும்
யாவும் நீஎன எண்ணிய நாயேன்
மான்று கொண்டஇவ் வஞ்சக வாழ்வின்
மயக்கி னால்மிக வன்மைகள் செய்தேன்
சான்று கொண்டது கண்டனை யேனும்
தமிய னேன்மிசைத் தயவுகொண் டென்னை
ஏன்று கொண்டரு ளாய்எனில் அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 3

1333. அம்மை அப்பன்என் ஆருயிர்த் துணைவன்
அரசன் தேசிகன் அன்புடைத் தேவன்
இம்மை யிற்பயன் அம்மையிற் பயன்மற்
றியாவு நீஎன எண்ணிநிற் கின்றேன்
செம்மை யிற்பெறும் அன்பருள் எகஞ்சேர்
செல்வ மேஎனைச் சேர்த்தரு ளாயேல்
எம்மை யிற்பெறு வேன்சிறு நாயேன்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 4

1334. தாய ராதியர் சலிப்புறு கிற்பார்
தமரும் என்றனைத் தழுவுதல் ஒழிவார்
நேய ராதியர் நேயம்விட் டகல்வார்
நின்னை நம்பிஎன் நெஞ்சுவக் கின்றேன்
தீய ராதியில் தீயன்என் றெனைநின்
திருவு ளத்திடைச் சேர்த்திடா தொழித்தால்
ஏயர் கோனுக்கன் றருளும்எம் பெருமான்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 5

1335. முன்னை நான்செய்த வல்வினைச் சிமிழ்ப்பான்

மோக வாரியின் மூழ்கின னேனும்
அன்னை போலும்என் ஆருயிர்த் துணையாம்
அப்ப நின்அருள் அம்பியை நம்பி
தன்னை நேர்சிவ ஞானமென் கரையைச்
சார்கு வேம்எனும் தருக்குடன் உழன்றேன்
இன்னும் நின்அருள் ஈந்திலை அந்தோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 6

1336. உண்ணு கின்றதும் உறங்குகின் றதும்மேல்
உடுத்து கின்றதும் உலவுகின் றதும்மால்
நண்ணு கின்றதும் நங்கையர் வாழ்க்கை
நாடு கின்றதும் நவையுடைத் தொழில்கள்
பண்ணு கின்றதும் ஆனபின் உடலைப்
பாடை மேலுறப் படுத்துகின் றதும்என்
றெண்ணு கின்றதோ றுளம்பதைக் கின்றேன்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 7

1337. கல்லை வெல்லவும் வல்லஎன் மனந்தான்
கடவுள் நின்அடிக் கமலங்கள் நினைத்தல்
இல்லை நல்லைநின் அருள்எனக் கதனால்
இல்லை இல்லைநீ இரக்கம்இல் லாதான்
அல்லை இல்லையால் அருள்தரா திருத்தல்
அடிய னேன்அள வாயின்இங் கிடர்க்கே
எல்லை இல்லைஎன் றுளம்பதைக் கின்றேன்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 8

1338. பொங்கு மாயையின் புணர்ப்பினுக் குள்ளம்
போக்கி நின்றதும் புலப்பகை வர்களால்
இங்கு மால்அரி ஏற்றின்முன் கரிபோல்
ஏங்கு கின்றதும் இடர்ப்பெருங் கடலில்
தங்கும் ஆசையங் கராப்பிடித் தீர்க்கத்
தவிப்பில் நின்றதும் தமியனேன் தனையும்
எங்கும் ஆகிநின் றாய்அறிந் திலையோ
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 9

1339. அரக்கன் அல்லன்யான் அரக்கனே எனினும்
அரக்க னுக்கும்முன் அருள்அளித் தனையே
புரக்க என்னைநின் அருட்கடன் என்றே
போற்று கின்றனன் புலையரிற் புலையேன்
உரக்க இங்கிழைத் திடும்பிழை எல்லாம்
உன்னல் ஐயநீ உன்னிஎன் அளவில்
இரக்கம் நின்திரு உளத்திலை யானால்
என்செய் கேன்நர கிடைஇடும் போதே. 10

Back

---

70. தரிசனப் பதிகம்

கோயில்

அறுசீர்க்(33) கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(33). எழுசீர் - தொ.வே 1,2. அறுசீர் - ச. மு. க., ஆ. பா.

1340. திருவார் பொன்னம் பலநடுவே தெள்ளார் அமுதத் தி
ரள்அனைய
உருவார் அறிவா னந்தநடம் உடையார் அடியார்க் குவகைநி
லை
தருவார் அவர்தம் திருமுகத்தே ததும்பும் இளவெண்
ணகைகண்டேன்
இருவா தனைஅற் றந்தோநான் இன்னும் ஒருகால்
காண்பேனோ. 1

1341. பொன்நா யகனும் புரந்தரனும் பூவாழ் பவனும் புகழ்ந்தேத்த
மின்னார் பொன்னம் பலநடுவே விளங்கும் கருணை விழிவழங்கும்
அன்னார் அறிவா னந்தநடம் ஆடும் கழல்கண் டகங்குளிர்ந்தேன்
என்நா யகனார் அவர்கழலை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 2

1342. தாயிற் பெரிய கருணையினார் தலைமா லையினார் தாழ்சடையார்
வாயிற் கினிய புகழுடைய வள்ளல் அவர்தந் திருஅழகைக்
கோயிற் கருகே சென்றுமனம் குளிரக் கண்டேன் பிரிவுற்றேன்
ஈயில் சிறியேன் அவர்அழகை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 3

1343. புன்கண் அகற்றும் மெய்யடியார் போற்றும் பொன்னம் பலநடுவே
வன்கண் அறியார் திருநடஞ்செய் வரதர் அமுதத் திருமுகத்தை
முன்கண் உலகில் சிறியேன்செய் முழுமா தவத்தால் கண்டேன்நான்
என்கண் அனையார் அவர்முகத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 4

1344. அன்புற் றடியார் தொழுதேத்த அணியார் மணிப்பொன் அம்பலத்தே
வன்புற் றழியாப் பெருங்கருணை மலையார் தலையார் மாலையினார்
மன்புற் றரவார் கச்சிடையின் வயங்க நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
இன்புற் றடியேன் அவர்நடத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 5

1345. இம்மா நிலத்தில் சிவபதமீ தென்னும் பொன்னம் பலநடுவே
அம்மால் அறியா அடிகள்அடி அசைய நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
எம்மால் அறியப் படுவதல என்என் றுரைப்பேன் ஏழையன்யான்
எம்மான் அவர்தந் திருநடத்தை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 6

1346. சிறியேன் தவமோ எனைஈன்றாள் செய்த தவமோ யான்அறியேன்
மறியேர் கரத்தார் அம்பலத்தே வாழும் சிவனார் தமைக்கண்டேன்
பிறியேன் எனினும் பிரிந்தேன்நான் பேயேன் அந்தப் பிரிவினைக்கீழ்
எறியேன் அந்தோ அவர்தம்மை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 7

1347. அருளே வடிவாய் அம்பலத்தே ஆடும் பெருமான் அடிகள்தமைத்
தெருளே வடிவாம் அடியவர்போல் சிறியேன் கண்டேன் சீர்உற்றேன்
மருளே வடிவேன் ஆதலினால் மறந்தே பிரிந்தே மதிகெட்டேன்
இருளேர் மனத்தேன் அவர்தமைநான் இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 8

1348.

அன்னோ திருஅம் பலத்தேஎம் ஐயர் உருக்கண் டேன்அதுதான்
பொன்னோ பவளப் பொருப்பதுவோ புதுமா ணிக்க மணித்திரளோ

மின்னோ விளக்கோ விரிசுடரோ மேலை ஒளியோ என் உரைப்பேன்
என்னோ அவர்தந் திருஉருவை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 9

1349. பொன்என் றுரைக்கும் அம்பலத்தே புனித னார்தம் அழகியலை
உன்என் றுரைப்பேன் என்னேஎன் உள்ளம் சிறிதும் உணர்ந்ததிலை
மின்என் றுரைக்கும் படிமூன்று விளக்கும் மழுங்கும் எனில்அடியேன்
என்என் றுரைப்பேன் அவர்அழகை இன்னும் ஒருகால் காண்பேனோ. 10

Back

---

71. முத்தி உபாயம்

திருவொற்றியூர்

வஞ்சித்துறை

1350. ஒற்றி ஊரனைப்
பற்றி நெஞ்சமே
நிற்றி நீஅருள்
பெற்றி சேரவே. 1

1351. சேர நெஞ்சமே
தூரம் அன்றுகாண்
வாரம் வைத்தியேல்
சாரும் முத்தியே. 2

1352. முத்தி வேண்டுமேல்
பத்தி வேண்டுமால்
சத்தி யம்இது
புத்தி நெஞ்சமே. 3

1353. நெஞ்ச மேஇது
வஞ்ச மேஅல
பிஞ்ச கன்பதம்
தஞ்சம் என்பதே. 4

1354. என்ப தேற்றவன்
அன்ப தேற்றுநீ
வன்பு மாற்றுதி
இன்பம் ஊற்றவே. 5

1355. ஊற்றம் உற்றுவெண்
நீற்றன் ஒற்றியூர்
போற்ற நீங்குமால்
ஆற்ற நோய்களே. 6

1356. நோய்கள் கொண்டிடும்
பேய்கள் பற்பலர்
தூய்தன் ஒற்றியூர்க்
கேய்தல் இல்லையே. 7

1357.
இல்லை இல்லைகாண்

ஒல்லை ஒற்றியூர்
எல்லை சேரவே
அல்லல் என்பதே. 8

1358. அல்லல் என்பதேன்
தொல்லை நெஞ்சமே
மல்லல் ஒற்றியூர்
எல்லை சென்றுமே. 9

1359. சென்று வாழ்த்துதி
நன்று நெஞ்சமே
என்றும் நல்வளம்
ஒன்றும் ஒற்றியே. 10

Back

---

72. தவத்திறம் போற்றல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1360. வில்வத் தொடும்பொன் கொன்றைஅணி வேணிப் பெருமான் ஒற்றிநகர்
செல்வப் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருஅழகைக்
கல்வைப் புடைய மனம்களிக்கக் கண்கள் களிக்கக் கண்டுநின்றேன்
இல்வைப் புடையேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 1

1361. கூடும் படிமுன் திருமாலும் கோல மாகிப் புவி இடந்து
தேடும் திருத்தாள் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருப்பவனி
நாடும் புகழ்சேர் ஒற்றிநகர் நாடிப் புகுந்து கண்டேனால்
ஈடும் அகன்றேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 2

1362. ஆர்க்கும் கடற்கண் அன்றெழுந்த ஆல காலம் அத்தனையும்
சேர்க்கும் களத்தான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைக்
கார்க்கண் பொழில்சூழ் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் பிறவி கண்டிலனே
யார்க்கென் றுரைப்பேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 3

1363. உள்ளும் புறமும் நிறைந்தடியார் உள்ளம் மதுரித் தூறுகின்ற
தெள்ளும் அமுதாம் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருமுகத்தைக்
கள்ளம் தவிர்க்கும் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் பசியைக் கண்டிலனே
எள்ளல் இகந்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 4

1364. ஆவல் உடையார் உள்ளுடையார் அயன்மால் மகவான் ஆதியராம்
தேவர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடிவைக்
காவம் பொழில்சூழ் ஒற்றியில்போய்க் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை

யாவர் பெறுவார் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 5

1365. மறப்பை அகன்ற மனத்துரவோர் வாழ்த்த அவர்க்கு வான்கதியின்
சிறப்பை அளிக்கும் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைப்
பிறப்பை அகற்றும் ஒற்றியில்போய்ப் பேரா னந்தம் பெறக்கண்டேன்
இறப்பைத் தவிர்த்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 6

1366. வில்லாம் படிப்பொன் மேருவினை விரைய வாங்கும் வெற்றியினான்
செல்லாம் கருணைச் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருகூத்தைக்

கல்லாம் கொடிய மனம்கரையக் கண்டேன் பண்டு காணாத
எல்லாம் கண்டேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 7

1367. ஒல்லை எயில்மூன் றெரிகொளுவ உற்று நகைத்தோன் ஒற்றியுளான்
தில்லை நகரான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருப்பவனி
கல்லை அளியும் கனியாக்கக் கண்டேன் கொண்ட களிப்பினுக்கோர்
எல்லை அறியேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 8

1368. துன்னும் சோம சுந்தரனார் தூய மதுரை நகர்அளித்த
தென்னர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருஅழகைப்
பன்னும் ஒற்றி நகர்தன்னில் பார்த்தேன் வினைபோம் வழிபார்த்த
என்னை மறந்தேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 9

1369. முன்னம் காழி வள்ளலுக்கு முத்துச் சிவிகை குடையொடுபொன்
சின்னம் அளித்தோன் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடியைக்

கன்னின் றுருகா நெஞ்சுருகக் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
என்என் றுரைப்பேன் அம்மாநான் என்ன தவந்தான் செய்தேனோ. 10

Back

---

73. திருச்சாதனத் தெய்வத் திறம்

பொது

எண்சீர்க்(34)கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(34). எழுசீர்- தொ.வே. 1,2. எண்சீர்- ச.மு.க., ஆ.பா.

1370. உடையாய்உன் அடியவர்க்கும் அவர்மேல் பூண்ட
ஒண்மணியாம் கண்மணிக்கும் ஓங்கு சைவ
அடையாளம் என்னஒளிர் வெண்ணீற் றுக்கும்
அன்பிலேன் அஞ்சாமல் அந்தோ அந்தோ
நடையாய உடல் முழுதும் நாவாய் நின்று
நவில்கின்றேன் என்பாவி நாவைச் சற்றும்
இடையாத கொடுந்தீயால் சுடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 1

1371. கண்ணுதலே நின்அடியார் தமையும் நோக்கேன்
கண்மணிமா லைக்கெனினும் கனிந்து நில்லேன்
பண்ணுதல்சேர் திருநீற்றுக் கோலம் தன்னைப்

பார்த்தேனும் அஞ்சுகிலேன் பயனி லாமே
நண்ணுதல்சேர் உடம்பெல்லாம் நாவாய் நின்று
நவில்கின்றேன் என்கொடிய நாவை அந்தோ
எண்ணுதல்சேர் கொடுந்தீயால் சுடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 2

1372. வஞ்சமிலார் நெஞ்சகத்தே மருவும் முக்கண்
மாமணியே உனைநினையேன் வாளா நாளைக்
கஞ்சமலர் முகத்தியர்க்கும் வாதில் தோன்றும்
களிப்பினுக்கும் கழிக்கின்றேன் கடைய னேனை
நஞ்சமுணக் கொடுத்துமடித் திடினும் வாளால்
நசிப்புறவே துணித்திடினும் நலியத் தீயால்
எஞ்சலுறச் சுடினும்அன்றி அந்தோ இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 3

1373. அருள்பழுக்கும் கற்பகமே அரசே முக்கண்
ஆரமுதே நினைப்புகழேன் அந்தோ வஞ்ச
மருள்பழுக்கும் நெஞ்சகத்தேன் வாளா நாளை
வாதமிட்டுக் கழிக்கின்றேன் மதியி லேனை
வெருள்பழுக்கும் கடுங்காட்டில் விடினும் ஆற்று
வெள்ளத்தில் அடித்தேக விடினும் பொல்லா
இருள்பழுக்கும் பிலஞ்சேர விடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 4

1374. பெருங்கருணைக் கடலேஎன் குருவே முக்கண்
பெருமானே நினைப்புகழேன் பேயேன் அந்தோ
கருங்கல்மனக் குரங்காட்டி வாளா நாளைக்
கழிக்கின்றேன் பயன்அறியாக் கடைய னேனை
ஒருங்குருள உடல்பதைப்ப உறுங்குன் றேற்றி
உருட்டுகினும் உயிர்நடுங்க உள்ளம் ஏங்க
இருங்கழுவில் ஏற்றுகினும் அன்றி இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 5

1375. தொழுகின்றோர் உளத்தமர்ந்த சுடரே முக்கண்
சுடர்க்கொழுந்தே நின்பதத்தைத் துதியேன் வாதில்
விழுகின்றேன் நல்லோர்கள் வெறுப்பப் பேசி
வெறித்துழலும் நாயனையேன் விழல னேனை
உழுகின்ற நுகப்படைகொண் டுலையத் தள்ளி
உழக்கினும்நெட் டுடல்நடுங்க உறுக்கி மேன்மேல்
எழுகின்ற கடலிடைவீழ்த் திடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 6

1376. விருப்பாகும் மதிச்சடையாய் விடையாய் என்றே
மெய்யன்போ டுனைத்துதியேன் விரைந்து வஞ்சக்
கருப்பாயும் விலங்கெனவே வளர்ந்தே நாளைக்
கழிக்கின்றேன் கருநெஞ்சக் கள்வ னேனைப்
பொருப்பாய யானையின் கால் இடினும் பொல்லாப்
புழுத்தலையில் சோரிபுறம் பொழிய நீண்ட

இருப்பாணி ஏற்றுகினும் அன்றி இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 7

1377. அக்கநுதல் பிறைச்சடையாய் நின்தாள் ஏத்தேன்
ஆண்பனைபோல் மிகநீண்டேன் அறிவொன் றில்லேன்
மிக்கஒதி போல்பருத்தேன் கருங்க டாப்போல்
வீண்கருமத் துழல்கின்றேன் விழல னேனைச்
செக்கிடைவைத் துடல்குழம்பிச் சிதைய அந்தோ
திருப்பிடினும் இருப்பறைமுட் சேரச் சேர்த்து
எக்கரிடை உருட்டுகினும் அன்றி இன்னும்
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 8

1378. அன்புடன்நின் பதம்புகழாப் பாவி நாவை
அறத்துணியேன் நின்அழகை அமர்ந்து காணாத்
துன்புறுகண் இரண்டினையும் சூன்றேன் நின்னைத்
தொழாக்கையை வாளதனால் துண்ட மாக்கேன்
வன்பறநின் தனைவணங்காத் தலையை அந்தோ
மடித்திலேன் ஒதியேபோல் வளர்ந்தேன் என்னை
இன்பறுவல் எரியிடைவீழ்த் திடினும் அன்றி
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 9

1379. தேவேநின் அடிநினையா வஞ்ச நெஞ்சைத்
தீமூட்டிச் சிதைக்கறியேன் செதுக்கு கில்லேன்
கோவேநின் அடியர்தமைக் கூடாப் பொய்மைக்
குடிகொண்டேன் புலைகொண்ட கொடியேன் அந்தோ
நாவேற நினைத்துதியேன் நலமொன் றில்லேன்
நாய்க்கடைக்கும் கடைப்பட்டேன் நண்ணு கின்றோர்க்
கீவேதும் அறியேன்இங் கென்னை யந்தோ
என்செயினும் போதாதே எந்தாய் எந்தாய். 10

Back

---

74. உள்ளப் பஞ்சகம்

பொது

கட்டளைக் கலித்துறை

1380. நீரார் சடையது நீண்மால் விடையது நேர்கொள்கொன்றைத்

தாரார் முடியது சீரார் அடியது தாழ்வகற்றும்
பேரா யிரத்தது பேரா வரத்தது பேருலகம்
ஒரா வளத்ததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென்
உள்ளகத்தே. 1

1381. மட்டுப் படாதது மாமறை யாலும் மலப்பகையால்
கட்டுப் படாதது மாலா தியர்தம் கருத்தினுக்கும்
தட்டுப் படாதது பார்முதல் பூதத் தடைகளினால்
ஒட்டுப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 2

1382. பேதப் படாதது பற்பல கற்பங்கள் பேர்ந்திடினும்
சேதப் படாதது நன்றிது தீதெனச் செய்கைகளால்
ஏதப் படாததுள் எட்டப் படாததிங் கியாவர்கட்கும்
ஓதப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 3

1383. தண்ணார் அளியது விண்ணோர் ஒளியது சாற்றுமறைப்
பண்ணார் முடிவது பெண்ணார் வடிவது பண்புயர்தீக்
கண்ணார் நுதலது கண்ணார் மணியது கண்டுகொள்ள
ஒண்ணா நிலையதொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 4

1384. பிறவா நெறியது பேசா நிலையது பேசில்என்றும்
இறவா உருவதுள் ஏற்றால் வருவ திருள்அகன்றோர்
மறவா துடையது மாதோர் புடையது வாழ்த்துகின்றோர்
உறவாய் இருப்பதொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் உள்ளகத்தே. 5

Back

---

75. வடிவுடை மாணிக்க மாலை

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

1385. சீர்கொண்ட ஒற்றிப் பதியுடை யானிடம் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம் பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமியனுக்கே
ஏர்கொண்ட நல்லருள் ஈயும் குணாலய ஏரம்பனே. 1

கட்டளைக் கலித்துறை

1386. கடலமு தேசெங் கரும்பே அருட்கற்ப கக்கனியே
உடல்உயி ரேஉயிர்க் குள்உணர் வேஉணர் வுள்ஒளியே
அடல்விடை யார்ஒற்றி யார்இடங் கொண்ட அருமருந்தே
மடலவிழ் ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 1

1387. அணியே அணிபெறும் ஒற்றித் தியாகர்தம் அன்புறுசற்
குணியேஎம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வ மேமலைக் கோன்தவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொள்சிந்தா
மணியேஎன் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 2

1388. மானேர் விழிமலை மானேஎம் மானிடம் வாழ்மயிலே
கானேர் அளகப் பசுங்குயி லேஅருட் கட்கரும்பே
தேனே திருவொற்றி மாநகர் வாழும் சிவசத்தியே
வானே கருணை வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 3

1389. பொருளே அடியர் புகலிட மேஒற்றிப் பூரணன்தண்
அருளேஎம் ஆருயிர்க் காந்துணை யேவிண் ணவர்புகழும்
தெருளேமெய்ஞ் ஞானத் தெளிவே மறைமுடிச் செம்பொருளே
மருளேத நீக்கும் ஒளியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 4

1390.
திருமாலும் நான்முகத் தேவுமுன் னாள்மிகத் தேடிமனத்
தருமா வுழக்க அனலுரு வாகி அமர்ந்தருளும்

பெருமான்எம் மான்ஒற்றிப் பெம்மான்கைம் மான்கொளும் பித்தன்மலை
மருமான் இடங்கொள்பெண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 5

1391. உன்னேர் அருள்தெய்வம் காணேன் மனத்தும் உரைக்கப்படாப்
பொன்னேஅப் பொன்னற் புதஒளி யேமலர்ப் பொன்வணங்கும்
அன்னே எம்ஆருயிர்க் கோர்உயி ரேஒற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 6

1392. கண்ணேஅக் கண்ணின் மணியே மணியில் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியன்ஒற்றி யூர்அண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணி யேதெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்நேயம் நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 7

1393. மலையான் தவஞ்செய்து பெற்றமுத் தேஒற்றி வாழ்கனகச்
சிலையான் மணக்க மணக்குந்தெய் வீகத் திருமலரே
அலையான் மலிகடல் பள்ளிகொண் டான்தொழும் ஆரமுதே
வலையான் அருமை மகளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 8

1394. காமம் படர்நெஞ் சுடையோர் கனவினும் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படர்ஒற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 9

1395. கோடா அருட்குணக் குன்றே சிவத்தில் குறிப்பிலரை
நாடாத ஆனந்த நட்பேமெய் யன்பர் நயக்கும் இன்பே
பீடார் திருவொற்றிப் பெம்மான் இடஞ்செய் பெருந்தவமே
வாடா மணிமலர்க் கொம்பே வடிவுடை மாணிக்கமே. 10

1396. நாலே எனுமறை அந்தங்கள் இன்னமும் நாடியெனைப்
போலே வருந்த வெளிஒளி யாய்ஒற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலே இருந்த நினைத்தங்கை யாகப் பகரப்பெற்ற
மாலே தவத்தில் பெரியோன் வடிவுடை மாணிக்கமே. 11

1397. கங்கைகொண் டோன்ஒற்றி யூர்அண்ணல் வாமம் கலந்தருள்செய்
நங்கைஎல் லாஉல குந்தந்த நின்னைஅந் நாரணற்குத்
தங்கைஎன் கோஅன்றித் தாயர்என் கோசொல் தழைக்குமலை
மங்கையங் கோமள மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 12

1398. சோலையிட் டார்வயல் ஊரொற்றி வைத்துத்தன் தொண்டரன்பின்
வேலையிட் டால்செயும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட் டாடும் தொழிலுடை யோனைத் துணிந்துமுன்னாள்
மாலையிட் டாய்இஃதென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 13

1399. தனையாள் பவரின்றி நிற்கும் பரமன் தனிஅருளாய்
வினையாள் உயிர்மல நீக்கிமெய் வீட்டின் விடுத்திடுநீ
எனையாள் அருளொற்றி யூர்வா ழவன்றன் னிடத்துமொரு
மனையாள் எனநின்ற தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 14

1400. பின்னீன்ற பிள்ளையின் மேலார்வம் தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னீன்ற பிள்ளையின் மேலாசை யுள்ளவா மொய்யசுரர்
கொன்னீன்ற போர்க்கிளம் பிள்ளையை ஏவக் கொடுத்ததென்னே

மன்னீன்ற ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 15

1401. பையாளும் அல்குல் சுரர்மட வார்கள் பலருளும்இச்
செய்யாளும் வெண்ணிற மெய்யாளும் எத்தவம் செய்தனரோ
கையாளும் நின்னடிக் குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளும் கண்ணொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 16

1402. இலையாற்று நீமலர்க் காலால் பணிக்குங்குற் றேவலெலாம்
தலையால் செயும்பெண்கள் பல்லோரில் பூமகள் தன்னைத்தள்ளாய்
நிலையால் பெரியநின் தொண்டர்தம் பக்க நிலாமையினான்
மலையாற் கருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 17

1403. கலைமக ளோநின் பணியைஅன் போடும் கடைப்பிடித்தாள்
அலைமக ளோஅன் பொடுபிடித் தாள்எற் கறைதிகண்டாய்
தலைமக ளேஅருட் டாயேசெவ் வாய்க்கருந் தாழ்குழற்பொன்
மலைமக ளேஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 18

1404. பொன்னோடு வாணிஎன் போரிரு வோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோ டருளுந் திறநின்குற் றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோ அலததன் முன்னோ தெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோ டெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே. 19

1405. காமட் டலர்திரு வொற்றிநின் னாயகன் கந்தைசுற்றி
யேமட் டரையொடு நிற்பது கண்டும் இரங்கலர்போல்
நீமட்டு மேபட் டுடுக்கின் றனைஉன்றன் நேயம்என்னோ
மாமட் டலர்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 20

1406. வீற்றார்நின் றன்மணத் தம்மியின் மேல்சிறு மெல்லனிச்சம்
ஆற்றாநின் சிற்றடிப் போதினைத் தூக்கிவைத் தாரெனின்மால்
ஏற்றார் திருவொற்றி யூரார் களக்கறுப் பேற்றவரே
மாற்றா இயல்கொண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 21

1407. பொருப்புறு நீலியென் பார்நின்னை மெய்அது போலும்ஒற்றி
விருப்புறு நாயகன் பாம்பா பரணமும் வெண்தலையும்
நெருப்புறு கையும் கனல்மேனி யும்கண்டு நெஞ்சம்அஞ்சாய்
மருப்புறு கொங்கை மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 22

1408. அனம்பொறுத் தான்புகழ் ஒற்றிநின் நாயகன் அங்குமிழித்
தனம்பொறுத் தாள்ஒரு மாற்றாளைத் தன்முடி தன்னில்வைத்தே
தினம்பொறுத் தான்அது கண்டும் சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போல்
மனம்பொறுத் தார்எவர் கண்டாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 23

1409. ஒருரு வாய்ஒற்றி யூர்அமர்ந் தார்நின் னுடையவர்பெண்
சீருரு வாகுநின் மாற்றாளை நீதெளி யாத்திறத்தில்
நீருரு வாக்கிச் சுமந்தார் அதனை நினைந்திலையே
வாருரு வார்கொங்கை நங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 24

1410. சார்ந்தேநின் பால்ஒற்றி யூர்வாழும் நாயகர் தாமகிழ்வு
கூர்ந்தே குலாவும்அக் கொள்கையைக் காணில் கொதிப்பளென்று
தேர்ந்தேஅக் கங்கையைச் செஞ்சடை மேல்சிறை செய்தனர்ஒண்
வார்ந்தே குழைகொள் விழியாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 25

1411. நீயே எனது பிழைகுறிப் பாயெனில் நின்னடிமைப்

பேயேன் செயும்வண்ணம் எவ்வண்ண மோஎனைப் பெற்றளிக்கும்
தாயே கருணைத் தடங்கட லேஒற்றிச் சார்குமுத
வாயோர் சவுந்தர(35) மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 26

(35). சௌந்தரம் என்பது சவுந்தரம் எனப் போலியாயிற்று. தொ.வே.

1412. முப்போதும் அன்பர்கள் வாழ்த்தொற்றி யூர்எம் முதல்வர்மகிழ்
ஒப்போ தருமலைப் பெண்ணமு தேஎன்று வந்துநினை
எப்போதும் சிந்தித் திடர்நீங்கி வாழ எனக்கருள்வாய்
மைப்போ தனையகண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 27

1413. மீதலத் தோர்களுள் யார்வணங் காதவர் மேவுநடுப்
பூதலத் தோர்களுள் யார்புக ழாதவர் போற்றிநிதம்
பாதலத் தோர்களுள் யார்பணி யாதவர் பற்றிநின்றாள்
மாதலத் தோங்கொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 28

1414. சேய்க்குற்றம் தாய்பொறுத் தேடா வருகெனச் செப்புவள்இந்
நாய்க்குற்றம் நீபொறுத் தாளுதல் வேண்டும் நவின்மதியின்
தேய்க்குற்ற மாற்றும் திருவொற்றி நாதர்தந் தேவிஅன்பர்
வாய்க்குற்றம் நீக்கும் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 29

1415. செங்கம லாசனன் தேவிபொன் நாணும் திருமுதலோர்
சங்கம தாமிடற் றோங்குபொன் நாணும் தலைகுனித்துத்
துங்கமு றாதுளம் நாணத் திருவொற்றித் தோன்றல்புனை
மங்கல நாணுடை யாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 30

1416. சேடா ரியன்மணம் வீசச் செயன்மணம் சேர்ந்துபொங்க
ஏடார் பொழிலொற்றி யூரண்ணல் நெஞ்சம் இருந்துவக்க
வீடா இருளும் முகிலும்பின் னிட்டு வெருவவைத்த
வாடா மலர்க்குழ லாளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 31

1417. புரநோக்கி னால்பொடி தேக்கிய ஒற்றிப் புனிதர்களக்
கரநோக்கி(36) நல்லமு தாக்கிநிற் போற்றுங் கருத்தினர்ஆ
தரநோக்கி உள்ளிருள் நீக்கிமெய்ஞ் ஞானத் தனிச்சுகந்தான்
வரநோக்கி ஆள்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 32

(36). கரம்-விடம். தொ.வே.

1418. உன்னும் திருவொற்றி யூருடை யார்நெஞ் சுவப்பஎழில்
துன்னும் உயிர்ப்பயிர் எல்லாந் தழைக்கச் சுகக்கருணை
என்னும் திருவமு தோயாமல் ஊற்றி எமதுளத்தின்
மன்னும் கடைக்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 33

1419. வெள்ளம் குளிரும் சடைமுடி யோன்ஒற்றி வித்தகன்தன்
உள்ளம் குளிரமெய் பூரிப்ப ஆனந்தம் ஊற்றெடுப்பத்
தெள்ளம் குளிர்இன் அமுதே அளிக்கும்செவ் வாய்க்குமுத
வள்ளம் குளிர்முத்த மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 34

1420. மாநந்த மார்வயல் காழிக் கவுணியர் மாமணிக்கன்
றாநந்த இன்னமு தூற்றும் திருமுலை ஆரணங்கே
காநந்த வோங்கும் எழிலொற்றி யார்உட் களித்தியலும்
வாநந் தருமிடை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 35

1421. வான்தேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லான்தேட மற்றை அருந்தவர் தேடஎன் அன்பின்மையால்
யான்தேட என்னுளம் சேர்ஒற்றி யூர்எம் இருநிதியே
மான்தேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 36

1422. முத்தேவர் விண்ணன்(37) முதல்தேவர் சித்தர் முனிவர்மற்றை
எத்தே வருநின் அடிநினை வார்நினைக் கின்றிலர்தாம்
செத்தே பிறக்கும் சிறியர்அன் றோஒற்றித் தேவர்நற்றா
மத்தேவர் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 37

(37). விண்ணன் -இந்திரன். தொ.வே.

1423. திருநாள் நினைத்தொழும் நன்னாள் தொழாமல் செலுத்தியநாள்
கருநாள் எனமறை எல்லாம் புகலும் கருத்தறிந்தே
ஒருநா ளினுநின் றனைமற வார்அன்பர் ஒற்றியில்வாழ்
மருநாண் மலர்க்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 38

1424. வாணாள் அடைவர் வறுமை யுறார்நன் மனைமக்கள்பொன்
பூணாள் இடம்புகழ் போதம் பெறுவர்பின் புன்மைஒன்றும்
காணார்நின் நாமம் கருதுகின் றோர்ஒற்றிக் கண்ணுதல்பால்
மாணார்வம் உற்ற மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 39

1425. சீரறி வாய்த்திரு வொற்றிப் பரம சிவத்தைநினைப்
போரறி வாய்அவ் அறிவாம் வெளிக்கப் புறத்துநின்றாய்
யாரறி வார்நின்னை நாயேன்அறிவ தழகுடைத்தே
வாரெறி பூண்முலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 40

1426. போற்றிடு வோர்தம் பிழைஆ யிரமும் பொறுத்தருள்செய்
வீற்றொளிர் ஞான விளக்கே மரகத மென்கரும்பே
ஏற்றொளிர் ஒற்றி யிடத்தார்இடத்தில் இலங்கும்உயர்
மாற்றொளி ரும்பசும் பொன்னே வடிவுடை மாணிக்கமே 41

1427. ஆசைஉள் ளார்அயன் மால்ஆதி தேவர்கள் யாரும்நின் தாள்
பூசையுள் ளார்எனில் எங்கே உலகர்செய் பூசைகொள்வார்
தேசையுள் ளார்ஒற்றி யூருடை யார்இடஞ் சேர்மயிலே
மாசையுள்(38) ளார்புகழ் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 42

(38). மாசை -பொன் தொ.வே.

1428. அண்டாரை வென்றுல காண்டுமெய்ஞ் ஞானம் அடைந்துவிண்ணில்
பண்டாரை சூழ்மதி போலிருப் போர்கள்நின் பத்தர்பதம்
கண்டாரைக் கண்டவர் அன்றோ திருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரை வேலன்ன மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 43

1429. அடியார் தொழுநின் அடிப்பொடி தான்சற் றணியப்பெற்ற
முடியால் அடிக்குப் பெருமைபெற் றார்அம் முகுந்தன்சந்தக்
கடியார் மலர்அயன் முன்னோர்தென் ஒற்றிக் கடவுட்செம்பால்
வடியாக் கருணைக் கடலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 44

1430. ஒவா தயன்முத லோர்முடி கோடி உறழ்ந்துபடில்
ஆவா அனிச்சம் பொறாமலர்ச் சிற்றடி ஆற்றுங்கொலோ
காவாய் இமயப்பொற் பாவாய் அருளொற்றிக் காமர்வல்லி
வாவா எனும்அன்பர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 45

1431. இட்டார் மறைக்கும் உபநிட தத்திற்கும் இன்னுஞ்சற்றும்
எட்டாநின் பொன்னடிப் போதெளி யேன்தலைக் கெட்டுங்கொலோ
கட்டார் சடைமுடி ஒற்றிஎம் மான்நெஞ்ச கத்தமர்ந்த
மட்டார் குழன்மட மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 46

1432. வெளியாய் வெளிக்குள் வெறுவெளி யாய்ச்சிவ மேநிறைந்த
ஒளியாய் ஒளிக்குள் ஒளியாம் பரைநினை ஒப்பவரார்
எளியார்க் கெளியர் திருவொற்றி யார்மெய் இனிதுபரி
மளியாநின் றோங்கு மருவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 47

1433. விணங்காத லன்பர்தம் அன்பிற்கும் நின்புல விக்கும்அன்றி
வணங்கா மதிமுடி எங்கள் பிரான்ஒற்றி வாணனும்நின்
குணங்கா தலித்துமெய்க் கூறுதந் தான்எனக் கூறுவர்உன்
மணங்கா தலித்த தறியார் வடிவுடை மாணிக்கமே. 48

1434. பன்னும்பல் வேறண்டம் எல்லாம்அவ் அண்டப் பரப்பினின்று
துன்னும் சராசரம் யாவையும் ஈன்றது சூழ்ந்தும்உன்னை
இன்னும் இளந்தை அழியாத கன்னிகை என்பதென்னே
மன்னும் சுகாநந்த வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 49

1435. சினங்கடந் தோர்உள்ளச் செந்தா மரையில் செழித்துமற்றை
மனங்கடந் தோதும்அவ் வாக்கும் கடந்த மறைஅன்னமே
தினங்கடந் தோர்புகழ் ஒற்றிஎம் மானிடம் சேரமுதே
வனங்கடந் தோன்புகழ் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 50

1436. வல்லாரும் வல்லவர் அல்லாரும் மற்றை மனிதர்முதல்
எல்லாரும் நின்செயல் அல்லா தணுவும் இயக்கிலரேல்
இல்லாமை யால்உழல் புல்லேன்செய் குற்றங்கள் ஏதுகண்டாய்
மல்லார் வயல்ஒற்றி நல்லாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 51

1437. எழுதா எழில்உயிர்ச் சித்திர மேஇன் இசைப்பயனே
தொழுதாடும் அன்பர்தம் உட்களிப் பேசிற் சுகக்கடலே
செழுவார் மலர்ப்பொழில் ஒற்றிஎம் மான்தன் திருத்துணையே
வழுவா மறையின் பொருளே வடிவுடை மாணிக்கமே. 52

1438. தெருட்பா லுறும்ஐங்கைச் செல்வர்க்கும் நல்லிளஞ் சேய்க்குமகிழ்ந்
தருட்பால் அளிக்கும் தனத்தன மேஎம் அகங்கலந்த
இருட்பால் அகற்றும் இருஞ்சுட ரேஒற்றி எந்தைஉள்ளம்
மருட்பால் பயிலு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 53

1439. அயிலேந்தும் பிள்ளைநற் றாயே திருவொற்றி ஐயர்மலர்க்
கயிலேந்(39) தரும்பெறல் முத்தே இசையில் கனிந்தகுரல்
குயிலே குயின்மென் குழற்பிடி யேமலைக் கோன்பயந்த
மயிலே மதிமுக மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 54

(39). கையிலேந்து எனற்பாலது கயிலேந்து எனப் போலியாயிற்று.
தொ.வே.

1440. செய்யகம் ஓங்கும் திருவொற்றி யூரில் சிவபெருமான்
மெய்யகம் ஓங்குநல் அன்பேநின் பால்அன்பு மேவுகின்றோர்
கையகம் ஓங்கும் கனியே தனிமெய்க் கதிநெறியே
வையகம் ஓங்கு மருந்தே வடிவுடை மாணிக்கமே. 55

1441. தரும்பேர் அருளொற்றி யூருடை யான்இடஞ் சார்ந்தபசுங்
கரும்பே இனியகற் கண்டே மதுரக் கனிநறவே
இரும்பேய் மனத்தினர் பால்இசை யாத இளங்கிளியே
வரும்பேர் ஒளிச்செஞ் சுடரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 56

1442. சேலேர் விழியருள் தேனே அடியருள் தித்திக்கும்செம்
பாலே மதுரச்செம் பாகேசொல் வேதப் பனுவல்முடி
மேலே விளங்கும் விளக்கே அருளொற்றி வித்தகனார்
மாலே கொளும்எழில் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 57

1443. எம்பால் அருள்வைத் தெழிலொற்றி யூர்கொண் டிருக்கும் இறைச்
செம்பால் கலந்தபைந் தேனே கதலிச் செழுங்கனியே
வெம்பாலை நெஞ்சருள் மேவா மலர்ப்பத மென்கொடியே
வம்பால் அணிமுலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 58

1444. ஏமமுய்ப் போர்எமக் கென்றே இளைக்கில் எடுக்கவைத்த
சேமவைப் பேஅன்பர் தேடுமெய்ஞ் ஞானத் திரவியமே
தாமமைக் கார்மலர்க் கூந்தல் பிடிமென் தனிநடையாய்
வாமநற் சீர்ஒற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 59

1445. மன்னோர் மலையன் மனையும்நற் காஞ்சன மாலையும்நீ
அன்னே எனத்திரு வாயால் அழைக்கப்பெற் றார்அவர்தாம்
முன்னே அருந்தவம் என்னே முயன்றனர் முன்னும் ஒற்றி
வன்னோர் இளமுலை மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. 60

1446. கணமொன்றி லேனும்என் உள்ளக் கவலைக் கடல்கடந்தே
குணமொன்றி லேன்எது செய்கேன்நின் உள்ளக் குறிப்பறியேன்
பணமொன்று பாம்பணி ஒற்றிஎம் மானிடப் பாலில்தெய்வ
மணமொன்று பச்சைக் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 61

1447. கருவே தனையற என்னெஞ் சகத்தில் களிப்பொடொற்றிக்
குருவே எனும்நின் கணவனும் நீயும் குலவும்அந்தத்
திருவே அருள்செந் திருவே முதற்பணி செய்யத் தந்த
மருவே மருவு மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 62

1448. எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லாம் பலிக்க எனக்குன்அருள்
பண்ணிய உள்ளங்கொள் உள்ளும் புறம்பும் பரிமளிக்கும்
புண்ணிய மல்லிகைப் போதே எழில்ஒற்றிப் பூரணர்பால்
மண்ணிய பச்சை மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 63

1449. தீதுசெய் தாலும்நின் அன்பர்கள் தம்முன் செருக்கிநின்று
வாதுசெய் தாலும்நின் தாள்மறந் தாலும் மதியிலியேன்
ஏதுசெய் தாலும் பொறுத்தருள் வாய்ஒற்றி யின்னிடைப்பூ
மாதுசெய் தாழ்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 64

1450. மருந்தினின் றான்ஒற்றி யூர்வாழும் நின்றன் மகிழ்நன்முன்னும்
திருந்திநின் றார்புகழ் நின்முன்னும் நல்லருள் தேன்விழைந்தே
விருந்தினின் றேன்சற்றும் உள்ளிரங் காத விதத்தைக்கண்டு
வருந்திநின் றேன்இது நன்றோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 65

1451. என்போல் குணத்தில் இழிந்தவர் இல்லைஎப் போதும்எங்கும்
நின்போல் அருளில் சிறந்தவர் இல்லைஇந் நீர்மையினால்

பொன்போலும் நின்னருள் அன்னே எனக்கும் புரிதிகண்டாய்
மன்போல் உயர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 66

1452. துன்பே மிகும்இவ் அடியேன் மனத்தில்நின் துய்யஅருள்
இன்பே மிகுவதெந் நாளோ எழிலொற்றி எந்தைஉயிர்க்
கன்பேமெய்த் தொண்டர் அறிவே சிவநெறிக் கன்பிலர்பால்
வன்பேமெய்ப் போத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 67

1453. சற்றே யெனினும்என் நெஞ்சத் துயரம் தவிரவும்நின்
பொற்றே மலர்ப்பதம் போற்றவும் உள்ளம் புரிதிகண்டாய்
சொற்றேர் அறிஞர் புகழ்ஒற்றி மேவும் துணைவர்தஞ்செம்
மற்றேர் புயத்தணை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 68

1454. சந்தோட மாப்பிறர் எல்லாம் இருக்கவும் சஞ்சலத்தால்
அந்தோ ஒருதமி யேன்மட்டும் வாடல் அருட்கழகோ
நந்தோட நீக்கிய நங்காய் எனத்திரு நான்முகன்மால்
வந்தோதும் ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 69

1455. அடியேன் மிசைஎப் பிழையிருந் தாலும் அவைபொறுத்துச்
செடியேதம் நீக்கிநற் சீரருள் வாய்திகழ் தெய்வமறைக்
கொடியே மரகதக் கொம்பே எழில்ஒற்றிக் கோமளமே
வடியேர் அயில்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 70

1456. கண்ணப்பன் ஏத்துநற் காளத்தி யார்மங் கலங்கொள்ஒற்றி
நண்ணப்பர் வேண்டும் நலமே பரானந்த நன்னறவே
எண்ணப் படாஎழில் ஓவிய மேஎமை ஏன்றுகொண்ட
வண்ணப் பசும்பொன் வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 71

1457. கற்பே விகற்பம் கடியும்ஒன் றேஎங்கள் கண்நிறைந்த
பொற்பேமெய்த் தொண்டர்தம் புண்ணிய மேஅருட் போதஇன்பே
சொற்பேர் அறிவுட் சுகப்பொரு ளேமெய்ச் சுயஞ்சுடரே
மற்பேர் பெறும்ஒற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 72

1458. மிகவே துயர்க்கடல் வீழ்ந்தேனை நீகை விடுதலருள்
தகவே எனக்குநற் றாயே அகில சராசரமும்
சுகவேலை மூழ்கத் திருவொற்றி யூரிடந் துன்னிப்பெற்ற
மகவே எனப்புரக் கின்றோய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 73

1459. வேதங்க ளாய்ஒற்றி மேவும் சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்க ளாய்ப்பொறி யாய்ப்புல னாகிப் புகல்கரண
பேதங்க ளாய்உயிர் ஆகிய நின்னைஇப் பேதைஎன்வாய்
வாதங்க ளால்அறி வேனோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 74

1460. மதியே மதிமுக மானே அடியர் மனத்துவைத்த
நிதியே கருணை நிறைவே சுகாநந்த நீள்நிலையே
கதியே கதிவழி காட்டுங்கண் ணேஒற்றிக் காவலர்பால்
வதியோர் இளமட மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 75

1461. ஆறாத் துயரத் தழுந்துகின் றேனைஇங் கஞ்சல்என்றே
கூறாக் குறைஎன் குறையே இனிநின் குறிப்பறியேன்
தேறாச் சிறியர்க் கரிதாம் திருவொற்றித் தேவர்மகிழ்
மாறாக் கருணை மழையே வடிவுடை மாணிக்கமே. 76

1462. எற்றே நிலைஒன்றும் இல்லா துயங்கும் எனக்கருளச்
சற்றேநின் உள்ளம் திரும்பிலை யான்செயத் தக்கதென்னே
சொற்றேன் நிறைமறைக் கொம்பேமெய்ஞ் ஞானச் சுடர்க்கொழுந்தே
மற்றோர் அணியொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 77

1463. செவ்வேலை வென்றகண் மின்னேநின் சித்தம் திரும்பிஎனக்
கெவ்வேலை செய்என் றிடினும்அவ் வேலை இயற்றுவல்காண்
தெவ்வேலை வற்றச்செய் அவ்வேலை யீன்றொற்றித் தேவர்நெஞ்சை
வவ்வேல வார்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 78

1464. தாயே மிகவும் தயவுடை யாள்எனச் சாற்றுவர்இச்
சேயேன் படுந்துயர் நீக்கஎன் னேஉளம் செய்திலையே
நாயேன் பிழைஇனி நாடாது நல்லருள் நல்கவரு
வாயேஎம் ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 79

1465. நானே நினைக்கடி யேன்என் பிழைகளை நாடியநீ
தானே எனைவிடில் அந்தோ இனிஎவர் தாங்குகின்றோர்
தேனேநல் வேதத் தெளிவே கதிக்குச் செலுநெறியே
வானோர் பொழில்ஒற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 80

1466. கல்லா ரிடத்தில்என் இல்லாமை சொல்லிக் கலங்கிஇடர்
நல்லாண்மை உண்டருள் வல்லாண்மை உண்டெனின் நல்குவையோ
வல்லார் எவர்கட்கும் வல்லார் திருவொற்றி வாணரொடு
மல்லார் பொழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 81

1467. சுந்தர வாண்முகத் தோகாய் மறைகள் சொலும்பைங்கிள்ளாய்
கந்தர வார்குழற் பூவாய் கருணைக் கடைக்கண்நங்காய்
அந்தர நேரிடைப் பாவாய் அருள்ஒற்றி அண்ணல்மகிழ்
மந்தர நேர்கொங்கை மங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 82

1468. பத்தர்தம் உள்ளத் திருக்கோயில் மேவும் பரம்பரையே
சுத்தமெய்ஞ் ஞான ஒளிப்பிழம் பேசிற் சுகாநந்தமே
நித்தநின் சீர்சொல எற்கருள் வாய்ஒற்றி நின்மலர்உன்
மத்தர்தம் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 83

1469. பூவாய் மலர்க்குழல் பூவாய்மெய் அன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய் நிறைந்தபொற் பாவாய்செந் தேனிற் பகர்மொழியாய்
காவாய் எனஅயன் காவாய் பவனும் கருதுமலர்
மாவாய் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 84

1470. தாதா உணவுடை தாதா எனப்புல்லர் தம்மிடைப்போய்
மாதாகம் உற்றவர் வன்நெஞ்சில் நின்அடி வைகுங்கொலோ
காதார் நெடுங்கட் கரும்பேநல் ஒற்றிக் கருத்தர்நட
வாதா ரிடம்வளர் மாதே வடிவுடை மாணிக்கமே. 85

1471. களந்திரும் பாஇக் கடையேனை ஆளக் கருணைகொண்டுன்
உளந்திரும் பாமைக்கென் செய்கேன் துயர்க்கட லூடலைந்தேன்
குளந்திரும் பாவிழிக் கோமா னொடுந்தொண்டர் கூட்டமுற
வளந்திரும் பாஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 86

1472. ஆரணம் பூத்த அருட்கோ மளக்கொடி அந்தரிபூந்
தோரணம் பூத்த எழில்ஒற்றி யூர்மகிழ் சுந்தரிசற்

காரணம் பூத்த சிவைபார்ப் பதிநங் கவுரிஎன்னும்
வாரணம் பூத்த தனத்தாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 87

1473. திருவல்லி ஏத்தும் அபிடேக வல்லிஎஞ் சென்னியிடை
வருவல்லி கற்பக வல்லிஒண் பச்சை மணிவல்லிஎம்
கருவல்லி நீக்கும் கருணாம் பகவல்லி கண்கொள்ஒற்றி
மருவல்லி என்று மறைதேர் வடிவுடை மாணிக்கமே. 88

1474. உடையென்ன ஒண்புலித் தோல்உடை யார்கண் டுவக்குமிள
நடையன்ன மேமலர்ப் பொன்முத லாம்பெண்கள் நாயகமே
படையன்ன நீள்விழி மின்னேர் இடைப்பொற் பசுங்கிளியே
மடைமன்னு நீர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 89

1475. கற்பதும் கேட்பதும் எல்லாம்நின் அற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதம் காணும் பொருட்டென எண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பத மாய்அவைக் கப்புற மாய்நின்ற தூய்ச்சுடரே
மற்பதம் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 90

1476. நின்னால் எனக்குள எல்லா நலனும் நினைஅடைந்த
என்னால் உனக்குள தென்னைகண் டாய்எமை ஈன்றவளே
முன்னால் வருக்கருள் ஒற்றிஎம் மான்கண் முழுமணியே
மன்னான் மறையின் முடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 91

1477. நன்றே சிவநெறி நாடுமெய்த் தொண்டர்க்கு நன்மைசெய்து
நின்றேநின் சேவடிக் குற்றேவல் செய்ய நினைத்தனன் ஈ
தென்றே முடிகுவ தின்றே முடியில் இனிதுகண்டாய்
மன்றேர் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 92

1478. அத்தனை ஒற்றிக் கிறைவனை அம்பலத் தாடுகின்ற
முத்தனைச் சேர்ந்தஒண் முத்தே மதிய முகவமுதே
இத்தனை என்றள வேலாத குற்றம் இழைத்திடும்இம்
மத்தனை ஆளல் வழக்கோ வடிவுடை மாணிக்கமே. 93

1479. கூறாத வாழ்க்கைச் சிறுமையை நோக்கிக் குறித்திடும்என்
தேறாத விண்ணப்பம் சற்றேனும் நின்றன் திருச்செவியில்
ஏறாத வண்ணம்என் ஒற்றித் தியாகர் இடப்புறத்தின்
மாறா தமர்ந்த மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 94

1480. ஓயா இடர்கொண் டுலைவேனுக் கன்பர்க் குதவுதல்போல்
ஈயா விடினும்ஓர் எள்ளள வேனும் இரங்குகண்டாய்
சாயா அருள்தரும் தாயே எழில்ஒற்றித் தற்பரையே
மாயா நலம்அருள் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 95

1481. பெரும்பேதை யேன்சிறு வாழ்க்கைத் துயர்எனும் பேரலையில்
துரும்பே எனஅலை கின்றேன் புணைநின் துணைப்பதமே
கரும்பே கருணைக் கடலே அருண்முக் கனிநறவே
வரும்பேர் அருள்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 96

1482. காதர வால்உட் கலங்கிநின் றேன்நின் கடைக்கண்அருள்
ஆதர வால்மகிழ் கின்றேன் இனிஉன் அடைக்கலமே
சீதரன் ஏத்தும் திருவொற்றி நாதர்தம் தேவிஎழில்
மாதர சேஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 97

1483. பொன்னுடை யார்அன்றிப் போற்றுநற் கல்விப் பொருளுடையார்
என்னுடை யார்என ஏசுகின் றார்இஃ தென்னைஅன்னே
மின்னுடை யாய்மின்னில் துன்னிடை யாய்ஒற்றி மேவுமுக்கண்
மன்னுடை யாய்என் னுடையாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. 98

1484. பொய்விட்டி டாதவன் நெஞ்சகத் தேனைப் புலம்பும்வண்ணம்
கைவிட்டி டாதின்னும் காப்பாய் அதுநின் கடன்கரும்பே
மெய்விட்டி டாருள் விளைஇன்ப மேஒற்றி வித்தகமே
மைவிட்டி டாவிழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 99

1485. நேயானு கூல மனமுடை யாய்இனி நீயும்என்றன்
தாயாகில் யான்உன் தனையனும் ஆகில்என் தன்உளத்தில்
ஓயா துறுந்துயர் எல்லாம் தவிர்த்தருள் ஒற்றியில்செவ்
வாயார் அமுத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 100

1486. வாழிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின் தாண்மலர் போற்றிநின் தண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழிஎன் உள்ளத்தில் நீயுநின் ஒற்றி மகிழ்நரும்நீ
வாழிஎன் ஆருயிர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 101

Back

---

76. தனித் திருமாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

1487. வன்மூட்டைப் பூச்சியும் புன்சீலைப் பேனும்தம்
வாய்க்கொள்ளியால்
என்மூட்டைத் தேகம் சுறுக்கிட வேசுட் டிராமுழுதும்
தொன்மூட் டையினும் துணியினும் பாயினும் சூழ்கின்றதோர்

பொன்மூட்டை வேண்டிஎன் செய்கேன் அருள்முக்கட் புண்ணி
யனே. 1

நேரிசை வெண்பா

1488. மான்முடிமே லும்கமலத் தான்முடிமே லும்தேவர்
கோன்முடிமே லும்போய்க் குலாவுமே - வான்முடிநீர்
ஊர்ந்துவலம் செய்தொழுகும் ஒற்றியூர்த் தியாகரைநாம்
சார்ந்துவலம் செய்கால்கள் தாம். 2

குறள் வெண் செந்துறை(40)

1489. சத்திமான் என்பர்நின் தன்னை ஐயனே
பத்திமான் தனக்கலால் பகர்வ தெங்ஙனே. 3

(40). வஞ்சி விருத்தம்- ஆ.பா.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1490.
படியே அளந்த மாலவனும்
பழைய மறைசொற் பண்ணவனும்

முடியீ றறியா முதற்பொருளே
மொழியும் ஒற்றி நகர்க்கிறையே
அடியார் களுக்கே இரங்கிமுனம்
அடுத்த சுரநோய் தடுத்ததுபோல்
படிமீ தடியேற் குறுபிணிபோம்
படிநீ கடைக்கண் பார்த்தருளே. 4

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1491. மன்றாடும் மாமணியே நின்பொற் பாத
மலர்த்துணையே துணையாக வாழ்கின் றோர்க்கு
ஒன்றாலும் குறைவில்லை ஏழை யேன்யான்
ஒன்றுமிலேன் இவ்வுலகில் உழலா நின்றேன்
இன்றாக நாட்கழியில் என்னே செய்கேன்
இணைமுலையார் மையலினால் இளைத்து நின்றேன்
என்றாலும் சிறிதெளியேற் கிரங்கல் வேண்டும்
எழில்ஆரும் ஒற்றியூர் இன்ப வாழ்வே. 5

1492. சோறு வேண்டினும் துகிலணி முதலாம்
சுகங்கள் வேண்டினும் சுகமலாச் சுகமாம்
வேறு வேண்டினும் நினைஅடைந் தன்றி
மேவொ ணாதெனும் மேலவர் உரைக்கோர்
மாறு வேண்டிலேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
சேறு வேண்டிய கயப்பணைக் கடற்சார்
திகழும் ஒற்றியூர்ச் சிவபரஞ் சுடரே. 6

Back

---

77. திரு உலாப் பேறு
தலைவி பாங்கியொடு கிளத்தல் திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1493. சீரார் வளஞ்சேர் ஒற்றிநகர்த்
தியாகப் பெருமான் பவனிதனை
ஊரா ருடன்சென் றெனதுநெஞ்சம்
உவகை ஓங்கப் பார்த்தனன்காண்
வாரார் முலைகண் மலைகளென
வளர்ந்த வளைகள் தளர்ந்தனவால்
ஏரார் குழலாய் என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 1

1494. சீர்த்தேன் பொழிலார் ஒற்றிநகர்த்
தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பார்த்தேன் கண்கள் இமைத்திலகாண்
பைம்பொன் வளைகள் அமைத்திலகாண்
தார்த்தேன் குழலும் சரிந்தனகாண்

தானை இடையிற் பிரிந்தனகாண்
ஈர்த்தேன் குழலாய் என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 2

1495. சீதப் புனல்சூழ் வயல்ஒற்றித்
தியாகப் பெருமான் திருமாட
வீதிப் பவனி வரக்கண்டேன்
மென்பூந் துகில்வீழ்ந் ததுகாணேன்
போதிற் றெனவும் உணர்ந்திலேன்
பொன்ன னார்பின் போதுகிலேன்
ஈதற் புதமே என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 3

1496. தென்னார் சோலைத் திருஒற்றித்
தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பொன்னார் வீதி தனிற்பார்த்தேன்
புளகம் போர்த்தேன் மயல்பூத்தேன்
மின்னார் பலர்க்கும் முன்னாக
மேவி அவன்றன் எழில்வேட்டு
என்னார் அணங்கே என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 4

1497. சீலக் குணத்தோர் புகழ்ஒற்றித்
தியாகப் பெருமான் பவனிஇராக்
காலத் தடைந்து கண்டேன்என்
கண்கள் இரண்டோ ஆயிரமோ
ஞாலத் தவர்கள் அலர்தூற்ற
நற்றூ சிடையில் நழுவிவிழ
ஏலக் குழலாய் என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 5

1498. சேயை அருளுந் திருஒற்றித்
தியாகப் பெருமான் வீதிதனில்
தூய பவனி வரக்கண்டேன்
சூழ்ந்த மகளிர் தமைக்காணேன்
தாயை மறந்தேன் அன்றியும்என்
தனையும் மறந்தேன் தனிப்பட்டேன்
ஏயென் தோழி என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 7

1499. திங்கள் உலவும் பொழில்ஒற்றித்
தியாகப் பெருமான் திருவீதி
அங்கண் களிக்கப் பவனிவந்தான்
அதுபோய்க் கண்டேன் தாயரெலாம்
தங்கள் குலத்துக் கடாதென்றார்
தம்மை விடுத்தேன் தனியாகி
எங்கண் அனையாய் என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 8

1500. தேசார் மணிசூழ் ஒற்றிநகர்த்
தியாகப் பெருமான் பவனிவரக்
கூசா தோடிக் கண்டரையில்
கூறை இழந்தேன் கைவளைகள்
வீசா நின்றேன் தாயரெலாம்
வீட்டுக் கடங்காப் பெண்ணனவே
ஏசா நிற்க என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 9

1501. தேடார்க் கரியான் ஒற்றிநகர்த்
தியாகப் பெருமான் பவனிவரத்
தோடார் பணைத்தோட் பெண்களொடும்
சூழ்ந்து மகிழ்ந்து கண்டதன்றி
வாடாக் காதல் கொண்டறியேன்
வளையும் துகிலும் சோர்ந்ததுடன்
ஏடார் கோதை என்னடிநான்
இச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 10

1502. திருமாற் கரியான் ஒற்றிநகர்த்
தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பெருமான் மனமு நானும்முன்னும்
பின்னும் சென்று கண்டேமால்
பொருமா நின்றேன் தாயரெலாம்
போஎன் றீர்க்கப் போதுகிலேன்
இருண்மாண் குழலாய் என்னடிநான்
இச்சைமயமாய் நின்றதுவே. 11

Back

---

78. நாரையும் கிளியும் நாட்டுறு தூது
தலைவி பறவைமேல் வைத்துப் பையுளெய்தல் -- திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1503. கண்ணன் நெடுநாள் மண்ணிடந்தும்
காணக் கிடையாக் கழலுடையார்
நண்ணும் ஒற்றி நகரார்க்கு
நாராய் சென்று நவிற்றாயோ
அண்ணல் உமது பவனிகண்ட
அன்று முதலாய் இன்றளவும்
உண்ணும் உணவோ டுறக்கமுநீத்
துற்றாள் என்றிவ் வொருமொழியே. 1

1504.
மன்னுங் கருணை வழிவிழியார்
மதுர மொழியார் ஒற்றிநகர்த்
துன்னும் அவர்தந் திருமுன்போய்ச்
சுகங்காள் நின்று சொல்லீரோ

மின்னுந் தேவர் திருமுடிமேல்
விளங்குஞ் சடையைக் கண்டவள்தன்
பின்னுஞ் சடையை அவிழ்த்தொன்றும்
பேசாள் எம்மைப் பிரிந்தென்றே. 2

1505. வடிக்குந் தமிழ்த்தீந் தேன்என்ன
வசனம் புகல்வார் ஒற்றிதனில்
நடிக்குந் தியாகர் திருமுன்போய்
நாராய் நின்று நவிற்றாயோ
பிடிக்குங் கிடையா நடைஉடைய
பெண்க ளெல்லாம் பிச்சிஎன
நொடிக்கும் படிக்கு மிகுங்காம
நோயால் வருந்தி நோவதுவே. 3

1506. மாய மொழியார்க் கறிவரியார்
வண்கை உடையார் மறைமணக்கும்
தூய மொழியார் ஒற்றியிற்போய்ச்
சுகங்காள் நின்று சொல்லீரோ
நேய மொழியாள் பந்தாடாள்
நில்லாள் வாச நீராடாள்
ஏய மொழியாள் பாலனமும்
ஏலாள் உம்மை எண்ணிஎன்றே. 4

1507. ஒல்லார் புரமூன் றெரிசெய்தார்
ஒற்றி அமர்ந்தார் எல்லார்க்கும்
நல்லார் வல்லார் அவர்முன்போய்
நாராய் நின்று நவிற்றுதியே
அல்லார் குழலாள் கண்ணீராம்
ஆற்றில் அலைந்தாள் அணங்கனையார்
பல்லார் சூழ்ந்து பழிதூற்றப்
படுத்தாள் விடுத்தாள் பாயல்என்றே. 5

1508. ஓவா நிலையார் பொற்சிலையார்
ஒற்றி நகரார் உண்மைசொலும்
தூவாய் மொழியார் அவர்முன்போய்ச்
சுகங்காள் நின்று சொல்லீரோ
பூவார் முடியாள் பூமுடியாள்
போவாள் வருவாள் பொருந்துகிலாள்
ஆவா என்பாள் மகளிரொடும்
ஆடாள் தேடாள் அனம்என்றே. 6

1509. வட்ட மதிபோல் அழகொழுகும்
வதன விடங்கர் ஒற்றிதனில்
நட்ட நவில்வார் அவர்முன்போய்
நாராய் நின்று நவிற்றாயோ
கட்ட அவிழ்ந்த குழல்முடியாள்
கடுகி விழுந்த கலைபுனையாள்
முட்ட விலங்கு முலையினையும்

மூடாள் மதனை முனிந்தென்றே. 7

1510. வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்த
வெண்ணீற் றழகர் விண்ணளவும்
சோலை மருவும் ஒற்றியிற்போய்ச்
சுகங்காள் அவர்முன் சொல்லீரோ
மாலை மனத்தாள் கற்பகப்பூ
மாலை தரினும் வாங்குகிலாள்
காலை அறியாள் பகல்அறியாள்
கங்குல் அறியாள் கனிந்தென்றே. 8

1511. மாண்காத் தளிர்க்கும் ஒற்றியினார்
வான மகளிர் மங்கலப்பொன்
நாண்காத் தளித்தார் அவர்முன்போய்
நாராய் நின்று நவிற்றுதியோ
பூண்காத் தளியாள் புலம்பிநின்றாள்
புரண்டாள் அயன்மால் ஆதியராம்
சேண்காத் தளிப்போர் தேற்றுகினும்
தேறாள் மனது திறன்என்றே. 9

1512. தேசு பூத்த வடிவழகர்
திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்புலித்
தூசு பூத்த கீளுடையார்
சுகங்காள் அவர்முன் சொல்லீரோ
மாசு பூத்த மணிபோல
வருந்தா நின்றாள் மங்கையர்வாய்
ஏசு பூத்த அலர்க்கொடியாய்
இளைத்தாள் உம்மை எண்ணிஎன்றே. 10

Back

---

79. இரங்கன் மாலை
தலைவி இரங்கல் -- திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1513. நன்று புரிவார் திருவொற்றி
நாதர் எனது நாயகனார்
மன்றுள் அமர்வார் மால்விடைமேல்
வருவார் அவரை மாலையிட்ட
அன்று முதலாய் இன்றளவும்
அந்தோ சற்றும் அணைந்தறியேன்
குன்று நிகர்பூண் முலையாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 1

1514. தகைசேர் ஒற்றித் தலத்தமர்ந்தார்
தரியார் புரங்கள் தழலாக்க
நகைசேர்ந் தவரை மாலையிட்ட

நாளே முதல்இந் நாள்அளவும்
பகைசேர் மதன்பூச் சூடல்அன்றிப்
பதப்பூச் சூடப் பார்த்தறியேன்
குகைசேர் இருட்பூங் குழலாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 2

1515. தோடார் குழையார் ஒற்றியினார்
தூயர்க் கலது சுகம்அருள
நாடார் அவர்க்கு மாலையிட்ட
நாளே முதல்இந் நாள்அளவும்
சூடா மலர்போல் இருந்ததல்லால்
சுகமோர் அணுவுந் துய்த்தறியேன்
கோடா ஒல்குங் கொடியேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 3

1516. அண்டர் எவர்க்கும் அறிவொண்ணார்
அணியார் ஒற்றி யார்நீல
கண்டர் அவர்க்கு மாலையிட்ட
கடனே அன்றி மற்றவரால்
பண்டம் அறியேன் பலன்அறியேன்
பரிவோ டணையப் பார்த்தறியேன்
கொண்டன் மணக்குங் கோதாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 4

1517. பாடல் கமழும் பதம்உடையார்
பணைசேர் ஒற்றிப் பதிஉடையார்
வாடல் எனவே மாலையிட்ட
மாண்பே அன்றி மற்றவரால்
ஆடல் அளிசூழ் குழலாய்உன்
ஆணை ஒன்றும் அறியனடி
கூடல் பெறவே வருந்துகின்றேன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 5

1518. துடிசேர் கரத்தார் ஒற்றியில்வாழ்
சோதி வெண்ணீற் றழகர்அவர்
கடிசேர்ந் தென்னை மாலையிட்ட
கடனே அன்றி மற்றவரால்
பிடிசேர் நடைநேர் பெண்களைப்போல்
பின்னை யாதும் பெற்றறியேன்
கொடிநேர் இடையாய் என்னடிஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 6

1519. ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமனார்
உயர்மால் விடையார் உடையார்தாம்
பற்றி என்னை மாலையிட்ட
பரிசே அன்றிப் பகைதெரிந்து
வெற்றி மதனன் வீறடங்க
மேவி அணைந்தார் அல்லரடி

குற்றம் அணுவும் செய்தறியேன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 7

1520. வானும் புவியும் புகழ்ஒற்றி
வாணர் மலர்க்கை மழுவினொடு
மானும் உடையார் என்றனக்கு
மாலை யிட்ட தொன்றல்லால்
நானும் அவருங் கூடியொரு
நாளும் கலந்த தில்லையடி
கோனுந் தியவேற் கண்ணாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 8

1521. தெறித்து மணிகள் அலைசிறக்கும்
திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்எனை
வறித்திங் கெளியேன் வருந்தாமல்
மாலை யிட்ட நாள்அலது
மறித்தும் ஒருநாள் வந்தென்னை
மருவி அணைய நானறியேன்
குறித்திங் குழன்றேன் மாதேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 9

1522. மின்னோ டொக்கும் வேணியினார்
விமலர் ஒற்றி வாணர்எனைத்
தென்னோ டொக்க மாலையிட்டுச்
சென்றார் பின்பு சேர்ந்தறியார்
என்னோ டொத்த பெண்களெலாம்
ஏசி நகைக்க இடருழந்தேன்
கொன்னோ டொத்த கண்ணாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 10

1523. உடுத்தும் அதளார் ஒற்றியினார்
உலகம் புகழும் உத்தமனார்
தொடுத்திங் கெனக்கு மாலையிட்ட
சுகமே அன்றி என்னுடனே
படுத்தும் அறியார் எனக்குரிய
பரிவிற் பொருள்ஓர் எள்ளளவும்
கொடுத்தும் அறியார் மாதேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 11

1524. உழைஒன் றணிகைத் தலம்உடையார்
ஒற்றி உடையார் என்றனக்கு
மழைஒன் றலர்பூ மாலையிட்டார்
மறித்தும் வந்தார் அல்லரடி
பிழைஒன் றறியேன் பெண்களெலாம்
பேசி நகைக்கப் பெற்றேன்காண்
குழைஒன் றியகண் மாதேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 12

1525. ஏடார் பொழில்சூழ் ஒற்றியினார்

என்கண் அனையார் என்தலைவர்
பீடார் மாலை இட்டதன்றிப்
பின்னோர் சுகமும் பெற்றறியேன்
வாடாக் காதற் பெண்களெலாம்
வலது பேச நின்றனடி
கோடார் கொங்கை மாதேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 13

1526. கஞ்சன் அறியார் ஒற்றியினார்
கண்மூன் றுடையார் கனவினிலும்
வஞ்சம் அறியார் என்றனக்கு
மாலைஇட்ட தொன்றல்லால்
மஞ்சம் அதனில் என்னோடு
மருவி இருக்க நான்அறியேன்
கொஞ்சம் மதிநேர் நுதலாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 14

1527. ஆலம் இருந்த களத்தழகர்
அணிசேர் ஒற்றி ஆலயத்தார்
சால எனக்கு மாலையிட்ட
தன்மை ஒன்றே அல்லாது
கால நிரம்ப அவர்புயத்தைக்
கட்டி அணைந்த தில்லையடி
கோல மதிவாண் முகத்தாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 15

1528. நெய்தல் பணைசூழ் ஒற்றியினார்
நிருத்தம் பயில்வார் மால்அயனும்
எய்தற் கரியார் மாலையிட்டார்
எனக்கென் றுரைக்கும் பெருமைஅல்லால்
உய்தற் கடியேன் மனையின்கண்
ஒருநா ளேனும் உற்றறியார்
கொய்தற் கரிதாங் கொடியேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 16

1529. போர்க்கும் உரியார் மால்பிரமன்
போகி முதலாம் புங்கவர்கள்
யார்க்கும் அரியார் எனக்கெளியர்
ஆகி என்னை மாலையிட்டார்
ஈர்க்கும் புகுதா முலைமதத்தை
இன்னுந் தவிர்த்தார் அல்லரடி
கூர்க்கும் நெடுவேற் கண்ணாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 17

1530. இறையார் ஒற்றி யூரினிடை
இருந்தார் இனியார் என்கணவர்
மறையார் எனக்கு மாலையிட்டார்
மருவார் என்னை வஞ்சனையோ

பொறையார் இரக்கம் மிகவுடையார்
பொய்ஒன் றுரையார் பொய்யலடி
குறையா மதிவாண் முகத்தாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 18

1531. உடுப்பார் கரித்தோல் ஒற்றிஎனும்
ஊரார் என்னை உடையவனார்
மடுப்பார் இன்ப மாலையிட்டார்
மருவார் எனது பிழைஉரைத்துக்
கெடுப்பார் இல்லை என்சொலினும்
கேளார் எனது கேள்வர்அவர்
கொடுப்பார் என்றோ மாதேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 19

1532. எருதில் வருவார் ஒற்றியுளார்
என்நா யகனார் எனக்கினியார்
வருதி எனவே மாலையிட்டார்
வந்தால் ஒன்றும் வாய்திறவார்
கருதி அவர்தங் கட்டளையைக்
கடந்து நடந்தேன் அல்லவடி
குருகுண் கரத்தாய் என்னடிஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 20

1533. மாவென் றுரித்தார் மாலையிட்ட
மணாளர் என்றே வந்தடைந்தால்
வாவென் றுரையார் போஎன்னார்
மௌனஞ் சாதித் திருந்தனர்காண்
ஆவென் றலறிக் கண்ணீர்விட்
டழுதால் துயரம் ஆறுமடி
கோவென் றிருவேல் கொண்டாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 21

1534. நாட்டும் புகழார் திருஒற்றி
நகர்வாழ் சிவனார் நன்மையெலாம்
காட்டும் படிக்கு மாலையிட்ட
கணவர் எனஓர் காசளவில்
கேட்டும் அறியேன் தந்தறியார்
கேட்டால் என்ன விளையுமடி
கோட்டு மணிப்பூண் முலையாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 22

1535. வெற்பை வளைத்தார் திருஒற்றி
மேவி அமர்ந்தார் அவர்எனது
கற்பை அழித்தார் மாலையிட்டுக்
கணவர் ஆனார் என்பதல்லால்
சிற்ப மணிமே டையில்என்னைச்
சேர்ந்தார் என்ப தில்லையடி
கொற்பை அரவின் இடையாய்என்

குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 23

1536. என்ன கொடுத்தும் கிடைப்பரியார்
எழிலார் ஒற்றி நாதர்எனைச்
சின்ன வயதில் மாலையிட்டுச்
சென்றார் சென்ற திறன்அல்லால்
இன்னும் மருவ வந்திலர்காண்
யாதோ அவர்தம் எண்ணமது
கொன்னுண் வடிவேற் கண்ணாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 24

1537. கரும்பின் இனியார் கண்ணுதலார்
கடிசேர் ஒற்றிக் காவலனார்
இரும்பின் மனத்தேன் தனைமாலை
இட்டார் இட்ட அன்றலது
திரும்பி ஒருகால் வந்தென்னைச்
சேர்ந்து மகிழ்ந்த தில்லையடி
குரும்பை அனைய முலையாய்என்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 25

1538. தீது தவிர்ப்பார் திருவொற்றித்
தியாகர் அழியாத் திறத்தர்அவர்
மாது மகிழ்தி எனஎன்னை
மாலை யிட்டார் மாலையிட்ட
போது கண்ட திருமுகத்தைப்
போற்றி மறித்தும் கண்டறியேன்
கோது கண்டேன் மாதேஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 26

1539. வென்றிக் கொடிமேல் விடைஉயர்த்தார்
மேலார் ஒற்றி யூரர்என்பால்
சென்றிக் குளிர்பூ மாலையிட்டார்
சேர்ந்தார் அல்லர் யான்அவரை
அன்றிப் பிறரை நாடினனோ
அம்மா ஒன்றும் அறியனடி
குன்றிற் றுயர்கொண் டழும்எனது
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 27

1540. தோளா மணிநேர் வடிவழகர்
சோலை சூழ்ந்த ஒற்றியினார்
மாளா நிலையர் என்றனக்கு
மாலை இட்டார் மருவிலர்காண்
கேளாய் மாதே என்னிடையே
கெடுதி இருந்த தெனினும்அதைக்
கோளார் உரைப்பார் என்னடிஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 28

1541. வாடா திருந்தேன் மழைபொழியும்
மலர்க்கா வனஞ்சூழ் ஒற்றியினார்

ஏடார் அணிபூ மாலைஎனக்
கிட்டார் அவர்க்கு மாலையிட்டேன்
தேடா திருந்தேன் அல்லடியான்
தேடி அருகிற் சேர்ந்தும்எனைக்
கூடா திருந்தார் என்னடிஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 29

1542. நலத்திற் சிறந்த ஒற்றிநகர்
நண்ணும் எனது நாயகனார்
வலத்திற் சிறந்தார் மாலையிட்டு
மறித்தும் மருவார் வாராரேல்
நிலத்திற் சிறந்த உறவினர்கள்
நிந்தித் தையோ எனைத்தமது
குலத்திற் சேரார் என்னடிஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 30

1543. ஈர்ந்தேன் அளிசூழ் ஒற்றிஉளார்
என்கண் மணியார் என்கணவர்
வார்ந்தேன் சடையார் மாலையிட்டும்
வாழா தலைந்து மனமெலிந்து
சோர்ந்தேன் பதைத்துத் துயர்க்கடலைச்
சூழ்ந்தேன் இன்னும் துடிக்கின்றேன்
கூர்ந்தேன் குழலாய் என்னடிஎன்
குறையை எவர்க்குக் கூறுவனே. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

This file was last revised on 19 Feb. 2002
Click here to go to webpage on 1st tirmuRai .
Click here to go to webpage on 2nd tirmuRai verses (1544 - 1958) .
Please send your comments to the webmasters of this website.

tiruvarutpA of rAmalingka aTikaL
tirumuRai -II - part 3 (verses 1544-1958)
(in tamil script, TSCII format)

திருவருட்பா
இராமலிங்க அடிகள் (வள்ளலார்) அருளியது
இரண்டாம் திருமுறை - மூன்றாம் பகுதி பாடல்கள் (1544 - 1958)

This etext file has the tiruvarutpA verses in tamil script in TSCII-encoding /version 1.7
Author: Ramalinga adigal (aka vaLLaLar)
Etext input: Mr. Sivakumar of Singapore. (www.vallalar.org) . Our sincere thanks go to Mr. Sivakumar for allowing us to present the TSCII format version of thiruvarutpa verses as part of Project Madurai collections. Proof-.reading of TSCII version: Mr. P.K. Ilango, Erode, Tamilnadu, India .

This Etext file has the verses in tamil script in TSCII-encoding (version 1.7).
So you need to have a TSCII-conformant tamil font to view the Tamil part properly. Several TSCII conformant fonts are available free for use on Macintosh , Unix and Windows (95/98/NT/3.11) platforms at the following websites:
    http://www.tamil.net/tscii/
    http://www.geocities.com/Athens/5180/tsctools.html
In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com

© Project Madurai 2002

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project Madurai are
available at the website http://www.tamil.net/projectmadurai

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருவருட்பா

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் இயற்றி அருளிய திருஅருட்பா

திருமுறைகள் வெளியீடு அட்டவணை

1. முதல் திருமுறை (பாடல்கள் 1-570)	மின்பதிப்பு 0018 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
2. 1 இரண்டாம் திருமுறை முதல் பகுதி (571-1007)	மின்பதிப்பு 0018 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
2.2. இரண்டாம் திருமுறை இரண்டாம் பகுதி (1007-1543)	இந்த மின்பதிப்பு 00136 -1
2.3. இரண்டாம் திருமுறை மூன்றாம் பகுதி (1544-1958)	மின்பதிப்பு 0136-2 /நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
3. மூன்றாம் திருமுறை (1959 - 2570)	மின்பதிப்பு 0124 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
4. நான்காம் திருமுறை (2571 - 3028)	மின்பதிப்பு 0125 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
5. ஐந்தாம் திருமுறை (3029 - 3266)	மின்பதிப்பு 0128 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
6.1 ஆறாம் திருமுறை - முதற் பகுதி (3267 -3580)	மின்பதிப்பு 0130 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
6.2 ஆறாம் திருமுறை - இரண்டாம் பகுதி (3872 - 4614)	மின்பதிப்பு 0135 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.
6.3 ஆறாம் திருமுறை - மூன்றாம் பகுதி (4615 -)	மின்பதிப்பு இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை
7. திருஅருட்பா பல்வகைய தனிப் பாடல்கள் (163)	மின்பதிப்பு 0135 நேரே செல்ல இங்கு தட்டுக.

இராமலிங்க அடிகள் (வள்ளலார்) அருளியது
இரண்டாம் திருமுறை - மூன்றாம் பகுதி
பாடல்கள் (1544-1958)

உள்ளுறை

பதிகங்கள்	பாடல்கள்
80. திரு உலா வியப்பு (1544- 1553)	மின்பதிப்பு
81. சல்லாப வியன்மொழி (1554- 1563)	மின்பதிப்பு
82. இன்பக் கிளவி (1564- 1573)	மின்பதிப்பு
83. இன்பப் புகழ்ச்சி (1574- 1583)	மின்பதிப்பு
84. திரு உலாத் திறம் (1584- 1593)	மின்பதிப்பு
85. வியப்பு மொழி (1594- 1603)	மின்பதிப்பு
86.புணராவிரகு பொருந்துறுவேட்கையின்இரங்கல் (1604- 1633)	மின்பதிப்பு
87. குறி ஆராய்ச்சி (1634- 1644)	மின்பதிப்பு
88. காட்சி அற்புதம் (1645- 1654)	மின்பதிப்பு
89. ஆற்றாக் காதலின் இரங்கல் (1655- 1665)	மின்பதிப்பு
90. திருக்கோலச் சிறப்பு (1666- 1675)	மின்பதிப்பு
91.சோதிடம் நாடல் (1676- 1685)	மின்பதிப்பு
92. திருஅருட் பெருமிதம் (1686- 1695)	மின்பதிப்பு
93. காதற் சிறப்புக் கதுவா மாண்பு (1696- 1707)	மின்பதிப்பு
94. ஆற்றா விரகம் (1708- 1717)	மின்பதிப்பு
95. காதல் மாட்சி (1718- 1727)	மின்பதிப்பு
96. அருண்மொழி மாலை (1728- 1758)	மின்பதிப்பு
97. இன்ப மாலை (1759- 1769)	மின்பதிப்பு
98. இங்கித மாலை (1770- 1936)	மின்பதிப்பு
99. கண் நிறைந்த கணவன் (1937)	மின்பதிப்பு
100. இராமநாம சங்கீர்த்தனம் (1938)	மின்பதிப்பு
101. இராமநாமப் பதிகம் (1939- 1948)	மின்பதிப்பு
102. வீரராகவர் போற்றிப் பஞ்சகம் (1949- 1953)	மின்பதிப்பு
103. இரேணுகை பஞ்சகம் (1954- 1958)	மின்பதிப்பு

அடிக்குறிப்புகளில் காணப்படும் பதிப்பாசிரியர்களின் பெயர்ச் சுருக்க விரிவு

1. தொ.வே --- தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்
2. ஆ.பா --- ஆ.பாலகிருஷ்ண பிள்ளை
3. ச.மு.க --- ச.மு.கந்தசாமி பிள்ளை
4. பி.இ ரா --- பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார்
5. பொ.சு --- பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை

80. திரு உலா வியப்பு

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1544 வெள்ளச் சடையார் விடையார்செவ்
வேலார் நூலார் மேலார்தம்
உள்ளத் துறைவார் நிறைவார்நல்
ஒற்றித் தியாகப் பெருமானர்
வள்ளற் குணத்தார் திருப்பவனி
வந்தார் என்றார் அம்மொழியை
விள்ளற் குள்ளே மனம்என்னை
விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 1

1545. அந்தார் அணியும் செஞ்சடையார்
அடையார் புரமூன் றவைஅனலின்
உந்தா நின்ற வெண்ணகையார்
ஒற்றித் தியாகர் பவனிஇங்கு
வந்தார் என்றார் அந்தோநான்
மகிழ்ந்து காண வருமுன்னம்
மந்தா கினிபோல் மனம்என்னை
வஞ்சித் தவர்முன் சென்றதுவே. 2

1546. பொன்னேர் சடையார் கீள்உடையார்
பூவை தனைஓர் புடைஉடையார்
தென்னேர் பொழில்சூழ் ஒற்றியூர்த்
திகழுந் தியாகர் திருப்பவனி
இன்னே வந்தார் என்றார்நான்
எழுந்தேன் நான்அங் கெழுவதற்கு
முன்னே மனம்என் தனைவிடுத்து
முந்தி அவர்முன் சென்றதுவே. 3

1547. காண இனியார் என்இரண்டு
கண்கள் அனையார் கடல்விடத்தை
ஊணின் நுகர்ந்தார் உயர்ந்தார்நல்
ஒற்றித் தியாகப் பெருமானார்
மாண வீதி வருகின்றார்
என்றார் காண வருமுன்நான்
நாண எனைவிட் டென்மனந்தான்
நயந்தங் கவர்முன் சென்றதுவே. 4

1548.
செழுந்தெண் கடற்றெள் அமுதனையார்
தியாகர் எனும்ஓர் திருப்பெயரார்
கொழுந்தண் பொழில்சூழ் ஒற்றியினார்
கோலப் பவனி என்றார்நான்
எழுந்திங் கவிழ்ந்த கலைபுனைந்தங்
கேகு முன்னர் எனைவிடுத்தே

அழுந்து நெஞ்சம் விழுந்துகூத்
தாடி அவர்முன் சென்றதுவே. 5

1549. சால மாலும் மேலும்இடந்
தாலும் அறியாத் தழல்உருவார்
சேலும் புனலும் சூழ்ஒற்றித்
திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
பாலுந் தேனுங் கலந்ததெனப்
பவனி வந்தார் என்றனர்யான்
மேலுங் கேட்கு முன்னமனம்
விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 6

1550. பின்தாழ் சடையார் தியாகர்எனப்
பேசும் அருமைப் பெருமானார்
மன்றார் நடத்தார் ஒற்றிதனில்
வந்தார் பவனி என்றார்நான்
நன்றாத் துகிலைத் திருத்துமுனம்
நலஞ்சேர் கொன்றை நளிர்ப்பூவின்
மென்தார் வாங்க மனம்என்னை
விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 7

1551. கண்ணார் நுதலார் மணிகண்டர்
கனக வரையாங் கனசிலையார்
பெண்ணார் பாகர் தியாகர்எனப்
பேசும் அருமைப் பெருமானார்
தண்ணார் பொழில்சூழ் ஒற்றிதனில்
சார்ந்தார் பவனி என்றனர்நான்
நண்ணா முன்னம் என்மனந்தான்
நாடி அவர்முன் சென்றதுவே. 8

1552. ஈமப் புறங்காட் டெரியாடும்
எழிலார் தில்லை இனிதமர்வார்
சேமப் புலவர் தொழும்ஒற்றித்
திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாமப் பாவை யொடும்பவனி
வந்தார் என்றார் அதுகாண்பான்
காமப் பறவை போல்என்மனம்
கடுகி அவர்முன் சென்றதுவே. 9

1553. சூலப் படையார் பூதங்கள்
சுற்றும் படையார் துதிப்பவர்தம்
சீலப் பதியார் திருஒற்றித்
திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
நீலக் களத்தார் திருப்பவனி
நேர்ந்தார் என்றார் அதுகாண்பான்
சாலப் பசித்தார் போல்மனந்தான்
தாவி அவர்முன் சென்றதுவே. 10

Back

81. சல்லாப வியன்மொழி

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1554. காது நடந்த கண்மடவாள்
கடிமா மனைக்குக் கால்வருந்தத்
தூது நடந்த பெரியவர்சிற்
சுகத்தா ரொற்றித் தொன்னகரார்
வாது நடந்தான் செய்கின்றோர்
மாது நடந்து வாவென்றார்
போது நடந்த தென்றேனெப்
போது நடந்த தென்றாரே. 1

1555. கச்சை யிடுவார் படவரவைக்
கண்மூன் றுடையார் வாமத்திற்
பச்சை யிடுவா ரொற்றியுள்ளார்
பரிந்தென் மனையிற் பலிக்குற்றார்
இச்சை யிடுவா ருண்டியென்றா
ருண்டே னென்றே னெனக்கின்று
பிச்சை யிடுவா யென்றார்நான்
பிச்சை யடுவே னென்றேனே. 2

1556. கருதற் கரியார் கரியார்முன்
காணக் கிடையாக் கழலடியார்
மருதத் துறைவார் திருவொற்றி
வாண ரின்றென் மனைக்குற்றார்
தருதற் கென்பா லின்றுவந்தீ
ரென்றே னதுநீ தானென்றார்
வருதற் குரியீர் வாருமென்றேன்
வந்தே னென்று மறைந்தாரே. 3

1557. கல்லை வளைக்கும் பெருமானார்
கழிசூ ழொற்றிக் கடிநகரார்
எல்லை வளைக்குந் தில்லையுள்ளா
ரென்றன் மனைக்குப் பலிக்குற்றார்
அல்லை வளைக்குங் குழலன்ன
மன்பி னுதவா விடிலோபம்
இல்லை வளைக்கு மென்றார்நா
னில்லை வளைக்கு மென்றேனே. 4

1558.
வெற்றி யிருந்த மழுப்படையார்
விடையார் மேரு வில்லுடையார்
பெற்றி யிருந்த மனத்தர்தமுட்
பிறங்குந் தியாகப் பெருமானார்
சுற்றி யிருந்த பெண்களெல்லாஞ்

சொல்லி நகைக்க வருகணைந்தார்
ஒற்றி யிருமென் றுரைத்தேனோ
னொற்றி யிருந்தே னென்றாரே. 5

1559. விண்டங் கமரர் துயர்தவிர்க்கும்
வேற்கை மகனை விரும்பிநின்றோர்
வண்டங் கிசைக்கும் பொழிலொற்றி
வதிவா ரென்றன் மனையடைந்தார்
தண்டங் கழற்கு நிகரானீர்
தண்டங் கழற்கென் றேன்மொழியாற்
கண்டங் கறுத்தா யென்றார்நீர்
கண்டங் கறுத்தீ ரென்றேனே. 6

1560. விற்கண் டாத நுதன்மடவாள்
வேட்ட நடன வித்தகனார்
சொற்கண் டாத புகழொற்றித்
தூய ரின்றென் மனைபுகுந்தார்
நிற்கண் டார்கண் மயலடைவா
ரென்றார் நீர்தா நிகழ்த்தியசொற்
கற்கண் டாமென் றுரைத்தேனான்
கற்கண் டாமென் றுரைத்தாரே. 7

1561. விடையார் கொடிமே லுயர்த்தருளும்
வேத கீதப் பெருமானார்
உடையா ரொற்றி யூரமர்ந்தா
ருவந்தென் மனையி லின்றடைந்தார்
இடையா வைய மென்றார்நா
னிடைதா னைய மென்றேனாற்
கடையா ரளியா ரென்றார்கட்
கடையா ரளியா ரென்றேனே. 8

1562. நாடொன் றியசீர்த் திருவொற்றி
நகரத் தமர்ந்த நாயகனார்
ஈடொன் றில்லா ரென்மனையுற்
றிருந்தார் பூவுண் டெழில்கொண்ட
மாடொன் றெங்கே யென்றேனுன்
மனத்தி லென்றார் மகிழ்ந்தமர்வெண்
காடொன் றுடையீ ரென்றேன்செங்
காடொன் றுடையே னென்றாரே. 9

1563. சொல்லா லியன்ற தொடைபுனைவார்
தூயா ரொற்றித் தொன்னகரார்
அல்லா லியன்ற மனத்தார்பா
லணுகா ரென்றென் மனைபுகுந்தார்
வல்லா லியன்ற முலையென்றார்
வல்லார் நீரென் றேனுன்சொற்
கல்லா லியன்ற தென்றார்முன்
கல்லா லியன்ற தென்றேனே. 10

Back

82. இன்பக் கிளவி

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1564. தில்லை வளத்தார் அம்பலத்தார்
திருவேட் களத்தார் செவ்வணத்தார்
கல்லை வளைத்தார் என்றன்மனக்
கல்லைக் குழைத்தார் கங்கணத்தால்
எல்லை வளைத்தார் தியாகர்தமை
எழிலார் ஒற்றி எனும்நகரில்
ஒல்லை வளைத்துக் கண்டேன்நான்
ஒன்றும் உரையா திருந்தாரே. 1

1565. இருந்தார் திருவா ரூரகத்தில்
எண்ணாக் கொடியார் இதயத்தில்
பொருந்தார் கொன்றைப் பொலன்பூந்தார்
புனைந்தார் தம்மைப் புகழ்ந்தார்கண்
விருந்தார் திருந்தார் புரமுன்தீ
விளைத்தார் ஒற்றி நகர்கிளைத்தார்
தருந்தார் காம மருந்தார்இத்
தரணி இடத்தே தருவாரே. 2

1566. தருவார் தருவார் செல்வமுதல்
தருவார் ஒற்றித் தலம்அமர்வார்
மருவார் தமது மனமருவார்
மருவார் கொன்றை மலர்புனைவார்
திருவார் புயனும் மலரோனும்
தேடும் தியாகப் பெருமானார்
வருவார் வருவார் எனநின்று
வழிபார்த் திருந்தேன் வந்திலரே. 3

1567. வந்தார் அல்லர் மாதேநீ
வருந்தேல் என்று மார்பிலங்கும்
தந்தார் அல்லல் தவிர்ந்தோங்கத்
தந்தார் அல்லர் தயை உடையார்
சந்தார் சோலை வளர்ஒற்றித்
தலத்தார் தியாகப் பெருமானார்
பந்தார் முலையார்க் கவர்கொடுக்கும்
பரிசே தொன்றும் பார்த்திலமே. 4

1568.
இலமே செறித்தார் தாயர்இனி
என்செய் குவதென் றிருந்தேற்கு
நலமே தருவார் போல்வந்தென்
நலமே கொண்டு நழுவினர்காண்

உலமே அனைய திருத்தோளார்
ஒற்றித் தியாகப் பெருமானார்
வலமே வலம்என்அ வலம்அவலம்
மாதே இனிஎன் வழுத்துவதே. 5

1569. வழுத்தார் புரத்தை எரித்தார்நல்
வலத்தார் நடன மலரடியார்
செழுத்தார் மார்பர் திருஒற்றித்
திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
கழுத்தார் விடத்தார் தமதழகைக்
கண்டு கனிந்து பெருங்காமம்
பழுத்தார் தம்மைக் கலந்திடநற்
பதத்தார் என்றும் பார்த்திலரே. 6

1570. பாரா திருந்தார் தமதுமுகம்
பார்த்து வருந்தும் பாவைதனைச்
சேரா திருந்தார் திருஒற்றித்
திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாரா திருந்தார் இன்னும்இவள்
வருத்தங் கேட்டும் மாலைதனைத்
தாரா திருந்தார் சலமகளைத்
தாழ்ந்த சடையில் தரித்தாரே. 7

1571. சடையில் தரித்தார் ஒருத்திதனைத்
தழுவி மகிழ்மற் றொருபெண்ணைப்
புடையில் தரித்தார் மகளேநீ
போனால் எங்கே தரிப்பாரோ
கடையில் தரித்த விடம்அதனைக்
களத்தில் தரித்தார் கரித்தோலை
இடையில் தரித்தார் ஒற்றியூர்
இருந்தார் இருந்தார் என்னுளத்தே. 8

1572. உளத்தே இருந்தார் திருஒற்றி
யூரில் இருந்தார் உவர்விடத்தைக்
களத்தே வதிந்தார் அவர்என்றன்
கண்ணுள் வதிந்தார் கடல்அமுதாம்
இளத்தே மொழியாய் ஆதலினால்
இமையேன் இமைத்தல் இயல்பன்றே
வளத்தே மனத்தும் புகுகின்றார்
வருந்தேன் சற்றும் வருந்தேனே. 9

1573. வருந்தேன் மகளீர் எனைஒவ்வார்
வளஞ்சேர் ஒற்றி மன்னவனார்
தருந்தேன் அமுதம் உண்டென்றும்
சலிய வாழ்வில் தருக்கிமகிழ்ந்
திருந்தேன் மணாளர் எனைப்பிரியார்
என்றும் புணர்ச்சிக் கேதுவிதாம்
மருந்தேன் மையற் பெருநோயை

மறந்தேன் அவரை மறந்திலனே. 10

Back

---

83. இன்பப் புகழ்ச்சி

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1574. மாடொன் றுடையார் உணவின்றி
மண்ணுன் டதுகாண் மலரோன்றன்
ஓடொன் றுடையார் ஒற்றிவைத்தார்
ஊரை மகிழ்வோ டுவந்தாலங்
காடொன் றுடையார் கண்டமட்டுங்
கறுத்தார் பூத கணத்தோடும்
ஈடொன் றுடையார் மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 1

1575. .பித்தர் எனும்பேர் பிறங்கநின்றார்
பேயோ டாடிப் பவுரிகொண்டார்
பத்தர் தமக்குப் பணிசெய்வார்
பணியே பணியாப் பரிவுற்றார்
சித்தர் திருவாழ் ஒற்றியினார்
தியாகர் என்றுன் கலைகவர்ந்த
எத்தர் அன்றோ மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 2

1576. .கடுத்தாழ் களத்தார் கரித்தோலார்
கண்ணால் மதனைக் கரிசெய்தார்
உடுத்தார் முன்ஓர் மண்ணோட்டை
ஒளித்தே தொண்ட னொடும்வழக்குத்
தொடுத்தார் பாம்பும் புலியும்மெச்சித்
துதிக்க ஒருகால் அம்பலத்தில்
எடுத்தார் அன்றோ மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 3

1577.. உரப்பார் மிசையில் பூச்சூட
ஒட்டார் சடைமேல் ஒருபெண்ணைக்
கரப்பார் மலர்தூ வியமதனைக்
கண்ணால் சுட்டார் கல்எறிந்தோன்
வரப்பார் மிசைக்கண் வாழ்ந்திருக்க
வைத்தார் பலிக்கு மனைதொறும்போய்
இரப்பார் அன்றோ மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 4

1578. .
கருதும் அவரை வெளிக்கிழுப்பார்
காணா தெல்லாங் காட்டிநிற்பார்
மருதில் உறைவார் ஒற்றிதனில்

வதிவார் புரத்தை மலைவில்லால்
பொருது முடிப்பார் போல்நகைப்பார்
பூவுண் டுறங்கும் புதுவெள்ளை
எருதில் வருவார் மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 5

1579. .ஆக்கம் இல்லார் வறுமையிலார்
அருவம் இல்லார் உருவமிலார்
தூக்கம் இல்லார் சுகம்இல்லார்
துன்பம் இல்லார் தோன்றுமல
வீக்கம் இல்லார் குடும்பமது
விருத்தி யாக வேண்டுமெனும்
ஏக்கம் இல்லார் மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 6

1580.. ஊரும் இல்லார் ஒற்றிவைத்தார்
உறவொன் றில்லார் பகைஇல்லார்
பேரும் இல்லார் எவ்விடத்தும்
பிறவார் இறவார் பேச்சில்லார்
நேரும் இல்லார் தாய்தந்தை
நேயர் தம்மோ டுடன்பிறந்தோர்
யாரும் இல்லார் மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 7

1581. .தங்கு மருப்பார் கண்மணியைத்
தரிப்பார் என்பின் தார்புனைவார்
துங்கும் அருட்கார் முகில்அனையார்
சொல்லும் நமது சொற்கேட்டே
இங்கும் இருப்பார் அங்கிருப்பார்
எல்லாம் இயல்பில் தாம்உணர்ந்தே
எங்கும் இருப்பார் மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 8

1582. .துத்திப் படத்தார் சடைத்தலையார்
தொலையாப் பலிதேர் தொன்மையினார்
முத்திக் குடையார் மண்எடுப்பார்
மொத்துண் டுழல்வார் மொய்கழற்காம்
புத்திக் குரிய பத்தர்கள்தம்
பொருளை உடலை யாவையுமே
எத்திப் பறிப்பார் மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 9

1583. மாறித் திரிவார் மனம்அடையார்
வணங்கும் அடியார் மனந்தோறும்
வீறித் திரிவார் வெறுவெளியின்
மேவா நிற்பார் விறகுவிலை
கூறித் திரிவார் குதிரையின்மேற்
கொள்வார் பசுவிற் கோல்வளையோ

டேறித் திரிவார் மகளேநீ
ஏதுக் கவரை விழைந்தனையே. 10

Back

---

84. திரு உலாத் திறம்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1584. தேனார் கமலத் தடஞ்சூழும்
திருவாழ் ஒற்றித் தியாகர்அவர்
வானார் அமரர் முனிவர்தொழ
மண்ணோர் வணங்க வரும்பவனி
தானார் வங்கொண் டகமலரத்
தாழ்ந்து சூழ்ந்து கண்டலது
கானார் அலங்கற் பெண்ணேநான்
கண்கள் உறக்கங் கொள்ளேனே. 1

1585. திருமால் வணங்கும் ஒற்றிநகர்
செழிக்கும் செல்வத் தியாகர்அவர்
கருமால் அகற்றுந் தொண்டர்குழாம்
கண்டு களிக்க வரும்பவனி
மருமாண் புடைய மனமகிழ்ந்து
மலர்க்கை கூப்பிக் கண்டலது
பெருமான் வடுக்கண் பெண்ணேநான்
பெற்றா ளோடும் பேசேனே. 2

1586. சேல்ஆர் தடஞ்சூழ் ஒற்றிநகர்
சேருஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
ஆல்ஆர் களமேல் விளங்குமுகம்
அழகு ததும்ப வரும்பவனி
நால்ஆ ரணஞ்சூழ் வீதியிடை
நாடிப் புகுந்து கண்டலது
பால்ஆர் குதலைப் பெண்ணேநான்
பாயிற் படுக்கை பொருந்தேனே. 3

1587. செல்வந் துறமும் பொழில்ஒற்றித்
தெய்வத் தலங்கொள் தியாகர்அவர்
வில்வந் திகழும் செஞ்சடைமின்
விழுங்கி விளங்க வரும்பவனி
சொல்வந் தோங்கக் கண்டுநின்று
தொழுது துதித்த பின்அலது
அல்வந் தளகப் பெண்ணேநான்
அவிழ்ந்த குழலும் முடியேனே. 4

1588. சேவார் கொடியார் ஒற்றிநகர்
திகழுஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்

பூவார் கொன்றைப் புயங்கள்மனம்
புணரப் புணர வரும்பவனி
ஓவாக் களிப்போ டகங்குளிர
உடலங் குளிரக் கண்டலது
பாவார் குதலைப் பெண்ணேநான்
பரிந்து நீரும் பருகேனே. 5

1589. சிற்றம் பலத்தார் ஒற்றிநகர்
திகழுஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
உற்றங் குவந்தோர் வினைகளெலாம்
ஓட நாடி வரும்பவனி
சுற்றுங் கண்கள் களிகூரத்
தொழுது கண்ட பின்அலது
முற்றுங் கனிவாய்ப் பெண்ணேநான்
முடிக்கோர் மலரும் முடியேனே. 6

1590. சிந்தைக் கினியார் ஒற்றிநகர்
திகழுஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
சந்தத் தடந்தோள் கண்டவர்கள்
தம்மை விழுங்க வரும்பவனி
முந்தப் புகுந்து புளகமுடன்
மூடிக் குளிரக் கண்டலது
கந்தக் குழல்வாய்ப் பெண்ணே நான்
கண்ணீர் ஒழியக் காணேனே. 7

1591. தென்னஞ் சோலை வளர்ஒற்றி
யூர்வாழ் செல்வத் தியாகர்அவர்
பின்னுஞ் சடைமேல் பிறைவிளங்கிப்
பிறங்கா நிற்க வரும்பவனி
மன்னுங் கரங்கள் தலைகுவித்து
வணங்கி வாழ்த்திக் கண்டலது
துன்னுந் துவர்வாய்ப் பெண்ணேநான்
சோறெள் ளளவும் உண்ணேனே. 8

1592. சிந்தா குலந்தீர்த் தருள்ஒற்றி
யூர்வாழ் செல்வத் தியாகர்அவர்
வந்தார் கண்டார் அவர்மனத்தை
வாங்கிப் போக வரும்பவனி
நந்தா மகிழ்வு தலைசிறப்ப
நாடி ஓடிக் கண்டலது
பந்தார் மலர்க்கைப் பெண்ணேநான்
பாடல் ஆடல் பயிலேனே. 9

1593. செக்கர்ச் சடையார் ஒற்றிநகர்ச்
சேருஞ் செல்வத் தியாகர்அவர்
மிக்கற் புதவாண் முகத்தினகை
விளங்க விரும்பி வரும்பவனி
மக்கட் பிறவி எடுத்தபயன்

வசிக்க வணங்கிக் கண்டலது
நக்கற் கியைந்த பெண்ணேநான்
ஞாலத் தெவையும் நயவேனே. 10

Back

---

85. வியப்பு மொழி

நற்றாய் நயத்தல் - திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1594. மாதர் மணியே மகளேநீ
வாய்த்த தவந்தான் யாதறியேன்
வேதர் அனந்தர் மால்அனந்தர்
மேவி வணங்கக் காண்பரியார்
நாதர் நடன நாயகனார்
நல்லோர் உளத்துள் நண்ணுகின்றோர்
கோதர் அறியாத் தியாகர்தமைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 1

1595. திருவில் தோன்றும் மகளேநீ
செய்த தவந்தான் யார்அறிவார்
மருவில் தோன்றும் கொன்றையந்தார்
மார்பர் ஒற்றி மாநகரார்
கருவில் தோன்றும் எங்கள்உயிர்
காக்க நினைத்த கருணையினார்
குருவிற் றோன்றும் தியாகர்தமைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 2

1596. என்னா ருயிர்போல் மகளேநீ
என்ன தவந்தான் இயற்றினையோ
பொன்னார் புயனும் மலரோனும்
போற்றி வணங்கும் பொற்பதத்தார்
தென்னார் ஒற்றித் திருநகரார்
தியாகர் எனும்ஓர் திருப்பெயரார்
கொன்னார் சூலப் படையவரைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 3

1597. சேலை நிகர்கண் மகளேநீ
செய்த தவந்தான் செப்பரிதால்
மாலை அயனை வானவரை
வருத்தும் படிக்கு மதித்தெழுந்த
வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்தார்
வீட்டு நெறியாம் அரசியற்செங்
கோலை அளித்தார் அவர்தம்மைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 4

1598. தேனோர் குதலை மகளேநீ

செய்த தவந்தான் எத்தவமோ
மானேர் கரத்தார் மழவிடைமேல்
வருவார் மருவார் கொன்றையினார்
பானேர் நீற்றர் பசுபதியார்
பவள வண்ணர் பல்சடைமேல்
கோனேர் பிறையார் அவர்தம்மைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 5

1599. வில்லார் நுதலாய் மகளேநீ
மேலை நாட்செய் தவம்எதுவோ
கல்லார் உள்ளம் கலவாதார்
காமன் எரியக் கண்விழித்தார்
வில்லார் விசையற் கருள்புரிந்தார்
விளங்கும் ஒற்றி மேவிநின்றார்
கொல்லா நெறியார் அவர்தம்மைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 6

1600. அஞ்சொற் கிளியே மகளேநீ
அரிய தவமே தாற்றினையோ
வெஞ்சொற் புகலார் வஞ்சர்தமை
மேவார் பூவார் கொன்றையினார்
கஞ்சற் கரியார் திருவொற்றிக்
காவல் உடையார் இன்மொழியால்
கொஞ்சத் தருவார் அவர்தம்மைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 7

1601. பூவாய் வாட்கண் மகளேநீ
புரிந்த தவந்தான் எத்தவமோ
சேவாய் விடங்கப் பெருமானார்
திருமால் அறியாச் சேவடியார்
காவாய்ந் தோங்கும் திருவொற்றிக்
காவல் உடையார் எவ்வெவர்க்கும்
கோவாய் நின்றார் அவர்தம்மைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 8

1602. மலைநேர் முலையாய் மகளேநீ
மதிக்கும் தவமே தாற்றினையோ
தலைநேர் அலங்கல் தாழ்சடையார்
சாதி அறியாச் சங்கரனார்
இலைநேர் தலைமுன் றொளிர்படையார்
எல்லாம் உடையார் எருக்கின்மலர்க்
குலைநேர் சடையார் அவர்தம்மைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 9

1603. மயிலின் இயல்சேர் மகளேநீ
மகிழ்ந்து புரிந்த தெத்தவமோ
வெயிலின் இயல்சேர் மேனியினார்
வெண்ணீ றுடையார் வெள்விடையார்

பயிலின் மொழியாள் பாங்குடையார்
பணைசூழ் ஒற்றிப் பதிஅமர்ந்தார்
குயிலிற் குலவி அவர்தம்மைக்
கூடி உடலம் குளிர்ந்தனையே. 10

Back

---

86. புணரா விரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1604. உள்ளார் புறத்தார் ஒற்றினும்
ஊரார் ஒப்பென் றொன்றுமிலார்
வள்ளால் என்று மறைதுதிக்க
வருவார் இன்னும் வந்திலரே
எள்ளா திருந்த பெண்களெலாம்
இகழா நின்றார் இனியமொழித்
தெள்ளார் அமுதே என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 1

1605. மாலே றுடைத்தாங் கொடிஉடையார்
வளஞ்சேர் ஒற்றி மாநகரார்
பாலே றணிநீற் றழகர்அவர்
பாவி யேனைப் பரிந்திலரே
கோலே றுண்ட மதன்கரும்பைக்
குனித்தான் அம்புங் கோத்தனன்காண்
சேலே றுண்கண் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 2

1606. பொய்யர் உளத்துப் புகுந்தறியார்
போத னொடுமால் காண்பரிதாம்
ஐயர் திருவாழ் ஒற்றிநகர்
அமர்ந்தார் இன்னும் அணைந்திலரே
வைய மடவார் நகைக்கின்றார்
மாரன் கணையால் திகைக்கின்றேன்
செய்ய முகத்தாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 3

1607. நந்திப் பரியார் திருஒற்றி
நாதர் அயன்மால் நாடுகினும்
சந்திப் பரியார் என்அருமைத்
தலைவர் இன்னுஞ் சார்ந்திலரே
அந்திப் பொழுதோ வந்ததினி
அந்தோ மதியம் அனல்சொரியும்
சிந்திப் புடையேன் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 4

1608. என்ஆ ருயிர்க்கோர் துணையானார்
என்ஆண் டவனார் என்னுடையார்
பொன்னார் ஒற்றி நகர்அமர்ந்தார்
புணர்வான் இன்னும் போந்திலரே
ஒன்னார் எனவே தாயும்எனை
ஒறுத்தாள் நானும் உயிர்பொறுத்தேன்
தென்னார் குழலாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 5

1609. மாணி உயிர்காத் தந்தகனை
மறுத்தார் ஒற்றி மாநகரார்
காணி உடையார் உலகுடையார்
கனிவாய் இன்னுங் கலந்திலரே
பேணி வாழாப் பெண்எனவே
பெண்க ளெல்லாம் பேசுகின்றார்
சேணின் றிழிந்தாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 6

1610. வன்சொற் புகலார் ஓர்உயிரும்
வருந்த நினையார் மனமகிழ
இன்சொற் புகல்வார் ஒற்றியுளார்
என்நா யகனார் வந்திலரே
புன்சொற் செவிகள் புகத்துயரம்
பொறுத்து முடியேன் புலம்பிநின்றேன்
தென்சொற் கிளியே என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 7

1611. எட்டிக் கனியும் மாங்கனிபோல்
இனிக்க உரைக்கும் இன்சொலினார்
தட்டிற் பொருந்தார் ஒற்றியில்வாழ்
தலைவர் இன்னும் சார்ந்திலரே
மட்டிற் பொலியும் மலர்க்கணைசெல்
வழியே பழிசெல் வழிஅன்றோ
தெட்டிற் பொலியும் விழியாய்நான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 8

1612. காலை மலர்ந்த கமலம்போல்
கவின்செய் முகத்தார் கண்நுதலார்
சோலை மலர்ந்த ஒற்றியினார்
சோகந் தீர்க்க வந்திலரே
மாலை மலர்ந்த மையல்நோய்
வசந்தம் அதனால் வளர்ந்ததையோ
சேலை விழியாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 9

1613

உலகம் உடையார் என்னுடைய
உள்ளம் உடையார் ஒற்றியினார்
அலகில் புகழார் என்தலைவர்

அந்தோ இன்னும் அணைந்திலரே
கலகம் உடையார் மாதர்எலாம்
கல்நெஞ் சுடையார் தூதர்எலாம்
திலக முகத்தாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 10

1614. மாலும் அறியான் அயன்அறியான்
மறையும் அறியா வானவர்எக்
காலும் அறியார் ஒற்றிநிற்குங்
கள்வர் அவரைக் கண்டிலனே
கோலும் மகளிர் அலர்ஒன்றோ
கோடா கோடி என்பதல்லால்
சேலுண் விழியாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 11

1615. உந்து மருத்தோ டைம்பூதம்
ஆனார் ஒற்றி யூர்அமர்ந்தார்
இந்து மிருத்தும் சடைத்தலையார்
என்பால் இன்னும் எய்திலரே
சந்து பொறுத்து வார்அறியேன்
தமிய ளாகத் தளர்கின்றேன்
சிந்துற் பவத்தாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 12

1616. ஆடல் அழகர் அம்பலத்தார்
ஐயா றுடையார் அன்பர்களோ(டு)
ஊடல் அறியார் ஒற்றியினார்
உவகை ஓங்க உற்றிலரே
வாடல் எனவே எனைத்தேற்று
வாரை அறியேன் வாய்ந்தவரைத்
தேடல் அறியேன் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 13

1617. தொழுது வணங்கும் சுந்தரர்க்குத்
தூது நடந்த சுந்தரனார்
அழுது வணங்கும் அவர்க்குமிக
அருள்ஒற் றியினார் அணைந்திலரே
பொழுது வணங்கும் இருண்மாலைப்
பொழுது முடுகிப் புகுந்ததுகாண்
செழுமை விழியாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 14

1618. பாவம் அறுப்பார் பழிஅறுப்பார்
பவமும் அறுப்பார் அவம்அறுப்பார்
கோவம் அறுப்பார் ஒற்றியில்என்
கொழுநர் இன்னும் கூடிலரே
தூவ மதன்ஐங் கணைமாதர்
தூறு தூவத் துயர்கின்றேன்

தேவ மடவாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 15

1619. உயிர்க்குள் உயிராய் உறைகின்றோர்
ஒற்றி நகரார் பற்றிலரைச்
செயிர்க்குள் அழுத்தார் மணிகண்டத்
தேவர் இன்னும் சேர்ந்திலரே
வெயிற்கு மெலிந்த செந்தளிர்போல்
வேளம் பதனால் மெலிகின்றேன்
செயற்கை மடவாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 16

r> 1620. ஊனம் அடையார் ஒற்றியினார்
உரைப்பார் உள்ளத் துறைகின்றோர்
கானம் உடையார் நாடுடையார்
கனிவாய் இன்னும் கலந்திலரே
மானம் உடையார் எம்முறவோர்
வாழா மைக்கே வருந்துகின்றார்
தீனம் அடையாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 17

1621. மலையை வளைத்தார் மால்விடைமேல்
வந்தார் வந்தென் வளையினொடு
கலையை வளைத்தார் ஒற்றியில்என்
கணவர் என்னைக் கலந்திலரே
சிலையை வளைத்தான் மதன்அம்பு
தெரிந்தான் விடுக்கச் சினைக்கின்றான்
திலக நுதலாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 18

1622. பிரமன் தலையில் பலிகொள்ளும்
பித்தர் அருமைப் பெருமானார்
உரமன் னியசீர் ஒற்றிநகர்
உள்ளார் இன்னும் உற்றிலரே
அரமன் னியவேற் படையன்றோ
அம்மா அயலார் அலர்மொழிதான்
திரமன் னுகிலேன் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 19

1623 பவள நிறத்தார் திருஒற்றிப்
பதியில் அமர்ந்தார் பரசிவனார்
தவள நிறநீற் றணிஅழகர்
தமியேன் தன்னைச் சார்ந்திலரே
துவளும் இடைதான் இறமுலைகள்
துள்ளா நின்ற தென்னளவோ
திவளும் இழையாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 20

1624 வண்டார் கொன்றை வளர்சடையார்

மதிக்க எழுந்த வல்விடத்தை
உண்டார் ஒற்றி யூர்அமர்ந்தார்
உடையார் என்பால் உற்றிலரே
கண்டார் கண்ட படிபேசக்
கலங்கிப் புலம்பல் அல்லாது
செண்டார் முலையாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 21

1625. உணவை இழந்தும் தேவர்எலாம்
உணரா ஒருவர் ஒற்றியில்என்
கணவர் அடியேன் கண்அகலாக்
கள்வர் இன்னும் கலந்திலரே
குணவர் எனினும் தாய்முதலோர்
கூறா தெல்லாம் கூறுகின்றார்
திணிகொள் முலையாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 22

1626. வாக்குக் கடங்காப் புகழுடையார்
வல்லார் ஒற்றி மாநகரார்
நோக்குக் கடங்கா அழகுடையார்
நோக்கி என்னை அணைந்திலரே
ஊக்க மிகும்ஆர் கலிஒலிஎன்
உயிர்மேல் மாறேற் றுரப்பொலிகாண்
தேக்கங் குழலாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 23

1627. தரையிற் கீறிச் சலந்தரனைச்
சாய்த்தார் அந்தச் சக்கரமால்
வரையற் களித்தார் திருஒற்றி
வாணர் இன்னும் வந்திலரே
கரையிற் புணர்ந்த நாரைகளைக்
கண்டேன் கண்ட வுடன்காதல்
திரையிற் புணர்ந்தேன் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 24

1628. பெற்றம் இவரும் பெருமானார்
பிரமன் அறியாப் பேர்ஒளியாய்
உற்ற சிவனார் திருஒற்றி
யூர்வாழ் வுடையார் உற்றிலரே
எற்றென் றுரைப்பேன் செவிலிஅவள்
ஏறா மட்டும் ஏறுகின்றாள்
செற்றம் ஒழியாள் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 25

1629. போக முடையார் பெரும்பற்றப்
புலியூர் உடையார் போதசிவ
யோக முடையார் வளர்ஒற்றி
யூர்வாழ் உடையார் உற்றிலரே

சோகம் உடையேன் சிறிதேனும்
துயிலோ அணையா குயில்ஒழியா
தேகம் அயர்ந்தேன் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 26

1630. தாமப் புயனார் சங்கரனார்
தாயில் இனியார் தற்பரனார்
ஓமப் புகைவான் உறும்ஒற்றி
யூர்வாழ் உடையார் உற்றிலரே
காமப் பயலோ கணைஎடுத்தான்
கண்ட மகளீர் பழிதொடுத்தார்
சேமக் குயிலே என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 27

1631. ஆரூர் உடையார் அம்பலத்தார்
ஆலங் காட்டார் அரசிலியார்
ஊரூர் புகழும் திருஒற்றி
யூரார் இன்னும் உற்றிலரே
வாரூர் முலைகள் இடைவருத்த
மனநொந் தயர்வ தன்றிஇனிச்
சீரூர் அணங்கே என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 28

1632. காலங் கடந்தார் மால்அயன்தன்
கருத்துங் கடந்தார் கதிகடந்தார்
ஞாலங் கடந்த திருஒற்றி
நாதர் இன்னும் நண்ணிலரே
சாலங் கடந்த மனந்துணையாய்த்
தனியே நின்று வருந்தல்அல்லால்
சீலங் கடந்தேன் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 29

1633. சங்கக் குழையார் சடைமுடியார்
சதுரர் மறையின் தலைநடிப்பார்
செங்கட் பணியார் திருஒற்றித்
தேவர் இன்னும் சேர்ந்திலரே
மங்கைப் பருவம் மணமில்லா
மலர்போல் ஒழிய வாடுகின்றேன்
திங்கள் முகத்தாய் என்னடிநான்
செய்வ தொன்றும் தெரிந்திலனே. 30

Back

---

87. குறி ஆராய்ச்சி

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1634. நந்தி மகிழ்வாய்த் தரிசிக்க
நடனம் புரியும் நாயகனார்
அந்தி நிறத்தார் திருஒற்றி
அமர்ந்தார் என்னை அணைவாரோ
புந்தி இலள்என் றணையாரோ
யாதுந் தெரியேன் புலம்புகின்றேன்
சிந்தை மகிழக் குறமடவாய்
தெரிந்தோர் குறிதான் செப்புவையே. 1

1635. தரும விடையார் சங்கரனார்
தகைசேர் ஒற்றித் தனிநகரார்
ஒருமை அளிப்பார் தியாகர்எனை
உடையார் இன்று வருவாரோ
மருவ நாளை வருவாரோ
வாரா தென்னை மறப்பாரோ
கருமம் அறிந்த குறமடவாய்
கணித்தோர் குறிதான் கண்டுரையே. 2

1636. ஆழி விடையார் அருளுடையார்
அளவிட் டறியா அழகுடையார்
ஊழி வரினும் அழியாத
ஒற்றித் தலம்வாழ் உத்தமனார்
வாழி என்பால் வருவாரோ
வறியேன் வருந்த வாராரோ
தோழி அனைய குறமடவாய்
துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 3

1637 அணியார் அடியார்க் கயன்முதலாம்
அமரர்க் கெல்லாம் அரியர்என்பாம்
பணியார் ஒற்றிப் பதிஉடையார்
பரிந்தென் முகந்தான் பார்ப்பாரோ
தணியாக் காதல் தவிர்ப்பாரோ
சார்ந்து வரவு தாழ்ப்பாரோ
குணியா எழில்சேர் குறமடவாய்
குறிதான் ஒன்றும் கூறுவையே. 4

1638. பொன்னார் புயத்துப் போர்விடையார்
புல்லர் மனத்துட் போகாதார்
ஒன்னார் புரந்தீ உறநகைத்தார்
ஒற்றி எனும்ஓர் ஊர்அமர்ந்தார்
என்னா யகனார் எனைமருவல்
இன்றோ நாளை யோஅறியேன்
மின்னார் மருங்குல் குறமடவாய்
விரைந்தோர் குறிநீ விளம்புவையே. 5

1639. பாலிற் றெளிந்த திருநீற்றர்
பாவ நாசர் பண்டரங்கர்
ஆலிற் றெளிய நால்வர்களுக்

கருளுந் தெருளர் ஒற்றியினார்
மாலிற் றெளியா நெஞ்சகத்தேன்
மருவிக் கலக்க வருவாரோ
சேலிற் றெளிகட் குறப்பாவாய்
தெரிந்தோர் குறிநீ செப்புகவே. 6

1640. நிருத்தம் பயின்றார் நித்தியனார்
நேச மனத்தர் நீலகண்டர்
ஒருத்தர் திருவாழ் ஒற்றியினார்
உம்பர் அறியா என்கணவர்
பொருத்தம் அறிந்தே புணர்வாரோ
பொருத்தம் பாரா தணைவாரோ
வருத்தந் தவிரக் குறப்பாவாய்
மகிழ்ந்தோர் குறிதான் வழுத்துவையே. 7

1641. கமலன் திருமால் ஆதியர்கள்
கனவி னிடத்துங் காண்பரியார்
விமலர் திருவாழ் ஒற்றியிடை
மேவும் பெருமை வித்தகனார்
அமலர் அவர்தாம் என்மனைக்கின்
றணைகு வாரோ அணையாரோ
தமல மகன்ற குறப்பாவாய்
தனித்தோர் குறிதான் சாற்றுவையே. 8

1642. வன்னி இதழி மலர்ச்சடையார்
வன்னி எனஓர் வடிவுடையார்
உன்னி உருகும் அவர்க்கெளியார்
ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமனார்
கன்னி அழித்தார் தமைநானுங்
கலப்பேன் கொல்லோ கலவேனோ
துன்னி மலைவாழ் குறமடவாய்
துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 9

1643 கற்றைச் சடைமேல் கங்கைதனைக்
கலந்தார் கொன்றைக் கண்ணியினார்
பொற்றைப் பெருவிற் படைஉடையார்
பொழில்சூழ் ஒற்றிப் புண்ணியனார்
இற்றைக் கடியேன் பள்ளியறைக்
கெய்து வாரோ எய்தாரோ
சுற்றுங் கருங்கட் குறமடவாய்
சூழ்ந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 10

1644. அரவக் கழலார் கருங்களத்தார்
அஞ்சைக் களத்தார் அரிபிரமர்
பரவப் படுவார் திருஒற்றிப்
பதியில் அமர்ந்தார் பாசுபதர்
இரவு வருமுன் வருவாரோ
என்னை அணைதற் கிசைவாரோ

குரவ மணக்குங் குறமடவாய்
குறிநீ ஒன்று கூறுவையே. 11

Back

---

88. காட்சி அற்புதம்

தலைவி இரங்கல்(41)
(41). இரங்கல்: தொ.வெ., ச.மு.க., ஆ.பா.

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1645. பூணா அணிபூண் புயமுடையார்
பொன்னம் பலத்தார் பொங்குவிடம்
ஊணா உவந்தார் திருஒற்றி
யூர்வாழ் வுடையார் உண்மைசொலி
நீணால் இருந்தார் அவர்இங்கே
நின்றார் மீட்டும் நின்றிடவே
காணா தயர்ந்தேன் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 1

1646. ஓட்டில் இரந்துண் டொற்றியிடை
உற்றார் உலகத் துயிரைஎலாம்
ஆட்டி நடிப்பார் ஆலயத்தின்
அருகே எளிய ளாம்எனவே
ஏட்டில் அடங்காக் கையறவால்
இருந்தேன் இருந்த என்முன்உருக்
காட்டி மறைத்தார் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 2

1647. ஈதல் ஒழியா வண்கையினார்
எல்லாம் வல்ல சித்தர்அவர்
ஓதல் ஒழியா ஒற்றியில்என்
உள்ளம் உவக்க உலகம்எலாம்
ஆதல் ஒழியா எழில்உருக்கொண்
டடைந்தார் கண்டேன் உடன்காணேன்
காதல் ஒழியா தென்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 3

1648.
தொண்டு புரிவோர் தங்களுக்கோர்
துணைவர் ஆவார் சூழ்ந்துவரி
வண்டு புரியுங் கொன்றைமலர்
மாலை அழகர் வல்விடத்தை
உண்டு புரியுங் கருணையினார்

ஒற்றி யூரர் ஒண்பதத்தைக்
கண்டுங் காணேன் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 4

1649. அடியர் வருந்த உடன்வருந்தும்
ஆண்டை அவர்தாம் அன்றயனும்
நெடிய மாலுங் காணாத
நிமல உருவோ டென்எதிரே
வடியல் அறியா அருள்காட்டி
மறைத்தார் மருண்டேன் மங்கைநல்லார்
கடிய அயர்ந்தேன் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 5

1650. கொற்றம் உடையார் திருஒற்றிக்
கோயில்உடையார் என்எதிரே
பொற்றை மணித்தோட் புயங்காட்டிப்
போனார் என்னைப் புலம்பவைத்துக்
குற்றம் அறியேன் மனநடுக்கங்
கொண்டேன் உடலங் குழைகின்றேன்
கற்றிண் முலையாய் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 6

1651. ஆல நிழற்கீழ் அன்றமர்ந்தார்
ஆதி நடுவீ றாகிநின்றார்
நீல மிடற்றார் திருஒற்றி
நியமத் ததிரே நீற்றுருவக்
கோல நிகழக் கண்டேன்பின்
குறிக்கக் காணேன் கூட்டுவிக்கும்
காலம் அறியேன் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 7

1652. சலங்கா தலிக்கும் தாழ்சடையார்
தாமே தமக்குத் தாதையனார்
நிலங்கா தலிக்கும் திருஒற்றி
நியமத் ததிரே நின்றனர்காண்
விலங்கா தவரைத் தரிசித்தேன்
மீட்டுங் காணேன் மெய்மறந்தேன்
கலங்கா நின்றேன் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 8

1653. நிரந்தார் கங்கை நீள்சடையார்
நெற்றி விழியார் நித்தியனார்
சிரந்தார் ஆகப் புயத்தணிவார்
திருவாழ் ஒற்றித் தியாகர்அவர்
பரந்தார் கோயிற் றெதிர்நிற்கப்
பார்த்தேன் மீட்டும் பார்ப்பதன்முன்
கரந்தார் கலுழ்ந்தேன் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 9

1654. அளித்தார் உலகை அம்பலத்தில்
ஆடி வினையால் ஆட்டிநின்றார்
தளித்தார் சோலை ஒற்றியிடைத்
தமது வடிவம் காட்டியுடன்
ஒளித்தார் நானும் மனம்மயங்கி
உழலா நின்றேன் ஒண்தொடிக்கைக்
களித்தார் குழலாய் என்னடிநான்
கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 10

Back

---

89. ஆற்றாக் காதலின் இரங்கல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1655. மந்தா கினிவான் மதிமத்தம்
மருவும் சடையார் மாசடையார்
நுந்தா விளக்கின் சுடர்அனையார்
நோவ நுதலார் கண்நுதலார்
உந்தா ஒலிக்கும் ஓதமலி
ஒற்றி யூரில் உற்றெனக்குத்
தந்தார் மையல் என்னோஎன்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 1

1656. பூமேல் அவனும் மால்அவனும்
போற்றி வழுத்தும் பூங்கழலார்
சேமேல் வருவார் திருஒற்றித்
தியாகர் அவர்தம் திருப்புயத்தைத்
தேமேல் அலங்கல் முலைஅழுந்தச்
சேர்ந்தால் அன்றிச் சித்தசன்கைத்
தாமேல் அழற்பூத் தாழாதென்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 2

1657. கருணைக் கொருநேர் இல்லாதார்
கல்லைக் கரைக்கும் கழலடியார்
அருணைப் பதியார் ஆமாத்தூர்
அமர்ந்தார் திருவா வடுதுறையார்
இருணச் சியமா மணிகண்டர்
எழிலார் ஒற்றி இறைவர்இந்தத்
தருணத் தின்னும் சேர்ந்திலர்என்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 3

1658.
ஆரா அமுதாய் அன்புடையோர்
அகத்துள் இனிக்கும் அற்புதனார்
தீரா வினையும் தீர்த்தருளும்
தெய்வ மருந்தார் சிற்சபையார்

பாரார் புகழும் திருஒற்றிப்
பரமர் தமது தோள் அணையத்
தாரார் இன்னும் என்செய்கேன்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 4

1659. துதிசெய் அடியர் தம்பசிக்குச்
சோறும் இரப்பார் துய்யர்ஒரு
நதிசெய் சடையார் திருஒற்றி
நண்ணும் எனது நாயகனார்
மதிசெய் துயரும் மதன்வலியும்
மாற்ற இன்னும் வந்திலரே
சதிசெய் தனரோ என்னடிஎன்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 5

1660. எங்கள் காழிக் கவுணியரை
எழிலார் சிவிகை ஏற்றிவைத்தோர்
திங்கள் அணியும் செஞ்சடையார்
தியாகர் திருவாழ் ஒற்றியினார்
அங்கள் அணிபூந் தார்ப்புயத்தில்
அணைத்தார் அல்லர் எனைமடவார்
தங்கள் அலரோ தாழாதென்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 6

1661. காவி மணந்த கருங்களத்தார்
கருத்தர் எனது கண்அனையார்
ஆவி அனையார் தாய்அனையார்
அணிசேர் ஒற்றி ஆண்தகையார்
பூவின் அலங்கல் புயத்தில்எனைப்
புல்லார் அந்திப் பொழுதில்மதி
தாவி வருமே என்செயுமோ
சகியே இனிநான் சகியேனே. 7

1662. மலஞ்சா திக்கும் மக்கள்தமை
மருவார் மருவார் மதில்அழித்தார்
வலஞ்சா திக்கும் பாரிடத்தார்
மாலும் அறியா மலர்ப்பதத்தார்
நிலஞ்சா திக்கும் ஒற்றியினார்
நினையார் என்னை அணையாமல்
சலஞ்சா தித்தார் என்னடிஎன்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 8

1663. நாக அணியார் நக்கர்எனும்
நாமம்உடையார் நாரணன்ஓர்
பாகம் உடையார் மலைமகள்ஓர்
பாங்கர் உடையார் பசுபதியார்
யோகம் உடையார் ஒற்றியுளார்
உற்றார் அல்லர் உறுமோக
தாகம் ஒழியா தென்செய்கேன்

சகியே இனிநான் சகியேனே. 9

1664. தீர்ந்தார் தலையே கலனாகச்
செறித்து நடிக்கும் திருக்கூத்தர்
தேர்ந்தார் தம்மைப் பித்தடையச்
செய்வார் ஒற்றித் தியாகர்அவர்
சேர்ந்தார் அல்லர் இன்னும்எனைத்
தேடி வரும்அத் தீமதியம்
சார்ந்தால் அதுதான் என்செயுமோ
சகியே இனிநான் சகியேனே. 10

1665. ஆயும் படிவத் தந்தணனாய்
ஆரூ ரன்தன் அணிமுடிமேல்
தோயும் கமலத் திருவடிகள்
சூட்டும் அதிகைத் தொன்னகரார்
ஏயும் பெருமை ஒற்றியுளார்
இன்னும் அணையார் எனைஅளித்த
தாயும் தமரும் நொடிக்கின்றார்
சகியே இனிநான் சகியேனே. 11

Back

---

90. திருக்கோலச் சிறப்பு

தலைவி வியத்தல் - திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1666. பொன்னென் றொளிரும் புரிசடையார்
புனைநூல் இடையார் புடைஉடையார்
மன்னென் றுலகம் புகழ்ஒற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
மின்னென் றிலங்கு மாதரெலாம்
வேட்கை அடைய விளங்கிநின்ற(து)
இன்னென் றறியேன் அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 1

1667. அள்ளிக் கொடுக்கும் கருணையினார்
அணிசேர் ஒற்றி ஆலயத்தார்
வள்ளிக் குவந்தோன் தனைஈன்ற
வள்ளல் பவனி வரக்கண்டேன்
துள்ளிக் குதித்தென் மனம்அவரைச்
சூழ்ந்த தின்னும் வந்ததிலை
எள்ளிக் கணியா அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 2

1668.
அனத்துப் படிவம் கொண்டயனும்
அளவா முடியார் வடியாத
வனத்துச் சடையார் திருஒற்றி

வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
மனத்துக் கடங்கா தாகில்அதை
வாய்கொண் டுரைக்க வசமாமோ
இனத்துக் குவப்பாம் அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 3

1669. கொழுதி அளிதேன் உழுதுண்ணும்
கொன்றைச் சடையார் கூடலுடை
வழுதி மருகர் திருஒற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பழுதில் அவனாந் திருமாலும்
படைக்குங் கமலப் பண்ணவனும்
எழுதி முடியா அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 4

1670. புன்னை இதழிப் பொலிசடையார்
போக யோகம் புரிந்துடையார்
மன்னும் விடையார் திருஒற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
உன்னும் உடலம் குளிர்ந்தோங்க
உவகை பெருக உற்றுநின்ற
என்னை விழுங்கும் அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே.5

1671 சொல்லுள் நிறைந்த பொருளானார்
துய்யர் உளத்தே துன்னிநின்றார்
மல்லல் வயற்சூழ் திருஒற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
கல்லும் மரமும் ஆனந்தக்
கண்ணீர் கொண்டு கண்டதெனில்
எல்லை யில்லா அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 6

1672. நீர்க்கும் மதிக்கும் நிலையாக
நீண்ட சடையார் நின்றுநறா
ஆர்க்கும் பொழில்சூழ் திருஒற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பார்க்கும் அரிக்கும் பங்கயற்கும்
பன்மா தவர்க்கும் பண்ணவர்க்கும்
யார்க்கும் அடங்கா அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 7

1673. கலக அமணக் கைதவரைக்
கழுவி லேற்றுங் கழுமலத்தோன்
வலகை குவித்துப் பாடும்ஒற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
உலக நிகழ்வைக் காணேன்என்
உள்ளம் ஒன்றே அறியுமடி

இலகும் அவர்தந் திருஅழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 8

1674. கண்ணன் அறியாக் கழற்பதத்தார்
கண்ணார் நெற்றிக் கடவுள்அருள்
வண்ணம் உடையார் திருஒற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
நண்ண இமையார் எனஇமையா
நாட்டம் அடைந்து நின்றனடி
எண்ண முடியா அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 9

1675. மாழை மணித்தோள் எட்டுடையார்
மழுமான் ஏந்தும் மலர்க்கரத்தார்
வாழை வளஞ்சூழ் ஒற்றியூர்
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
யாழை மலைக்கும் மொழிமடவார்
யாரும் மயங்கிக் கலைஅவிழ்ந்தார்
ஏழை யேன்நான் அவரழகை
என்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. 10

Back

91.சோதிடம் நாடல்

தலைவி கழிமிகு42 காதல்
42. மிகுகழி என முற்பதிப்புகளிற் காணப்படுவது சிறப்பன்று.

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1676. பொன்னஞ் சிலையால் புரம்எறித்தார் பொழில்சூழ் ஒற்றிப்
புண்ணியனார்
முன்நஞ் சருந்தும் முக்கணனார் மூவர் அறியா
முதல்வர்அவர்
இன்னஞ் சிலநாள் சென்றிடுமோ இலதேல் இன்று
வருவாரோ
உன்னஞ் சிறந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல்
உத்தமரே. 1

1677. பெற்றி அறியாப் பிரமனுக்கும் பெரிய மாற்கும் பெறஅறியார்
புற்றின் அரவார் கச்சைஉடைப் புனிதர் என்னைப் புணரும்இடம்
தெற்றி மணிக்கால் விளங்குதில்லைச் சிற்றம் பலமோ அன்றிஇந்த
ஒற்றி நகரோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 2

1678. அளித்து மூன்று பிள்ளைகளால் அகிலம் நடக்க ஆட்டுவிப்பார்
தெளித்து நதியைச் சடைஇருத்தும் தேவர் திருவாழ் ஒற்றியுளார்

களித்து மாலை கொடுப்பாரோ கள்ளி எனவே விடுப்பாரோ
ஒளித்தொன் றுரையீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 3

1679. எண்தோள் இலங்கும் நீற்றணிய ரியார்க்கும் இறைவர் எனைஉடையார்
வண்டோ லிடும்பூங் கொன்றைஅணி மாலை மார்பர் வஞ்சமிலார்
தண்தோய் பொழில்சூழ் ஒற்றியினார் தமக்கும் எனக்கும் மணப்பொருத்தம்
உண்டோ இலையோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 4

1680. தவர்தாம் வணங்கும் தாளுடையார் தாய்போல் அடியர் தமைப்புரப்பார்
பவர்தாம் அறியாப் பண்புடையார் பணைசூழ் ஒற்றிப் பதிஅமர்ந்தார்
அவர்தாம் மீண்டுற் றணைவாரோ அன்றி நான்போய் அணைவேனோ
உவர்தாம் அகற்றும் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 5

1681. பைத்த அரவப் பணிஅணிவார் பணைசூழ் ஒற்றிப் பதிமகிழ்வார்
மைத்த மிடற்றார் அவர்தமக்கு மாலை இடவே நான்உளத்தில்
வைத்த கருத்து முடிந்திடுமோ வறிதே முடியா தழிந்திடுமோ
உய்த்த மதியால் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 6

1682. தக்க விதியின் மகத்தோடும் தலையும் அழித்தார் தண்அளியார்
மிக்க வளஞ்சேர் திருவொற்றி மேவும் பரமர் வினையேன்தன்
துக்கம் அகலச் சுகம்அளிக்கும் தொடர்பும் உண்டோ இலையோதான்
ஒக்க அறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 7

1683. வெண்மை நீற்றர் வெள்ளேற்றர் வேத கீதர் மெய்உவப்பார்
வண்மை உடையார் ஒற்றியினார் மருவ மருவி மனமகிழ்ந்து
வண்மை அகலா தருட்கடல்நீ ராடு வேனோ ஆடேனோ
உண்மை அறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 8

1684. ஆர்த்து மலிநீர் வயல்ஒற்றி அமர்ந்தார் மதியோ டரவைமுடிச்
சேர்த்து நடிப்பார் அவர்தமைநான் தேடி வலியச் சென்றிடினும்
பார்த்தும் பாரா திருப்பாரோ பரிந்து வாஎன் றுரைப்பாரோ
ஓர்த்து மதிப்பீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 9

1685. அள்ள மிகும்பேர் அழகுடையார் ஆனை உரியார் அரிக்கரியார்
வெள்ள மிகும்பொன் வேணியினார் வியன்சேர் ஒற்றி விகிர்தர் அவர்
கள்ள முடனே புணர்வாரோ காத லுடனே கலப்பாரோ
உள்ளம் அறியேன் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூல் உத்தமரே. 10

Back

---

92. திருஅருட் பெருமிதம்

செவிலி கழறல்
திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1686.
விடையார் விடங்கப் பெருமானார் வெள்ளச் சடையார் வெண்ணகையால்
அடையார் புரங்கள் எரித்தழித்தார் அவரே இந்த அகி

லமெலாம்
உடையார் என்று நினைத்தனைஊர் ஒற்றி அவர்க்கென்
றுணர்ந்திலையோ
இடையா மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ
என்மகளே. 1

1687. கருவாழ் வகற்றும் கண்நுதலார் கண்ணன் அயனும் காண்பரியார்
திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்எனும் செல்வர் அவரே செல்வமதில்
பெருவாழ் வுடையார் எனநினைத்தாய் பிச்சை எடுத்த தறிந்திலையோ
இருவா மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 2

1688. மட்டுக் கடங்கா வண்கையினார் வளஞ்சேர் ஒற்றி வாணர்அவர்
பட்டுத் துகிலே திசைகளெலாம் படர்ந்த தென்னப் பரிந்தனையோ
கட்டத் துகிலும் கிடையாது கந்தை உடுத்த தறிந்திலையோ
இட்டுப் புணர்ந்திங் கெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 3

1689. நடங்கொள் கமலச் சேவடியார் நலஞ்சேர் ஒற்றி நாதர்அவர்
தடங்கொள் மார்பின் மணிப்பணியைத் தரிப்பார் நமக்கென் றெண்ணி
னையால்
படங்கொள் பாம்பே பாம்பென்றால் படையும் நடுங்கும் பார்த்திலையோ
இடங்கொள் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் எழை அடிநீ என்மகளே. 4

1690. திருக்கண் நுதலால் திருமகனைத் தீர்த்தார் ஒற்றித் தேவர்அவர்
எருக்க மலரே சூடுவர்நீ எழில்மல் லிகைஎன் றெண்ணினையால்
உருக்கும் நெருப்பே அவர்உருவம் உனக்கும் அவர்க்கும் உறவாமோ
இருக்க மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 5

1691. மேலை வினையைத் தவிர்த்தருளும் விடையார் ஒற்றி விகிர்தர்அவர்
மாலை கொடுப்பார் உணங்குதலை மாலை அதுதான் வாங்குவையே
ஆல மிடற்றார் காபாலி ஆகித் திரிவார் அணைவிலரே
ஏல மயல்கொண் டென்பெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 6

1692 மாகம் பயிலும் பொழிற்பணைகொள் வளஞ்சேர் ஒற்றி வாணர்அவர்
யோகம் பயில்வார் மோகமிலார் என்னே உனக்கிங் கிணங்குவரே
ஆகம் பயில்வாள் மலையாளேல் அவளோ ஒன்றும் அறிந்திலள்காண்
ஏக மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 7

1693. விண்பார் புகழும் திருவொற்றி மேவும் புனிதர் விடந்தரினும்
உண்பார் இன்னும் உனக்கதுதான் உடன்பா டாமோ உளமுருகித்
தண்பார் என்பார் தமையெல்லாம் சார்வார் அதுஉன் சம்மதமோ
எண்பார் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 8

1694. நீடி வளங்கொள் ஒற்றியில்வாழ் நிமலர் உலகத் துயிர்தோறும்
ஓடி ஒளிப்பார் அவர்நீயும் ஒக்க ஓட உன்வசமோ
நாடி நடிப்பார் நீயும்உடன் நடித்தால் உலகர் நகையாரோ
ஈடில் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 9

1695. உள்ளி உருகும் அவர்க்கருளும் ஒற்றி நகர்வாழ் உத்தமர்க்கு
வெள்ளி மலையும் பொன்மலையும் வீடென் றுரைப்பார் ஆனாலும்
கள்ளி நெருங்கிப் புறங்கொள்சுடு காடே இடங்காண் கண்டறிநீ
எள்ளில் மயல்கொண் டெதுபெறுவாய் ஏழை அடிநீ என்மகளே. 10

Back

93. காதற் சிறப்புக் கதுவா மாண்பு

தலைவி கழற் றெதிர்மறுத்தல் -- திருவொற்றியூர்
அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1696. உலகம் உடையார் தம்ஊரை ஒற்றி வைத்தார் என்றாலும்
அலகில் புகழார் காபாலி ஆகத் திரிந்தார் என்றாலும்
திலகம் அனையார் புறங்காட்டில் சேர்ந்து நடித்தார்
என்றாலும்
கலக விழியாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவி
னுமே. 1

1697. பெருமை உடையார் மனைதொறும்போய்ப் பிச்சை எடுத்தார் ஆனாலும்

அருமை மணியார் அம்பலத்தில் ஆடித் திரிந்தார் ஆனாலும்
ஒருமை உடையார் கோவணமே உடையாய் உடுத்தார் ஆனாலும்
கருமை விழியாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 2

1698. எல்லாம் உடையார் மண்கூலிக் கெடுத்துப் பிழைத்தார் ஆனாலும்
கொல்லா நலத்தார் யானையின்தோல் கொன்று தரித்தார் ஆனாலும்
வல்லார் விசையன் வில்அடியால் வடுப்பட் டுவந்தார் ஆனாலும்
கல்லாம் முலையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 3

1699 என்னை உடையார் ஒருவேடன் எச்சில் உவந்தார் என்றாலும்
அன்னை அனையார் ஒருமகனை அறுக்க உரைத்தார் என்றாலும்
துன்னும் இறையார் தொண்டனுக்குத் தூதர் ஆனார் என்றாலும்
கன்னி இதுகேள் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 4

1700. என்றும் இறவார் மிடற்றில்விடம் இருக்க அமைத்தார் என்றாலும்
ஒன்று நிலையார் நிலையில்லா தோடி உழல்வார் என்றாலும்
நன்று புரிவார் தருமன்உயிர் நலிய உதைத்தார் என்றாலும்
கன்றுண் கரத்தாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 5

1701. என்கண் அனையார் மலைமகளை இச்சித் தணைந்தார் ஆனாலும்
வன்கண் அடையார் தீக்கண்ணால் மதனை எரித்தார் ஆனாலும்
புன்கண் அறுப்பார் புன்னகையால் புரத்தை அழித்தார் ஆனாலும்
கன்னல் மொழியாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 6

1702. வாழ்வை அளிப்பார் மாடேறி மகிழ்ந்து திரிவார் என்றாலும்
தாழ்வை மறுப்பார் பூதகணத் தானை உடையார் என்றாலும்
ஊழ்வை அறுப்பார் பேய்க்கூட்டத் தொக்க நடிப்பார் என்றாலும்
காழ்கொள் முலையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 7

1703. விமலை இடத்தார் இன்பதுன்பம் வேண்டா நலத்தார் ஆனாலும்
அமலம் உடையார் தீவண்ணர் ஆமென் றுரைப்பார் ஆனாலும்
நமலம் அறுப்பார் பித்தர்எனும் நாமம் உடையார் ஆனாலும்
கமலை அனையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 8

1704. மான்கொள் கரத்தார் தலைமாலை மார்பில் அணிந்தார் என்றாலும்

ஆன்கொள் விடங்கர் சுடலைஎரி அடலை விழைந்தார் என்றாலும்
வான்கொள் சடையார் வழுத்துமது மத்தர் ஆனார் என்றாலும்
கான்கொள் குழலாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 9

1705. போர்மால் விடையார் உலகமெலாம் போக்குந் தொழிலர் ஆனாலும்
ஆர்வாழ் சடையார் தமைஅடைந்தோர் ஆசை அழிப்பார் ஆனாலும்
தார்வாழ் புயத்தார் மாவிரதர் தவஞா னியரே ஆனாலும்
கார்வாழ் குழலாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 10

1706. கோதே மருவார் மால்அயனும் குறியா நெறியார் என்றாலும்
சாதே மகிழ்வார் அடியாரைத் தம்போல் நினைப்பார் என்றாலும்
மாதே வருக்கும் மாதேவர் மௌன யோகி என்றாலும்
காதேர் குழையாய் நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 11

1707. உடையார் உலகிற் காசென்பார்க் கொன்றும் உதவார் ஆனாலும்
அடையார்க் கரியார் வேண்டார்க்கே அருள்வார் வலிய ஆனாலும்
படையார் கரத்தர் பழிக்கஞ்சாப் பாசு பதரே ஆனாலும்
கடையா அமுதே நான்அவர்மேல் காதல் ஒழியேன் கனவினுமே. 12

Back

---

94. ஆற்றா விரகம்

தோழியொடு கூறல் --- திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1708. ஓணம் உடையான் தொழுதேத்தும் ஒற்றி நகர்வாழ்
உத்தமர்பால்
மாண வலியச் சென்றென்னை மருவி அணைவீர்
என்றேநான்
நாணம் விடுத்து நவின்றாலும் நாமார் நீயார் என்பாரேல்
ஏண விழியாய் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 1

1709. காதம் மணக்குங் கடிமலர்ப்பூங் காவார் ஒற்றிக் கண்ணுதலார்
போதம் மணக்கும் புனிதர்அவர் பொன்னம் புயத்தைப் புணரேனேல்
சீதம் மணக்குங் குழலாய்என் சிந்தை மயங்கித் தியங்குமடி
ஏதம் மணக்கும் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 2

1710. பண்ணார் மொழியார் உருக்காட்டும் பணைசூழ் ஒற்றிப் பதியினர்என்
கண்ணார் மணிபோன் றென்உயிரில் கலந்து வாழும் கள்வர்அவர்
நண்ணார் இன்னும் திருஅனையாய் நான்சென் றிடினும் நலம்அருள
எண்ணார் ஆயின் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 3

1711. ஊர்என் றுடையீர் ஒற்றிதனை உலக முடையீர் என்னைஅணை
வீர்என் றவர்முன் பலர்அறிய வெட்கம் விடுத்துக் கேட்டாலும்
சேர்என் றுரைத்தால் அன்றிஅவர் சிரித்துத் திருவாய் மலர்ந்தெனைநீ
யார்என் றுரைத்தால் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 4

1712. சோமன் நிலவுந் தூய்ச்சடையார் சொல்லிற் கலந்த சுவையானார்

சேமம் நிலவுந் திருஒற்றித் தேவர் இன்னும் சேர்ந்திலர்நான்
தாமம் அருள்வீர் என்கினும்இத் தருணத் திசையா தென்பாரேல்
ஏம முலையாய் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 5

1713. வில்லை மலையாய்க் கைக்கொண்டார் விடஞ்சூழ் கண்டர் விரிபொழில்சூழ்
தில்லை நகரார் ஒற்றியுளார் சேர்ந்தார் அல்லர் நான்அவர்பால்
ஒல்லை அடைந்து நின்றாலும் உன்னை அணைதல் ஒருபோதும்
இல்லை எனிலோ என்செய்கேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 6

1714. திருந்தால் அமர்ந்தார் திருப்புலியூர்ச் சிற்றம் பலத்தில் திருநடம்செய்
மருந்தார் ஒற்றி வாணர்இன்னும் வந்தார் அல்லர் நான்போய்என்
அருந்தாழ் வகல அருள்வீரென் றாலும் ஒன்றும் அறியார்போல்
இருந்தால் அம்மா என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 7

1715. அசையா தமர்ந்தும் அண்டமெலாம் அசையப் புலியூர் அம்பலத்தே
நசையா நடிக்கும் நாதர்ஒற்றி நாட்டார் இன்னும் நண்ணிலர்நான்
இசையால் சென்றிங் கென்னைஅணை வீர்என் றுரைப்பேன் எனி
ல்அதற்கும்
இசையார் ஆகில் என்செய்கேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 8

1716. மாற்கா தலிக்கும் மலர்அடியார் மாசற் றிலங்கும் மணிஅனையார்
சேற்கா தலிக்கும் வயல்வளஞ்சூழ் திருவாழ் ஒற்றித் தேவர்அவர்
பாற்கா தலித்துச் சென்றாலும் பாவி அடிநீ யான்அணைதற்
கேற்காய் என்றால் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 9

1717. மாழை மலையைச் சிலையாக வளைத்தார் அன்பர் தமைவருத்தும்
ஊழை அழிப்பார் திருஒற்றி ஊரார் இன்னும் உற்றிலர்என்
பாழை அகற்ற நான்செலினும் பாரா திருந்தால் பைங்கொடியே
ஏழை அடிநான் என்செய்வேன் என்னை மடவார் இகழாரோ. 10

Back

---

95. காதல் மாட்சி

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1718. திடனாான் மறையார் திருஒற்றித் தியாகர் அவர்தம் பவனி
தனை
மடனா மகன்று காணவந்தால் மலர்க்கை வளைக ளி
னைக்கவர்ந்து
படனா கணியர் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடனா ஓடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 1

1719. தக்க வளஞ்சேர் ஒற்றியில்வாழ் தம்பி ரானார் பவனிதனைத்
துக்கம் அகன்று காணவந்தால் துகிலைக் கவர்ந்து துணிவுகொண்டே
பக்க மருவும் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்

ஒக்க ஓடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 2

1720. தாயாய் அளிக்குந் திருஒற்றித் தலத்தார் தமது பவனிதனை
மாயா நலத்தில் காணவந்தால் மருவும் நமது மனங்கவர்ந்து
பாயா விரைவில் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓயா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 3

1721. நிலவார் சடையார் திருஒற்றி நிருத்தர் பவனி தனைக்காண
நலவா தரவின் வந்துநின்றால் நங்காய் எனது நாண்கவர்ந்து
பலவா தரவால் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உலவா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 4

1722. நாடார் வளங்கொள் ஒற்றிநகர் நாதர் பவனி தனைக்காண
நீடா சையினால் வந்துவந்து நின்றால் நமது நிறைகவர்ந்து
பாடார் வலராம் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓடா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 5

1723 அழியா வளத்தார் திருஒற்றி ஐயர் பவனி தனைக்காண
இழியா மகிழ்வி னொடும்வந்தால் என்னே பெண்ணே எழில்கவர்ந்து
பழியா எழிலின் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஒழியா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 6

1724. திரையார் ஓதை ஒற்றியில்வாழ் தியாக ரவர்தம் பவனிதனைக்
கரையா மகிழ்விற் காணவந்தால் கற்பின் நலத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு

பரையா தரிக்க நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உரையா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 7

1725. கடுக்கா தலித்தார் திருஒற்றிக் காளை அவர்தம் பவனிதனை
விடுக்கா மகிழ்விற் காணவந்தால் விரியும் நமது வினைகவர்ந்து
படுக்கா மதிப்பின் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடுக்கா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 8

1726. தில்லை உடையார் திருஒற்றித் தியாகர் அவர் பவனிதனைக்
கல்லை உருக்கிக் காணவந்தால் கரணம் நமது கரந்திரவி
பல்லை இறுத்தார் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஒல்லை ஓடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 9

1727. மடையார் வாளை வயல்ஒற்றி வள்ளல் பவனி தனைக்காண
அடையா மகிழ்வி னொடும்வந்தால்அம்மா நமது விடயமெலாம்
படையாற் கவர்ந்து நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடையா தோடி னாலும்அவர் ஓட்டம் பிடிக்க ஒண்ணாதே. 10

Back

---

96. அருண்மொழி மாலை

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1728. பொதுநின் றருள்வீ ரொற்றியுளீர்
பூவுந் தியதென் முலையென்றேன்
இதுவென் றறிநா மேறுகின்ற
தென்றா ரேறு கின்றதுதான்
எதுவென் றுரைத்தே னெதுநடுவோ
ரெழுத்திட் டறிநீ யென்றுரைத்தார்
அதுவின் றணங்கே யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 1

1729. மருகா வொற்றி வாணர்பலி
வாங்க வகையுண் டேயென்றேன்
ஒருகா லெடுத்தேன் காணென்றா
ரொருகா லெடுத்துக் காட்டுமென்றேன்
வருகா விரிப்பொன் னம்பலத்துள்
வந்தாற் காட்டு வேமென்றார்
அருகா வியப்பா மென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 2

1730. விட்டொற் றியில்வாழ் வீரெவனிவ்
வேளை யருள நின்றதென்றேன்
சுட்டுஞ் சுதனே யென்றார்நான்
சுட்டி யறியச் சொல்லுமென்றேன்
பட்டுண் மருங்கே நீகுழந்தைப்
பருவ மதனின் முடித்ததென்றார்
அட்டுண் டறியா ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 3

1731. வேலை ஞாலம் புகழொற்றி
விளங்குந் தேவர் நீரணியும்
மாலை யாதென் றேனயன்மால்
மாலை யகற்று மாலையென்றார்
சோலை மலரன் றேயென்றேன்
சோலை யேநாந் தொடுத்ததென்றார்
ஆலு மிடையா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 4

1732. உயிரு ளுறைவீர் திருவொற்றி
யுள்ளீர் நீரென் மேற்பிடித்த
வயிர மதனை விடுமென்றேன்
மாற்றா ளலநீ மாதேயாஞ்
செயிர தகற்றுன் முலைப்பதிவாழ்
தேவ னலவே டெளியென்றார்
அயிர மொழியா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 5

1733. தண்கா வளஞ்சூழ் திருவொற்றித்
தலத்தி லமர்ந்த சாமிநுங்கை
யெண்கார் முகமாப் பொன்னென்றே

னிடையிட் டறித லரிதென்றார்
மண்கா தலிக்கு மாடென்றேன்
மதிக்குங் கணைவில் லன்றென்றார்
அண்கார்க் குழலா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 6

1734. அலங்கும் புனற்செய் யொற்றியுளீ
ரயன்மா லாதி யாவர்கட்கும்
இலங்கு மைகா ணீரென்றே
னிதன்முன் னேழ்நீ கொண்டதென்றார்
துலங்கு மதுதா னென்னென்றேன்
சுட்டென் றுரைத்தா ராகெட்டேன்
அலங்கற் குழலா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 7

1735. விண்டு வணங்கு மொற்றியுளீர்
மென்பூ விருந்தும் வன்பூவில்
வண்டு விழுந்த தென்றேனெம்
மலர்க்கை வண்டும் விழுந்ததென்றார்
தொண்டர்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
றோகாய் நாமே தொண்டரென்றார்
அண்டர்க் கரியா ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 8

1736. மட்டார் மலர்க்கா வொற்றியுளீர்
மதிக்குங் கலைமேல் விழுமென்றேன்
எட்டா மெழுத்தை யெடுக்குமென்றா
ரெட்டா மெழுத்திங் கெதுவென்றேன்
உட்டா வகற்று மந்தணர்க
ளுறையூர் மாதே யுணரென்றார்
அட்டார் புரங்க ளென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 9

1737. ஒற்றி நகரீர் மனவாசி
யுடையார்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
பற்றி யிறுதி தொடங்கியது
பயிலு மவர்க்கே யருள்வதென்றார்
மற்றி துணர்கி லேனென்றேன்
வருந்தே லுணரும் வகைநான்கும்
அற்றி டென்றா ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 10

1738. வான்றோய் பொழிற்சூ ழொற்றியுளீர்
வருந்தா தணைவே னோவென்றேன்
ஊன்றோ யுடற்கென் றார்தெரிய
வுரைப்பீ ரென்றே னோவிதுதான்
சான்றோ ருங்கண் மரபோர்ந்து
தரித்த பெயர்க்குத் தகாதென்றார்

ஆன்றோய் விடங்க ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 11

1739. தீது தவிர்க்கு மொற்றியுளீர்
செல்ல லறுப்ப தென்றென்றேன்
ஈது நமக்குந் தெரியுமென்றா
ரிறையா மோவிங் கிதுவென்றேன்
ஓது மடியர் மனக்கங்கு
லோட்டு மியாமே யுணரென்றார்
ஆது தெரியே னென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 12

1740. ஒண்கை மழுவோ டனலுடையீ
ரொற்றி நகர்வா முத்தமர்நீர்
வண்கை யொருமை நாதரென்றேன்
வண்கைப் பன்மை நாதரென்றார்
எண்க ணடங்கா வதிசயங்கா
ணென்றேன் பொருளன் றிதற்கென்றார்
அண்கொ ளணங்கே யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 13

1741. ஒருவ ரெனவா ழொற்றியுளீ
ருமக்கம் மனையுண் டேயென்றேன்
இருவ ரொருபே ருடையவர்காண்
என்றா ரென்னென் றேனென்பேர்
மருவு மீறற் றயலகரம்
வயங்கு மிகர மானதென்றார்
அருவு மிடையா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 14

1742. பேரா ரொற்றி யீரும்மைப்
பெற்றா ரெவரென் றேனவர்தம்
ஏரார் பெயரின் முன்பினிரண்
டிரண்ட கத்தா ரென்றாரென்
நேரா வுரைப்பீ ரென்றேனீ
நெஞ்ச நெகிழ்ந்தா லாமென்றார்
ஆரார் சடைய ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 15

1743. தளிநான் மறையீ ரொற்றிநகர்
தழைத்து வாழ்வீர் தனிஞான
வொளிநா வரைசை யைந்தெழுத்தா
லுவரி கடத்தி னீரென்றேன்
களிநா வலனை யீரெழுத்தாற்
கடலில் வீழ்த்தி னேமென்றார்
அளிநாண் குழலா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 16

1744. ஓழுன் றெழிலீ ரொற்றியுளீ

ருற்றோர்க் களிப்பீ ரோவென்றேன்
தாமுன் றென்பார்க் கயன்முன்றுந்
தருவே மென்றா ரம்மமிகத்
தேமுன் றினநும் மொழியென்றேன்
செவ்வா யுறுமுன் முறுவலென்றார்
ஆமுன் றறுப்பா ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 17

1745. மன்னி வளரு மொற்றியுளீர்
மடவா ரிரக்கும் வகையதுதான்
முன்னி லொருதா வாமென்றேன்
முத்தா வெனலே முறையென்றார்
என்னி லிதுதா னையமென்றே
னெவர்க்குந் தெரியு மென்றுரைத்தார்
அன்னி லோதி யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 18

1746. வளஞ்சே ரொற்றி யீருமது
மாலை கொடுப்பீ ரோவென்றேன்
குளஞ்சேர் மொழியா யுனக்கதுமுன்
கொடுத்தே மென்றா ரிலையென்றேன்
உளஞ்சேர்ந் ததுகா ணிலையன்றோ
ருருவு மன்றங் கருவென்றார்
அளஞ்சேர் வடிவா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 19

1747. வீற்றா ரொற்றி யூரமர்ந்தீர்
விளங்கு மதனன் மென்மலரே
மாற்றா ரென்றே னிலைகாணெம்
மாலை முடிமேற் காணென்றார்
சாற்றாச் சலமே யீதென்றேன்
சடையின் முடிமே லன்றென்றார்
ஆற்றா விடையா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 20

1748. புயப்பா லொற்றி யீரச்சம்
போமோ வென்றே னாமென்றார்
வயப்பா வலருக் கிறையானீர்
வஞ்சிப் பாவிங் குரைப்பதென்றேன்
வியப்பா நகையப் பாவெனும்பா
வெண்பா கலிப்பா வுடனென்றார்
அயப்பா லிடையா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 21

1749. தண்ணம் பொழிற்சூ ழொற்றியுளீர்
சங்கங் கையிற்சேர்த் திடுமென்றேன்
திண்ணம் பலமேல் வருங்கையிற்
சேர்த்தோ முன்னர் தெரியென்றார்

வண்ணம் பலவிம் மொழிக்கென்றேன்
வாய்ந்தொன் றெனக்குக் காட்டென்றார்
அண்ணஞ் சுகமே யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 22

1750. உகஞ்சே ரொற்றி யூருடையீ
ரொருமா தவரோ நீரென்றேன்
முகஞ்சேர் வடிவே லிரண்டுடையாய்
மும்மா தவர்நா மென்றுரைத்தார்
சுகஞ்சேர்ந் தனவும் மொழிக்கென்றேன்
றோகா யுனது மொழிக்கென்றார்
அகஞ்சேர் விழியா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 23

1751. ஊரா மொற்றி யீராசை
யுடையே னென்றே னெமக்கலது
நேரா வழக்குத் தொடுக்கின்றாய்
நினக்கே தென்றார் நீரெனக்குச்
சேரா வணமீ தென்றேன்முன்
சேர்த்தீ தெழுதித் தந்தவர்தாம்
ஆரா ரென்றா ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 24

1752. வருத்தந் தவரீ ரொற்றியுளீர்
மனத்த காத முண்டென்றேன்
நிருத்தந் தருநம் மடியாரை
நினைக்கின் றோரைக் கண்டதுதன்
றிருத்தந் தருமுன் னெழுத்திலக்கஞ்
சேருந் தூர மோடுமென்றார்
அருத்தந் தெரியே னென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 25

1753. மைய லகற்றீ ரொற்றியுளீர்
வாவென் றுரைப்பீ ரோவென்றேன்
துய்ய வதன்மேற் றலைவைத்துச்
சொன்னாற் சொல்வே மிரண்டென்றார்
உய்ய வுரைத்தீ ரெனக்கென்றே
னுலகி லெவர்க்கு மாமென்றார்
ஐய விடையா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 26

1754. தாவென் றருளு மொற்றியுளீர்
தமியேன் மோக தாகமற
வாவென் றுரைப்பீ ரென்றேன்பின்
வருமவ் வெழுத்திங் கிலையென்றார்
ஓவென் றுயர்தீர்த் தருளுவதீ
தோவென் றேன்பொய் யுரைக்கின்றாய்
ஆவென் றுரைத்தா ரென்னடியவ்

வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 27

1755. வயலா ரொற்றி மேவுபிடி
வாதர் நும்பே ரியாதென்றேன்
இயலா யிட்ட நாமமதற்
கிளைய நாம மேயென்றார்
செயலார் கால மறிந்தென்னைச்
சேர்வீ ரென்றேன் சிரித்துனக்கிங்
கயலா ரென்றா ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 28

1756. என்மே லருள்கூர்ந் தொற்றியுளீ
ரென்னை யணைய நினைவீரேற்
பொன்மேல் வெள்ளி யாமென்றேன்
பொன்மேற் பச்சை யறியென்றார்
மின்மேற் சடையீ ரீதெல்லாம்
விளையாட் டென்றே னன்றென்றார்
அன்மேற் குழலா யென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 29

1757. நாலா ரணஞ்சூ ழொற்றியுளீர்
நாகம் வாங்கி யென்னென்றேன்
காலாங் கிரண்டிற் கட்டவென்றார்
கலைத்தோல் வல்லீர் நீரென்றேன்
வேலார் விழிமாத் தோலோடு
வியாளத் தோலு முண்டென்றார்
ஆலார் களத்த ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 30

1758. முடியா வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர்
முடிமே லிருந்த தென்னென்றேன்
கடியா வுள்ளங் கையின்முதலைக்
கடிந்த தென்றார் கமலமென
வடிவார் கரத்தி லென்னென்றேன்
வரைந்த வதனீ றற்றதென்றார்
அடியார்க் கெளியா ரென்னடியவ்
வையர் மொழிந்த வருண்மொழியே. 31

Back

97. இன்ப மாலை

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1759. ஒன்றும் பெருஞ்சீ ரொற்றிநக
ருள்ளா ருவந்தின் றுற்றனர்யான்

என்றும் பெரியீர் நீர்வருதற்
கென்ன நிமித்த மென்றுரைத்தேன்
துன்றும் விசும்பே யென்றனர்நான்
சூதா முமது சொல்லென்றேன்
குன்றுங் குடமு மிடையுனது
கொங்கை யெனவே கூறினரே. 1

1760. கானார் சடையீ ரென்னிருக்கைக்
கன்றும் பசுப்போற் கற்றதென்றேன்
மானார் விழியாய் கற்றதுநின்
மருங்குற் கலையு மென்றார் நீர்
தானா ரென்றே னனிப்பள்ளித்
தலைவ ரெனவே சாற்றினர்நான்
ஆனா லொற்றி யிருமென்றே
னங்கு மிருந்தே னென்றாரே. 2

1761. வானங் கொடுப்பீர் திருவொற்றி
வாழ்வீ ரன்று வந்தீரென்
மானங் கெடுத்தீ ரென்றேன்முன்
வனத்தார் விடுத்தா ரென்றார்நீர்
ஊனந் தடுக்கு மிறையென்றே
னுலவா தடுக்கு மென்றார்மால்
ஏனம் புடைத்தீ ரணையென்பீ
ரென்றே னகலா ரென்றாரே. 3

1762. இருமை யளவும் பொழிலொற்றி
யிடத்தீர் முனிவ ரிடாறநீர்
பெருமை நடத்தீ ரென்றேனென்
பிள்ளை நடத்தி னானென்றார்
தரும மலவிவ் விடையென்றேன்
றரும விடையு முண்டென்றார்
கரும மெவன்யான் செயவென்றேன்
கருதாண் பாலன் றென்றாரே. 4

1763. ஒசிய விடுகு மிடையாரை
யொற்றி யிருந்தே வுருக்குகின்ற
வசியர் மிகநீ ரென்றேனென்
மகனே யென்றார் வளர்காமப்
பசிய துடையே னென்றேனுட்
பணியல் குலுமப் படியென்றார்
நிசிய மிடற்றீ ராமென்றேன்
நீகண் டதுவே யென்றாரே. 5

1764. கலையா ளுடையீ ரொற்றிநின்றீர்
காம மளித்தீர் களித்தணையீர்
மலையா ளுமது மனைவியென்றேன்
மலைவா ளுனைநான் மருவினென்றார்
அலையாண் மற்றை யவளென்றே

னலைவா ளவளு மறியென்றார்
நிலையாண் மையினீ ராவென்றே
னீயா வென்று நின்றாரே. 6

1765. சீலம் படைத்தீர் திருவொற்றித்
தியாக ரேநீர் திண்மைமிகுஞ்
சூலம் படைத்தீ ரென்னென்றேன்
றொல்லை யுலக முணவென்றார்
ஆலம் படுத்த களத்தீரென்
றறைந்தே னவளிவ் வானென்றார்
சாலம் பெடுத்தீ ருமையென்றேன்
றார மிரண்டா மென்றாரே. 7

1766. ஞால ராதி வணங்குமொற்றி
நாதர் நீரே நாட்டமுறும்
பால ராமென் றுரைத்தேனாம்
பால ரலநீ பாரென்றார்
மேல ராவந் திடுமென்றேன்
விளம்பேல் மகவு மறியுமென்றார்
கோல ராமென் றுரைத்தேன்யாங்
கொண்டோ முக்க ணென்றாரே. 8

1767. வண்மை தருவீ ரொற்றிநின்று
வருவீ ரென்னை மருவீர்நீர்
உண்மை யுடையீ ரென்றேனா
முடைப்பேம் வணங்கி னோர்க்கென்றார்
கண்மை யுடையீ ரென்றேனீ
களமை யுடையேம் யாமென்றார்
தண்மை யருளீ ரென்றேனாந்
தகையே யருள்வ தென்றாரே. 9

1768. ஒன்னார் புரமூன் றெரிசெய்தீ
ரொற்றி யுடையீ ருவப்புடனே
யென்னா குலத்தை யோட்டுமென்றே
னிடைய ரலநா மென்றுரைத்தார்
பொன்னாற் சடையீ ரென்றேனென்
புதிய தேவி மனைவியென்றார்
சொன்னாற் கேள்வி வியப்பென்றேன்
சுத்த வியப்பொன் றென்றாரே. 10

1769. கனிமா னிதழி முலைச்சுவடு
களித்தீ ரொற்றிக் கடிநகரீர்
தனிமா னேந்தி யென்றேனென்
றலைமே லொருமா னேந்தியென்றார்
துனிமாற் றுகிலீ ரென்றேனற்
றுகில்கோ வணங்கா ணென்றாரென்
பனிமால் வரையீ ரென்றேனென்
பனிமால் வரைகா ணென்றாரே. 11

Back

98. இங்கித மாலை

கலைமகள் வாழ்த்து

நேரிசை வெண்பா

1770. அன்பர்பால் நீங்காஎன் அம்மையே தாமரைமேற்
பொன்பொருவு மேனி அயன்பூவின்-மன்பெரிய
வாக்கிறைவி நின்தாள் மலர்ச்சரணம் போந்தேனைக்
காக்கக் கடனுனக்கே காண். 1

காப்பு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1771. ஒருமா முகனை யொருமாவை
யூர்வா கனமா யுறநோக்கித்
திருமான் முதலோர் சிறுமையெலாந்
தீர்த்தெம் மிருகண் மணியாகிக்
கருமா லகற்றுங் கணபதியாங்
கடவு ளடியுங் களித்தவர்பின்
வருமா கருணைக் கடற்குமர
வள்ள லடியும் வணங்குவாம். 1

பாடாண் திணை

கடவுண்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்

(வினா உத்தரம்)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1772. திருவார் கமலத் தடம்பணைசூழ்
செல்வப் பெருஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ்
மருவார் கொன்றைச் சடைமுடிகொள்
வள்ள லிவர்க்குப் பலிகொடுநா
னொருவா தடைந்தே னினிநமக்கிங்
குதவ வருந்தோ றுன்முலைமே
லிருவா ரிடுநீ யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 1

1773.
தண்ணார் மலரை மதிநதியைத்
தாங்குஞ் சடையா ரிவர்தமைநா
னண்ணா லொற்றி யிருந்தவரே
யைய ரேநீர் யாரென்றே

னண்ணா ரிடத்து மம்பலத்து
நடவா தவர்நா மென்றுசொலி
யெண்ணா தருகே வருகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 2

1774. பிட்டி னதிமண் சுமந்தவொற்றிப்
பிச்சைத் தேவ ரிவர்தமைநான்
றட்டின் மலர்க்கை யிடத்தெதுவோ
தனத்தைப் பிடியு மென்றுரைத்தேன்
மட்டி னொருமுன் றுடனேழு
மத்தர் தலையீ தென்றுசொலி
யெட்டி முலையைப் பிடிக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 3

1775. மடையிற் கயல்பா யொற்றிநகர்
வள்ள லாகு மிவர்தமைநா
னடையிற் கனிவாற் பணியென்றே
யருளீ ருரியீ ருடையென்றேன்
கடையிற் படுமோர் பணியென்றே
கருதி யுரைத்தே மென்றுரைத்தென்
னிடையிற் கலையை யுரிகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 4

1776. மன்றன் மணக்கு மொற்றிநகர்
வாண ராகு மிவர்தமைநா
னின்றன் பொடுங்கை யேந்தனத்தை
யேற்றோர் கலத்திற் கொளுமென்றே
னன்றன் புடையா யெண்கலத்தி
னாங்கொண் டிடுவே மென்றுசொலி
யென்றன் முலையைத் தொடுகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 5

1777. கோமாற் கருளுந் திருவொற்றிக்
கோயி லுடையா ரிவரைமத
மாமாற் றியநீ ரேகலவி
மகிழ்ந்தின் றடியேன் மனையினிடைத்
தாமாற் றிடக்கொண் டேகுமென்றேன்
றாவென் றார்தந் தாலென்னை
யேமாற் றினையே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 6

1778. அம்மா லயனுங் காண்பரியீர்க்
கமரும் பதிதான் யாதென்றே
னிம்மா லுடையா யொற்றுதற்கோ
ரெச்ச மதுகண் டறியென்றார்
செம்மா லிஃதொன் றென்னென்றேன்
றிருவே புரிமேற் சேர்கின்ற
வெம்மான் மற்றொன் றென்கின்றா

ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 7

1779. கண்கள் களிப்ப வீண்டுநிற்குங்
கள்வ ரிவரூ ரொற்றியதாம்
பண்க ளியன்ற திருவாயாற்
பலிதா வென்றார் கொடுவந்தேன்
பெண்க டரலீ தன்றென்றார்
பேசப் பலியா தென்றேனின்
னெண்கண் பலித்த தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 8

1780. ஆரா மகிழ்வு தருமொருபே
ரழக ரிவரூ ரொற்றியதா
நேராய் விருந்துண் டோவென்றார்
நீர்தான் வேறிங் கிலையென்றேன்
வாரார் முலையாய் வாயமுது
மலர்க்கை யமுது மனையமுது
மோரா யுளவே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 9

1781. அடுத்தார்க் கருளு மொற்றிநக
ரைய ரிவர்தா மிகத்தாகங்
கடுத்தா மென்றார் கடிதடநீர்
கண்டீ ரையங் கொளுமென்றேன்
கொடுத்தாய் கண்ட திலையையங்
கொள்ளு மிடஞ்சூழ்ந் திடுங்கலையை
யெடுத்தாற் காண்பே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 10

1782. இந்தா ரிதழி யிலங்குசடை
யேந்த லிவரூ ரொற்றியதாம்
வந்தார் பெண்ணே யமுதென்றார்
வரையின் சுதையிங் குண்டென்றே
னந்தார் குழலாய் பசிக்கினும்பெண்
ணாசை விடுமோ வமுதின்றே
லெந்தா ரந்தா வென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 11

1783. தன்னந் தனியா யிங்குநிற்குஞ்
சாமி யிவரூ ரொற்றியதா
மன்னந் தருவீ ரென்றார்நா
னழைத்தே னின்னை யன்னமிட
முன்னம் பசிபோ யிற்றென்றார்
முன்னின் றகன்றே னிவ்வன்ன
மின்னந் தருவா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 12

1784. மாறா வழகோ டிங்குநிற்கும்
வள்ள லிவரூ ரொற்றியதாம்

வீறா முணவீ யென்றார்நீர்
மேவா வுணவிங் குண்டென்றேன்
கூறா மகிழ்வே கொடுவென்றார்
கொடுத்தா லிதுதா னன்றென்றே
யேறா வழக்குத் தொடுக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 13

1785. வண்மை யுடையார் திருவொற்றி
வாண ரிவர்தாம் பலியென்றா
ருண்மை யறிவீர் பலியெண்மை
யுணர்கி லீரென் னுழையென்றேன்
பெண்மை சிறந்தாய் நின்மனையிற்
பேசும் பலிக்கென் றடைந்ததுநா
மெண்மை யுணர்ந்தே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 14

1786. திருவை யளிக்குந் திருவொற்றித்
தேவ ரீர்க்கென் விழைவென்றேன்
வெருவ லுனது பெயரிடையோர்
மெய்நீக் கியநின் முகமென்றார்
தருவ லதனை வெளிப்படையாற்
சாற்று மென்றேன் சாற்றுவனே
லிருவை மடவா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 15

1787. முந்தை மறையோன் புகழொற்றி
முதல்வ ரிவர்தம் முகநோக்கிக்
கந்தை யுடையீ ரென்னென்றேன்
கழியா வுன்றன் மொழியாலே
யிந்து முகத்தா யெமக்கொன்றே
யிருநான் குனக்குக் கந்தையுள
திந்த வியப்பென் னென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 16

1788. துன்ன லுடையா ரிவர்தமைநீர்
துன்னும் பதிதான் யாதென்றே
னென்ன லிரவி லெமைத்தெளிவா
னின்ற நினது பெயரென்றா
ருன்ன லுறுவீர் வெளிப்படவீ
துரைப்பீ ரென்றே னுரைப்பேனே
லின்ன லடைவா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 17

1789 சிமைக்கொள் சூலத் திருமலர்க்கைத்
தேவர் நீரெங் கிருந்ததென்றே
னெமைக்கண் டளவின் மாதேநீ
யிருந்த தெனயா மிருந்ததென்றா
ரமைக்கு மொழியிங் கிதமென்றே

னாமுன் மொழியிங் கிதமன்றோ
விமைக்கு மிழையா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 18

1790. நடங்கொள் பதத்தீர் திருவொற்றி
நங்கள் பெருமா னீரன்றோ
திடங்கொள் புகழ்க்கச் சூரிடஞ்சேர்ந்
தீரென் றேனின் னடுநோக்காக்
குடஞ்சேர்ந் ததுமாங் கஃதென்றார்
குடம்யா தென்றே னஃதறிதற்
கிடங்கர் நடுநீக் கென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 19

1791. சங்க மருவு மொற்றியுளீர்
சடைமே லிருந்த தென்னென்றேன்
மங்கை நினது முன்பருவ
மருவு முதனீத் திருந்ததென்றார்
கங்கை யிருந்த தேயென்றேன்
கமலை யனையாய் கழுக்கடையு
மெங்கை யிருந்த தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 20

1792. துதிசே ரொற்றி வளர்தரும
துரையே நீர்முன் னாடலுறும்
பதியா தென்றே னம்பெயர்முற்
பகரீ ரெழுத்தைப் பறித்ததென்றார்
நிதிசேர்ந் திடுமப் பெயர்யாது
நிகழ்த்து மென்றே னீயிட்ட
தெதுவோ வதுகா ணென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 21

1793. உடற்கச் சுயிரா மொற்றியுளீ
ருமது திருப்பேர் யாதென்றேன்
குடக்குச் சிவந்த பொழுதினைமுன்
கொண்ட வண்ண ராமென்றார்
விடைக்குக் கருத்தா வாநீர்தாம்
விளம்பன் மிகக்கற் றவரென்றே
னிடக்குப் புகன்றா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 22

1794. மணங்கே தகைவான் செயுமொற்றி
வள்ளலிவரை வல்விரைவேன்
பிணங்கேஞ் சிறிது நில்லுமென்றேன்
பிணங்கா விடினு நென்னலென
வணங்கே நினக்கொன் றினிற்பாதி
யதிலோர் பாதி யாகுமிதற்
கிணங்கேஞ் சிறிது மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 23

1795. ஒற்றி நகரா ரிவர்தமைநீ
ருவந்தே றுவதிங்கி யாதென்றேன்
மற்றுன் பருவத் தொருபங்கே
மடவா யென்றார் மறைவிடையீ
திற்றென் றறிதற் கரிதென்றே
னெம்மை யறிவா ரன்றியஃ
தெற்றென் றறிவா ரென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 24

1796. கண்ணின் மணிபோ லிங்குநிற்குங்
கள்வ ரிவரூ ரொற்றியதாம்
பண்ணின் மொழியாய் நின்பாலோர்
பறவைப் பெயர்வேண் டினம்படைத்தான்
மண்ணின் மிசையோர் பறவையதா
வாழ்வாயென்றா ரென்னென்றே
னெண்ணி யறிநீ யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 25

1797. சேடார் வளஞ்சூ ழொற்றிநகர்
செல்வப் பெருமா னிவர்தமைநா
னோடார் கரத்தீ ரெண்டோள்க
ளுடையீ ரென்னென் றுரைத்தேனீ
கோடா கோடி முகநூறு
கோடா கோடிக் களமென்னே
யீடா யுடையா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 26

1798. துருமஞ் செழிக்கும் பொழிலொற்றித்
தோன்றா லிங்கு நீர்வந்த
கருமஞ் சொலுமென் றேனிவண்யாங்
கடாதற் குன்பா லெம்முடைமைத்
தருமம் பெறக்கண் டாமென்றார்
தருவ லிருந்தா லென்றேனில்
லிருமந் தரமோ வென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 27

1799. ஒருகை முகத்தோர்க் கையரெனு
மொற்றித் தேவ ரிவர்தமைநான்
வருகை யுவந்தீ ரென்றனைநீர்
மருவி யணைதல் வேண்டுமென்றேன்
றருகை யுடனே யகங்காரந்
தனையெம் மடியார் தமையக்கை
யிருகை வளைசிந் தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 28

1800. திருத்த மிகுஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ்
தேவ ரேயிங் கெதுவேண்டி
வருத்த மலர்க்கா லுறநடந்து

வந்தீ ரென்றேன் மாதேநீ
யருத்தந் தெளிந்தே நிருவாண
மாகவுன்ற னகத்தருட்க
ணிருத்த வடைந்தே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 29

1801. வளஞ்சே ரொற்றி மாணிக்க
வண்ண ராகு மிவர்தமைநான்
குளஞ்சேர்ந் திருந்த துமக்கொருகண்
கோலச் சடையீ ரழகிதென்றேன்
களஞ்சேர் குளத்தி னெழின்முலைக்கண்
காண வோரைந் துனக்கழகீ
திளஞ்சேல் விழியா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 30

1802. பலஞ்சே ரொற்றிப் பதியுடையீர்
பதிவே றுண்டோ நுமக்கென்றே
னுலஞ்சேர் வெண்பொன் மலையென்றா
ருண்டோ நீண்டமலையென்றேன்
வலஞ்சே ரிடைத்தவ் வருவித்த
மலைகா ணதனின் மம்முதல்சென்
றிலஞ்சேர்ந் ததுவு மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 31

1803 வயலா ரொற்றி வாணரிவர்
வந்தார் நின்றார் வாய்திறவார்
செயலார் விரல்கண் முடக்கியடி
சேர்த்தீ ரிதழ்கள் விரிவித்தார்
மயலா ருளத்தோ டென்னென்றேன்
மறித்தோர் விரலா லென்னுடைய
வியலார் வடிவிற் சுட்டுகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 32

1804. பேர்வா ழொற்றி வாணரிவர்
பேசா மௌன யோகியராய்ச்
சீர்வாழ் நமது மனையினிடைச்
சேர்ந்தார் விழைவென் செப்புமென்றே
னோர்வா ழடியுங் குழலணியு
மொருநல் விரலாற் சுட்டியுந்தம்
மோர்வா ழொருகை பார்க்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 33

1805. பெருஞ்சீ ரொற்றி வாணரிவர்
பேசா மௌனம் பிடித்திங்கே
விரிஞ்சீர் தரநின் றுடன்கீழு
மேலு நோக்கி விரைந்தார்யான்
வருஞ்சீ ருடையீர் மணிவார்த்தை
வகுக்க வென்றேன் மார்பிடைக்கா

ழிருஞ்சீர் மணியைக் காட்டுகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 34

1806 வலந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர்
வள்ள லிவர்தாம் மௌனமொடு
கலந்திங் கிருந்த வண்டசத்தைக்
காட்டி மூன்று விரனீட்டி
நலந்தங் குறப்பின் னடுமுடக்கி
நண்ணு மிந்த நகத்தொடுவா
யிலந்தங் கரத்தாற் குறிக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 35

1807. தேனார் பொழிலா ரொற்றியில்வாழ்
தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மானார் கரத்தோர் நகந்தெரித்து
வாளா நின்றார் நீளார்வந்
தானா ருளத்தோ டியாதென்றேன்
றங்கைத் தலத்திற் றலையையடி
யேனா டுறவே காட்டுகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 36

1808. செச்சை யழகர் திருவொற்றித்
தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மெச்சு மொருகாற் கரந்தொட்டு
மீண்டு மிடற்றக் கரம்வைத்தார்
பிச்ச ரடிகேள் வேண்டுவது
பேசீ ரென்றேன் றமைக்காட்டி
யிச்சை யெனையுங் குறிக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 37

1809. மன்றார் நிலையார் திருவொற்றி
வாண ரிவர்தா மௌனமொடு
நின்றா ரிருகை யொலியிசைத்தார்
நிமிர்ந்தார் தவிசி னிலைகுறைத்தார்
நன்றா ரமுது சிறிதுமிழ்ந்தார்
நடித்தா ரியாவு மையமென்றே
னின்றா மரைக்கை யேந்துகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 38

1810. வாரா விருந்தாய் வள்ளலிவர்
வந்தார் மௌன மொடுநின்றார்
நீரா ரெங்கே யிருப்பதென்றே
னீண்ட சடையைக் குறிப்பித்தா
ரூரா வைத்த தெதுவென்றே
னொண்கை யோடென் னிடத்தினில்வைத்
தேரார் கரத்தாற் சுட்டுகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 39

1811. செங்கேழ் கங்கைச் சடையார்வாய்

திறவா ராக வீண்டடைந்தா
ரெங்கே யிருந்தெங் கணைந்ததுகா
ணெங்கள் பெருமா னென்றேனென்
னங்கே ழுருகி னகன்றுபோ
யங்கே யிறைப்போ தமர்ந்தெழுந்தே
யிங்கே நடந்து வருகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 40

1812. கொடையா ரொற்றி வாணரிவர்
கூறா மௌன ராகிநின்றார்
தொடையா ரிதழி மதிச்சடையென்
துரையே விழைவே துமக்கென்றே
னுடையார் துன்னற் கந்தைதனை
யுற்று நோக்கி நகைசெய்தே
யிடையாக் கழுமுட் காட்டுகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 41

1813 பொன்னைக் கொடுத்தும் புணர்வரிய
புனித ரிவரூ ரொற்றியதா
முன்னைத் தவத்தா லியாங்காண
முன்னே நின்றார் முகமலர்ந்து
மின்னிற் பொலியுஞ் சடையீரென்
வேண்டு மென்றே னுணச்செய்யா
ளின்னச் சினங்கா ணென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 42

1814 வயலார் சோலை யெழிலொற்றி
வாண ராகு மிவர்தமைநான்
செயலா ரடியர்க் கருள்வீர்நுஞ்
சிரத்து முரத்துந் திகழ்கரத்தும்
வியலாய்க் கொண்ட தென்னென்றேன்
விளங்கும் பிநாக மவைமூன்று
மியலாற் காண்டி யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 43

1815. பொதுநின் றருள்வீ ரொற்றியுளீர்
பூவுந் தியதென் விழியென்றே
னிதுவென் றறிநா மேறுகின்ற
தென்றா ரேறு கின்றதுதா
னெதுவென் றுரைத்தே னெதுநடுவோ
ரெழுத்திட் டறிநீ யென்றுசொலி
யெதிர்நின் றுவந்து நகைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 44

1816. இட்டங் களித்த தொற்றியுளீ
ரீண்டிவ் வேளை யெவனென்றேன்
சுட்டுஞ் சுதனே யென்றார்நான்
சுட்டி யறியச் சொலுமென்றேன்

பட்டுண் மருங்குற் பாவாய்நீ
பரித்த தன்றே பாரென்றே
யெட்டுங் களிப்பா லுரைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 45

1817. பாற்றக் கணத்தா ரிவர்காட்டுப்
பள்ளித் தலைவ ரொற்றியினின்
றாற்றப் பசித்து வந்தாரா
மன்ன மிடுமி னென்றுரைத்தேன்
சோற்றுக் கிளைத்தோ மாயினும்யாஞ்
சொல்லுக் கிளையேங் கீழ்ப்பள்ளி
யேற்றுக் கிடந்தா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 46

1818. குருகா ரொற்றி வாணர்பலி
கொள்ள வகையுண் டோவென்றே
னொருகா லெடுத்தீண் டுரையென்றா
ரொருகா லெடுத்துக்காட்டுமென்றேன்
வருகா விரிப்பொன் னம்பலத்தே
வந்தாற் காட்டு கின்றாம்வீ
ழிருகா லுடையா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 47

1819. வேலை ஞாலம் புகழொற்றி
விளங்குந் தேவ ரணிகின்ற
மாலை யாதென் றேனயன்மான்
மாலை யகற்று மாலையென்றார்
சோலை மலரன் றேயென்றேன்
சோலை யேநாந் தொடுப்பதென
வேல முறுவல் புரிகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 48

1820. உயிரு ளுறைவீர் திருவொற்றி
யுடையீர் நீரென் மேற்பிடித்த
வயிர மதனை விடுமென்றேன்
வயிரி யலநீ மாதேயாஞ்
செயிர தகற்றுன் முலையிடங்கொள்
செல்வ னலகாண் டெளியென்றே
யியல்கொண் முறுவல் புரிகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 49

1821. தண்கா வளஞ்சூழ் திருவொற்றித்
தலத்தி லமர்ந்த சாமிநுங்கை
யெண்கார் முகமாப் பொன்னென்றே
னிடையிட் டறித லரிதென்றார்
மண்கா தலிக்கு மாடென்றேன்
மதிக்குங் கணைவி லன்றென்றே
யெண்கா ணகைசெய் தருள்கின்றா

ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 50

1822. செய்காண் வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர்
திருமான் முதன்முத் தேவர்கட்கு
மைகா ணீரென் றேனிதன்மே
லணங்கே நீயே ழடைதி யென்றார்
மெய்கா ணதுதா னென்னென்றேன்
விளங்குஞ் சுட்டுப் பெயரென்றே
யெய்கா ணுறவே நகைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 51

1823. விண்டு வணங்கு மொற்றியுளீர்
மென்பூ விருந்தும் வன்பூவில்
வண்டு விழுந்த தென்றேனெம்
மலர்க்கை வண்டும் விழுந்ததென்றார்
தொண்டர்க் கருள்வீர் மிகவென்றேன்
றோகாய் நாமே தொண்டனென
வெண்டங் குறவே நகைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 52

1824. மட்டார் மலர்க்கா வொற்றியுளீர்
மதிக்குங் கலைமேல் விழுமென்றே
னெட்டா மெழுத்தை யெடுத்ததுநா
மிசைத்தே மென்றா ரெட்டாக
வுட்டா வுறுமவ் வெழுத்தறிய
வுரைப்பீ ரென்றே னந்தணரூர்க்
கிட்டார் நாம மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 53

1825. ஒற்றி நகரீர் மனவசிதா
னுடையார்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
பற்றி யிறுதி தொடங்கியது
பயிலு மவர்க்கே யருள்வதென்றார்
மற்றி துணர்கி லேனென்றேன்
வருந்தே லுள்ள வன்மையெலா
மெற்றி லுணர்தி யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 54

1826. வான்றோய் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர்
வருந்தா தணைவே னோவென்றே
னூன்றோ யுடற்கென் றார்தெரிய
வுரைப்பீ ரென்றே னோவிதுதான்
சான்றோ ருமது மரபோர்ந்து
தரித்த பெயர்க்குத் தகாதென்றே
யேன்றோர் மொழிதந் தருள்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 55

1827. தீது தவிர்க்கு மொற்றியுளீர்
செல்ல லறுப்ப தென்றென்றே

னீது நமக்குத் தெரிந்ததென்றா
 ரிறையா மோவிங் கிதுவென்றே
னோது மடியார் மனக்கங்கு
 லோட்டு நாமே யுணரன்றி
யேது மிறையன் றென்கின்றா
 ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 56

1828. ஒண்கை மழுவோ டனலுடையீ
 ரொற்றி நகர்வா ழுத்தமர்நீர்
வண்கை யொருமை நாதரென்றேன்
 வண்கைப் பன்மை நாதரென்றா
ரெண்க ணடங்கா வதிசயங்கா
 ணென்றேன் பொருளன் றிவையதற்கென்
றெண்சொன் மணிதந் தருள்கின்றா
 ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 57

1829. ஒருவ ரெனவா ழொற்றியுளீ
 ருமக்கம் மனையுண் டோவென்றே
னிருவ ரொருபே ருடையவர்கா
 ணென்றா ரென்னென்றே னெம்பேர்
மருவு மீறற் றயலகரம்
 வயங்கு மிகர மானதென்றே
யிருவு மொழிதந் தருள்கின்றா
 ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 58

1830. பேரா ரொற்றி யீரும்மைப்
 பெற்றா ரெவரென் றேனவர்தம்
மேரார் பெயரின் முன்பினிரண்
 டிரண்டா மெழுத்தா ரென்றாரென்
னேரா யுரைப்பீ ரென்றேனீ
 நெஞ்ச நெகிழ்ந்தா லுரைப்பாமென்
றோரா யுரைசெய் தருள்கின்றா
 ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 59

1831. தளிநான் மறையீ ரொற்றிநகர்
 தழைக்க வாழ்வீர் தனிஞான
வொளிநா வரசை யைந்தெழுத்தா
 லுவரி கடத்தி னீரென்றேன்
களிநா வலனை யீரெழுத்தாற்
 கடலின் வீழ்த்தி னேமென்றே
யெளியேற் குவப்பின் மொழிகின்றா
 ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 60

1832. ஓழுன் றுளத்தீ ரொற்றியுளீ
 ருற்றோர்க் களிப்பீ ரோவென்றேன்
றாமுன் றென்பார்க் கயன்மூன்றுந்
 தருவே மென்றா ரம்மமிகத்
தேமுன் றினனும் மொழியென்றேன்

செவ்வா யுறுமுன் னகையென்றே
யேமுன் றுறவே நகைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 61

1833. மன்னி விளங்கு மொற்றியுளீர்
மடவா ரிரக்கும் வகையதுதான்
முன்னி லொருதா வாமென்றேன்
முத்தா வெனலே முறையென்றா
ரென்னி லிதுதா னையமென்றே
னெமக்குந் தெரியு மெனத்திருவா
யின்ன லமுத முகுக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 62

1834. வளஞ்சே ரொற்றி யீரெனக்கு
மாலை யணிவீ ரோவென்றேன்
குளஞ்சேர் மொழிப்பெண் பாவாய்நின்
கோல மனைக்க ணாமகிழ்வா
லுளஞ்சேர்ந் தடைந்த போதேநின்
னுளத்தி லணிந்தே முணரென்றே
யிளஞ்சீர் நகைசெய் தருள்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 63

1835. வீற்றா ரொற்றி நகரமர்ந்தீர்
விளங்கு மலரே விளம்புநெடு மாற்றா ரென்றே னிலைகாணெம்

மாலை முடிமேற் பாரென்றார்
சாற்றாச் சலமே யீதென்றேன்
சடையின் முடிமே லன்றென்றே
யேற்றா தரவான் மொழிகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 64

1836. புயப்பா லொற்றி யீரச்சம்
போமோ வென்றே னாமென்றார்
வயப்பா வலருக் கிறையானீர்
வஞ்சிப் பாவிங் குரைத்ததென்றேன்
வியப்பா நகையப் பாவெனும்பா
வெண்பா கலிப்பா வுரைத்துமென்றே
யியற்பான் மொழிதந் தருள்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 65

1837. 1837. தண்ணம் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர்
சங்கங் கையிற்சேர்த் திடுமென்றேன்
றிண்ணம் பலமேல் வருங்கையிற்
சேர்த்தோ முன்னர் தெரியென்றார்
வண்ணம் பலவிம் மொழிக்கென்றேன்
மடவா யுனது மொழிக்கென்றே
யெண்ணங் கொளநின் றுரைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 66

1838. உகஞ்சே ரொற்றி யூருடையீ
ரொருமா தவரோ நீரென்றேன்
முகஞ்சேர் வடிவே லிரண்டுடையாய்
மும்மா தவர்நா மென்றுரைத்தார்
சுகஞ்சேர்ந் திடுநும் மொழிக்கென்றேன்
றோகா யுனது மொழிக்கென்றே
யிகஞ்சேர் நயப்பா லுரைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 67

1839. ஊரா மொற்றி யீராசை
யுடையே னென்றே னெமக்கலது
நேரா வழக்குத் தொடுக்கின்றாய்
நினக்கே தென்றார் நீரெனக்குச்
சேரா வணமீ தென்றேன்முன்
சேர்த்தீ தெழுதித் தந்தவர்தாம்
யாரார் மடவா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 68

1840. வருத்தந் தவிரீ ரொற்றியுளீர்
மனத்தி லகாத முண்டென்றே
னிருத்தந் தொழுநம் மடியவரை
நினைக்கின் றோரைக் காணினது
வுருத்தன் பெயர்முன் னெழுத்திலக்க
முற்றே மற்ற வெல்லையகன்
றிருத்த லறியா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 69

1841. மைய லகற்றீ ரொற்றியுளீர்
வாவென் றுரைப்பீ ரோவென்றேன்
செய்ய வதன்மேற் சிகரம்வைத்துச்
செவ்வ னுரைத்தா லிருவாவென்
றுய்ய வுரைப்பே மென்றார்நும்
முரையென் னுரையென் றேனிங்கே
யெய்யுன் னுரையை யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 70

1842. தாவென் றருளு மொற்றியுளீர்
தமியேன் மோக தாகமற
வாவென் றருள்வீ ரென்றேனவ்
வாவின் பின்னர் வருமெழுத்தை
மேவென் றதனிற் சேர்த்ததிங்கே
மேவி னன்றோ வாவென்பே
னேவென் றிடுகண் ணென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 71

1843. என்மே லருள்கூர்ந் தொற்றியுளீ
ரென்னை யணைவா னினைவீரேற்
பொன்மேல் வெள்ளி யாமென்றேன்

பொன்மேற் பச்சை யாங்கதன்மே
லன்மேற் குழலாய் சேயதன்மே
லலவ னதன்மேன் ஞாயிறஃ
தின்மே லொன்றின் றென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 72

1844. வயலா ரொற்றி மேவுபிடி
வாதர் நாம மியாதென்றேன்
மயலா யிடுமிப் பெயர்ப்பின்னர்
வந்த விளைய நாமமென்றார்
செயலார் கால மறிந்தென்னைச்
சேர்வீ ரென்றேன் சிரித்துனக்கிங்
கியலா ரயலா ரென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 73

1845. நாலா ரணஞ்சூ ழொற்றியுளீர்
நாகம் வாங்க லென்னென்றேன்
காலாங் கிரண்டிற் கட்டவென்றார்
கலைத்தோல் வல்லீர் நீரென்றேன்
வேலார் விழிமாப் புலித்தோலும்
வேழத் தோலும் வல்லேமென்
றேலா வமுத முகுக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 74

1846. முடியா வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர்
முடிமே லிருந்த தென்னென்றேன்
கடியா வுள்ளங் கையின்முதலைக்
கடிந்த தென்றார் கமலமென
வடிவார் கரத்தி லென்னென்றேன்
வரைந்த வதனீ றகன்றதென்றே
யிடியா நயத்தி னகைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 75

1847. ஒன்றும் பெருஞ்சீ ரொற்றிநக
ருடையீர் யார்க்கு முணர்வரியீ
ரென்றும் பெரியீர் நீர்வருதற்
கென்ன நிமித்த மென்றேன்யான்
றுன்றும் விசும்பே காணென்றார்
சூதா முமது சொல்லென்றே
னின்றுன் முலைதா னென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 76

1848. வானார் வணங்கு மொற்றியுளீர்
மதிவாழ் சடையீர் மரபிடைநீர்
தானா ரென்றே னிப்பள்ளித்
தலைவ ரெனவே சாற்றினர்கா
ணானா லொற்றி யிருமென்றே
னாண்டே யிருந்து வந்தனஞ்சே

யீனா தவணீ யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 77

1849. பற்று முடித்தோர் புகழொற்றிப்
பதியீர் நுமது பசுவினிடைக்
கற்று முடித்த தென்னிருகைக்
கன்று முழுதுங் காணென்றேன்
மற்று முடித்த மாலையொடுன்
மருங்குற் கலையுங் கற்றுமுடிந்
திற்று முடித்த தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 78

1850. வானங் கொடுப்பீர் திருவொற்றி
வாழ்வீ ரன்று வந்தெனது
மானங் கெடுத்தீ ரென்றுரைத்தேன்
மாநன் றிஃதுன் மானன்றே
யூனங் கலிக்குந் தவர்விட்டா
ருலக மறியுங் கேட்டறிந்தே
யீனந் தவிர்ப்பா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 79

1851. ஞானம் படைத்த யோகியர்வாழ்
நகரா மொற்றி நலத்தீர்மா
லேனம் புடைத்தீ ரணையென்பீ
ரென்னை யுவந்திப் பொழுதென்றே
னூனந் தவிர்த்த மலர்வாயி
னுள்ளே நகைசெய் திஃதுரைக்கே
மீனம் புகன்றா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 80

1852. கருமை யளவும் பொழிலொற்றிக்
கணத்தீர் முனிவர் கலக்கமறப்
பெருமை நடத்தி னீரென்றேன்
பிள்ளை நடத்தி னானென்றார்
தரும மலவிவ் விடையென்றேன்
றரும விடையு முண்டென்பா
லிருமை விழியா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 81

1853. ஒசிய விடுகு மிடையாரை
யொற்றி யிருந்தே மயக்குகின்ற
வசியர் மிகநீ ரென்றேனெம்
மகன்கா ணென்றார் வளர்காமப்
பசிய தொடையுற் றேனென்றேன்
பட்ட மவிழ்த்துக் காட்டுதியே
லிசையக் காண்பே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 82

1854. கலையா ளுடையீ ரொற்றிநின்றீர்

காம மளித்தீர் களித்தணைவீர்
மலையா ளுமது மனையென்றேன்
மருவின் மலையா ளல்லளென்றா
ரலையாண் மற்றை யவளென்றே
னறியி னலையா ளல்லளுனை
யிலையா மணைவ தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 83

1855. சீலம் படைத்தீர் திருவொற்றித்
தியாக ரேநீர் திண்மையிலோர்
சூலம் படைத்தீ ரென்னென்றேன்
றோன்று முலகுய்ந் திடவென்றா
ராலங் களத்தீ ரென்றேனீ
யாலம் வயிற்றா யன்றோநல்
லேலங் குழலா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 84

1856. ஞால நிகழும் புகழொற்றி
நடத்தீர் நீர்தா னாட்டமுறும்
பால ரலவோ வென்றேனைம்
பாலர் பாலைப் பருவத்திற்
சால மயல்கொண் டிடவருமோர்
தனிமைப் பால ரியாமென்றே
யேல முறுவல் புரிகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 85

1857. வண்மை தருவீ ரொற்றிநகர்
வாழ்வீ ரென்னை மருவீரென்
னுண்மை யறியீ ரென்றேன்யா
முணர்ந்தே யகல நின்றதென்றார்
கண்மை யிலரோ நீரென்றேன்
களமை யுடையேங் கண்மையுற
லெண்மை நீயே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 86

1858. தவந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர்
தனைப்போ னினைத்தென் மனையடைந்தீ
ருவந்தென் மீதிற் றேவர்திரு
வுள்ளந் திரும்பிற் றோவென்றேன்
சிவந்தங் கிடநின் னுள்ளமெம்மேற்
றிரும்பிற் றதனைத் தேர்ந்தன்றே
யிவர்ந்திங் கணைந்தா மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 87

1859. ஒன்னார் புரமுன் றெரிசெய்தீ
ரொற்றி யுடையீ ரும்முடைய
பொன்னார் சடைமேல் வெள்ளெருக்கம்
பூவை மிலைந்தீ ரென்னென்றே

னின்னா ரளகத் தணங்கேநீ
நெட்டி மிலைந்தா யிதிலதுகீ
ழென்னா ருலக ரென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 88

1860 கனிமா னிதழி முலைச்சுவடு
களித்தீ ரொற்றிக் காதலர்நீர்
தனிமா னேந்தி யாமென்றேன்
றடங்கண் மடந்தாய் நின்முகமும்
பனிமா னேந்தி யாமென்றார்
பரைமான் மருவி னீரென்றே
னினிமான் மருவி யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 89

1861 சிறியேன் றவமோ வெனைப்பெற்றார்
செய்த தவமோ வீண்டடைந்தீ
ரறியே னொற்றி யடிகேளிங்
கடைந்த வாறென் னினைத்தென்றேன்
பொறிநே ருனது பொற்கலையைப்
பூவார் கலையாக் குறநினைத்தே
யெறிவேல் விழியா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 90

1862 அளிக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றி
யழக ரேநீ ரணிவேணி
வெளிக்கொண் முடிமே லணிந்ததுதான்
விளியா விளம்பத் திரமென்றேன்
விளிக்கு மிளம்பத் திரமுமுடி
மேலே மிலைந்தாம் விளங்கிழைநீ
யெளிக்கொண் டுரையே லென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 91

1863 வாசங் கமமு மலர்ப்பூங்கா
வனஞ்சூ ழொற்றி மாநகரீர்
நேசங் குறிப்ப தென்னென்றே
னீயோ நாமோ வுரையென்றார்
தேசம் புகழ்வீர் யானென்றேன்
றிகழ்தைத் திரிதித் திரியேயா
மேசங் குறிப்ப தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 92

1864 பேசுங் கமலப் பெண்புகழும்
பெண்மை யுடைய பெண்களெலாங்
கூசும் படியிப் படியொற்றிக்
கோவே வந்த தென்னென்றேன்
மாசுந் தரிநீ யிப்படிக்கு
மயங்கும் படிக்கு மாதருனை
யேசும் படிக்கு மென்கின்றா

ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 93

1865 கொடியா லெயில்சூ ழொற்றியிடங்
கொண்டீ ரடிகள் குருவுருவாம்
படியா லடியி லிருந்தமறைப்
பண்பை யுரைப்பீ ரென்றேனின்
மடியா லடியி லிருந்தமறை
மாண்பை வகுத்தா யெனிலதுநா
மிடியா துரைப்பே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 94

1866 என்னே ருளத்தி னமர்ந்தீர்நல்
லெழிலா ரொற்றி யிடையிருந்தீ
ரென்னே யடிகள் பலியேற்ற
லேழ்மை யுடையீர் போலுமென்றே
னின்னே கடலி னிடைநீபத்
தேழ்மை யுடையாய் போலுமென
வின்னே யங்கொண் டுரைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 95

1867 நல்லார் மதிக்கு மொற்றியுளீர்
நண்ணு முயிர்க டொறுநின்றீ
ரெல்லா மறிவீ ரென்னுடைய
விச்சை யறியீர் போலுமென்றேன்
வல்லா யறிவின் மட்டொன்று
மனமட் டொன்று வாய்மட்டொன்
றெல்லா மறிந்தே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 96

1868 மறிநீர்ச் சடையீர் சித்தெல்லாம்
வல்லீ ரொற்றி மாநகரீர்
பொறிசே ருமது புகழ்பலவிற்
பொருந்துங் குணமே வேண்டுமென்றேன்
குறிநே ரெமது விற்குணத்தின்
குணத்தா யதனால் வேண்டுற்றா
யெறிவேல் விழியா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 97

1869 ஊரூ ரிருப்பீ ரொற்றிவைத்தீ
ரூர்தான் வேறுண் டோவென்றே
னோரூர் வழக்கிற் கரியையிறை
யுன்னி வினவு மூரொன்றோ
பேரூர் தினையூர் பெரும்புலியூர்
பிடவூர் கடவூர் முதலாக
வேரூ ரனந்த மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 98

1870 விழியொண் ணுதலீ ரொற்றியுளீர்
வேதம் பிறவி யிலரென்றே

மொழியு நுமைத்தான் வேயீன்ற
முத்த ரெனலிங் கென்னென்றேன்
பழியன் றணங்கே யவ்வேய்க்குப்
படுமுத் தொருவித் தன்றதனா
லிழியும் பிறப்போ வென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 99

1871 விண்ணார் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர்
விளங்குந் தாம மிகுவாசத்
தண்ணார் மலர்வே தனையொழிக்கத்
தருதல் வேண்டு மெனக்கென்றேன்
பண்ணார் மொழியா யுபகாரம்
பண்ணாப் பகைவ ரேனுமிதை
யெண்ணா ரெண்ணா ரென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 100

1872 செம்பான் மொழியார் முன்னரெனைச்
சேர்வீரென்கோ திருவொற்றி
யம்பார் சடையீ ருமதாட
லறியே னருளல் வேண்டுமென்றேன்
வம்பார் முலையாய் காட்டுகின்றா
மன்னும் பொன்னா ரம்பலத்தே
யெம்பால் வாவென் றுரைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 101

1873 மைக்கொண் மிடற்றீ ரூரொற்றி
வைத்தீ ருண்டோ மனையென்றேன்
கைக்க ணிறைந்த தனத்தினுந்தங்
கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
துய்க்கு மடவார் விழைவரெனச்
சொல்லும் வழக்கீ தறிந்திலையோ
வெய்க்கு மிடையா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 102

1874 ஆறு முகத்தார் தமையீன்ற
வைந்து முகத்தா ரிவர்தமைநான்
மாறு முகத்தார் போலொற்றி
வைத்தீர் பதியை யென்னென்றே
னாறு மலர்ப்பூங் குழனீயோ
நாமோ வைத்த துன்மொழிமன்
றேறு மொழியன் றென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 103

1875 வள்ளன் மதியோர் புகழொற்றி
வள்ளா லுமது மணிச்சடையின்
வெள்ள மகண்மேற் பிள்ளைமதி
விளங்க லழகீ தென்றேனின்
னுள்ள முகத்தும் பிள்ளைமதி

யொளிகொண் முகத்தும் பிள்ளைமதி
வெள்ள லுடையா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 104

1876 உள்ளத் தனையே போலன்ப
ருவக்குந் திருவா ழொற்றியுளீர்
கள்ளத் தவர்போ லிவணிற்குங்
கரும மென்னீ ரின்றென்றேன்
மெள்ளக் கரவு செயவோநாம்
வேட மெடுத்தோ நின்சொனினை
யெள்ளப் புரிந்த தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 105

1877 அச்சை யடுக்குந் திருவொற்றி
யவர்க்கோர் பிச்சை கொடுமென்றேன்
விச்சை யடுக்கும் படிநம்பான்
மேவினோர்க்கிவ் வகில நடைப்
பிச்சை யெடுப்பே மலதுன்போற்
பிச்சை கொடுப்பே மலவென்றே
யிச்சை யெடுப்பா யுரைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 106

1878 அள்ளற் பழனத் திருவொற்றி
யழக ரிவர்தம் முகநோக்கி
வெள்ளச் சடையீ ருள்ளத்தே
விருப்பே துரைத்தாற் றருவலென்றேன்
கொள்ளக் கிடையா வலர்குமுதங்
கொண்ட வமுதங் கொணர்ந்தின்னு
மெள்ளத் தனைதா வென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 107

1879 விஞ்சு நெறியீ ரொற்றியுளீர்
வியந்தீர் வியப்பென் னிவணென்றேன்
கஞ்ச மிரண்டு நமையங்கே
கண்டு குவிந்த விரிந்திங்கே
வஞ்ச விருதா மரைமுகையை
மறைக்கின் றனநின் பால்வியந்தா
மெஞ்ச லறநா மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 108

1880 அளியா ரொற்றி யுடையாருக்
கன்ன நிரம்ப விடுமென்றே
னளியார் குழலாய் பிடியன்ன
மளித்தாற் போது மாங்கதுநின்
னொளியார் சிலம்பு சூழ்கமலத்
துளதாற் கடகஞ் சூழ்கமலத்
தெளியார்க் கிடுநீ யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 109

1881 விச்சைப் பெருமா னெனுமொற்றி
விடங்கப் பெருமா னீர்முன்னம்
பிச்சைப் பெருமா னின்றுமணப்
பிள்ளைப் பெருமா னாமென்றே
னச்சைப் பெறுநீ யம்மணப்பெண்
ணாகி யிடையி லையங்கொள்
ளிச்சைப் பெரும்பெண் ணென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 110

1882. படையம் புயத்தோன் புகழொற்றிப்
பதியீ ரரவப் பணிசுமந்தீர்
புடையம் புயத்தி லென்றேன்செம்
பொன்னே கொடையம் புயத்தினுநன்
னடையம் புயத்துஞ் சுமந்தனைநீ
நானா வரவப் பணிமற்று
மிடையம் பகத்து மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 111

1883 கூம்பா வொற்றி யூருடையீர்
கொடும்பாம் பணிந்தீ ரென்னென்றே
னோம்பா துரைக்கிற் பார்த்திடினுள்
ளுன்னில் விடமேற் றுன்னிடைக்கீழ்ப்
பாம்பா வதுவே கொடும்பாம்பெம்
பணிப்பாம் பதுபோற் பாம்பலவென்
றேம்பா நிற்ப விசைக்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 112

1884. புயல்சூ ழொற்றி யுடையீரென்
புடையென் குறித்தோ போந்ததென்றேன்
கயல்சூழ் விழியாய் தனத்தவரைக்
காண லிரப்போ ரெதற்கென்றார்
மயல்சூழ் தனமிங் கிலையென்றேன்
மறையா தெதிர்வைத் திலையென்ற
லியல்சூ ழறமன் றென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 113

1885. நடவாழ் வொற்றி யுடையீர்நீர்
நாக மணிந்த தழகென்றேன்
மடவா யதுநீர் நாகமென
மதியே லயன்மான் மனனடுங்க
விடவா யுமிழும் படநாகம்
வேண்டிற்காண்டி யென்றேயென்
னிடவா யருகே வருகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 114

1886. கோடா வொற்றி யுடையீர்நுங்
குலந்தான் யாதோ கூறுமென்றேன்
வீடார் பிரம குலந்தேவர்

வேந்தர் குலநல் வினைவசியப்
பாடார் குலமோர் சக்கரத்தான்
பள்ளிக் குலமெல் லாமுடையே
மேடார் குழலா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 115

1887. நலமா மொற்றி யுடையீர்நீர்
நல்ல வழக ரானாலுங்
குலமே துமக்கு மாலையிடக்
கூடா தென்றே னின்குலம்போ
லுலகோ துறுநங் குலமொன்றோ
வோரா யிரத்தெட் டுயர்குலமிங்
கிலகா நின்ற தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 116

1888. > மதிலொற் றியினீர் நும்மனையாண்
மலையின் குலநும் மைந்தருளோர்
புதல்வர்க் கானைப் பெருங்குலமோர்
புதல்வர்க் கிசையம் புலிக்குலமா
மெதிரற் றருள்வீர் நுங்குலமிங்
கெதுவோ வென்றேன் மனைவியருள்
ளிதுமற் றொருத்திக் கென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 117

1889. தேமாம் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர்
திகழுந் தகரக் காற்குலத்தைப்
பூமா னிலத்தில் விழைந்துற்றீர்
புதுமை யிஃதும் புகழென்றே
னாமா குலத்தி லரைக்குலத்துள்
ளணைந்தே புறமற் றரைக்குலங்கொண்
டேமாந் தனைநீ யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 118

1890. அனஞ்சூ ழொற்றிப் பதியுடையீ
ரகில மறிய மன்றகத்தே
மனஞ்சூழ் தகரக் கால்கொண்டீர்
வனப்பா மென்றே னுலகறியத்
தனஞ்சூ ழகத்தே யணங்கேநீ
தானுந் தகரத் தலைகொண்டா
யினஞ்சூ ழழகா மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 119

1891. பங்கே ருகப்பூம் பணையொற்றிப்
பதியீர் நடுவம் பரமென்னு
மங்கே யாட்டுக் காலெடுத்தீ
ரழகென் றேனவ் வம்பரமே
லிங்கே யாட்டுத் தோலெடுத்தா
யாமொன் றிரண்டு நீயென்றா

லெங்கே நின்சொல் லென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 120

1892. மாணப் புகழ்சே ரொற்றியுளீர்
மன்றார் தகர வித்தைதனைக்
காணற் கினிநான் செயலென்னே
கருதி யுரைத்தல் வேண்டுமென்றேன்
வேணச் சுறுமெல் லியலேயாம்
விளம்பு மொழியவ் வித்தையுனக்
கேணப் புகலு மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 121

1893. நல்லா ரொற்றி யுடையீர்யா
னடக்கோ வெறும்பூ வணையணைய
வல்லா லவனும் முடன்வருகோ
வணையா தவலத் துயர்துய்க்கோ
செல்லா வென்சொன் நடவாதோ
திருக்கூத் தெதுவோ வெனவிடைக
ளெல்லா நடவா தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 122

1894. ஆட்டுத் தலைவர் நீரொற்றி
யழகீ ரதனாற் சிறுவிதிக்கோ
ராட்டுத் தலைதந் தீரென்றே
னன்றா லறவோ ரறம்புகல
வாட்டுத் தலைமுன் கொண்டதனா
லஃதே பின்ன ரளித்தாமென்
றீட்டுத் தரமீந் தருள்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 123

1895. ஒற்றிப் பெருமா னுமைவிழைந்தா
ரூரில் வியப்பொன் றுண்டிரவிற்
கொற்றக் கமலம் விரிந்தொருகீழ்க்
குளத்தே குமுதங் குவிந்ததென்றேன்
பொற்றைத் தனத்தீர் நுமைவிழைந்தார்
புரத்தே மதியந் தேய்கின்ற
தெற்றைத் தினத்து மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 124

1896. இடஞ்சே ரொற்றி யுடையீர்நீ
ரென்ன சாதி யினரென்றேன்
தடஞ்சேர் முலையாய் நாந்திறலாண்
சாதி நீபெண் சாதியென்றார்
விடஞ்சேர் களத்தீர் நும்மொழிதான்
வியப்பா மென்றே னயப்பானின்
னிடஞ்சேர் மொழிதா னென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 125

1897. உடையா ரென்பா ருமையொற்றி

யுடையீர் பணந்தா னுடையீரோ
நடையா யேற்கின் றீரென்றே
னங்காய் நின்போ லொருபணத்தைக்
கடையா ரெனக்கீழ் வைத்தருமை
காட்டேம் பணிகொள் பணங்கோடி
யிடையா துடையே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 126

1898. என்னா ருயிர்க்குப் பெருந்துணையா
மெங்கள் பெருமா னீரிருக்கு
நன்னா டொற்றி யன்றோதா
னவில வேண்டு மென்றுரைத்தேன்
முன்னா ளொற்றி யெனினுமது
மொழித லழகோ தாழ்தலுயர்
விந்நா னிலத்துண் டென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 127

1899. பெருந்தா ரணியோர் புகழொற்றிப்
பெருமா னிவர்தம் முகநோக்கி
யருந்தா வமுத மனையீரிங்
கடுத்த பரிசே தறையுமென்றேன்
வருந்தா திங்கே யருந்தமுத
மனையா ளாக வாழ்வினொடு
மிருந்தா யடைந்தே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 128

1900. செம்மை வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர்
திகழாக் கரித்தோ லுடுத்தீரே
யும்மை விழைந்த மடவார்க
ளுடுக்கக் கலையுண் டோவென்றே
னெம்மை யறியா யொருகலையோ
விரண்டோ வனந்தங் கலைமெய்யி
லிம்மை யுடையே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 129

1901. கற்றைச் சடையீர் திருவொற்றிக்
காவ லுடையீ ரீங்கடைந்தீ
ரிற்றைப் பகலே நன்றென்றே
னிற்றை யிரவே நன்றெமக்குப்
பொற்றைத் தனத்தாய் கையமுதம்
பொழியா தலர்வாய்ப் புத்தமுத
மிற்றைக் களித்தா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 130

1902. கற்றீ ரொற்றீர் முன்பொருவான்
காட்டிற் கவர்ந்தோர் நாட்டில்வளை
விற்றீ ரின்றென் வளைகொண்டீர்
விற்கத் துணிந்தீ ரோவென்றேன்

மற்றீர்ங் குழலாய் நீயெம்மோர்
மனையின் வளையைக் கவர்ந்துகளத்
திற்றீ தணிந்தா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 131

1903. உடுக்கும் புகழா ரொற்றியுளா
ருடைதா வென்றார் திகையெட்டு
முடுக்கும் பெரியீ ரெதுகண்டோ
வுரைத்தீ ரென்றேன் றிகைமுழுது
முடுக்கும் பெரிய வரைச்சிறிய
வொருமுன் றானை யான்மூடி
யெடுக்குந் திறங்கண் டென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 132

1904. காவா யொற்றிப் பதியுடையீர்
கல்லா னைக்குக் கரும்பன்று
தேவாய் மதுரை யிடத்தளித்த
சித்த ரலவோ நீரென்றேன்
பாவா யிருகல் லானைக்குப்
பரிவிற் கரும்பிங் கிரண்டொருநீ
யீவா யிதுசித் தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 133

1905. ஊட்டுந் திருவா ழொற்றியுளீ
ருயிரை யுடலாஞ் செப்பிடைவைத்
தாட்டுந் திறத்தீர் நீரென்றே
னணங்கே யிருசெப் பிடையாட்டுந்
தீட்டும் புகழன் றியுமுலகைச்
சிறிதோர் செப்பி லாட்டுகின்றா
யீட்டுந் திறத்தா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 134

1906. கந்த வனஞ்சூ ழொற்றியுளீர்
கண்மூன் றுடையீர் வியப்பென்றேன்
வந்த வெமைத்தான் பிரிபோது
மற்றை யவரைக் காண்போதுஞ்
சந்த மிகுங்கண் ணிருமூன்றுந்
தகுநான் கொன்றுந் தானடைந்தா
யிந்த வியப்பென் னென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 135

19070. ஆழி விடையீர் திருவொற்றி
யமர்ந்தீ ரிருவர்க் ககமகிழ்வான்
வீழி யதனிற் படிக்காசு
வேண்டி யளித்தீ ராமென்றேன்
வீழி யதனிற் படிக்காசு
வேண்டா தளித்தா யளவொன்றை
யேழி லகற்றி யென்கின்றா

ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 136

1908. உற்ற விடத்தே பெருந்துணையா
மொற்றிப் பெருமா னும்புகழைக்
கற்ற விடத்தே முக்கனியுங்
கரும்பு மமுதுங் கயவாவோ
மற்ற விடச்சீ ரென்னென்றேன்
மற்றை யுபய விடமுமுத
லெற்ற விடமே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 137

1909. யான்செய் தவத்தின் பெரும்பயனே
யென்னா ரமுதே யென்றுணையே
வான்செ யரசே திருவொற்றி
வள்ளால் வந்த தென்னென்றேன்
மான்செய் விழிப்பெண் ணேநீயாண்
வடிவா னதுகேட் டுள்ளம்வியந்
தேன்கண் டிடவே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 138

1910. கருணைக் கடலே யென்னிரண்டு
கண்ணே முக்கட் கரும்பேசெவ்
வருணப் பொருப்பே வளரொற்றி
வள்ளன் மணியே மகிழ்ந்தணையத்
தருணப் பருவ மிஃதென்றேன்
றவிரன் றெனக்காட் டியதுன்ற
னிருணச் சளக மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 139

1911 காவிக் களங்கொள் கனியேயென்
கண்ணுண் மணியே யணியேயென்
னாவித் துணையே திருவொற்றி
யரசே யடைந்த தென்னென்றேன்
பூவிற் பொலியுங் குழலாய்நீ
பொன்னி னுயர்ந்தா யெனக்கேட்டுன்
னீவைக் கருதி யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 140

1912. கண்ணும் மனமுங் களிக்குமெழிற்
கண்மூன் றுடையீர் கலையுடையீர்
நண்ணுந் திருவா ழொற்றியுளீர்
நடஞ்செய் வல்லீர் நீரென்றேன்
வண்ண முடையாய் நின்றனைப்போன்
மலர்வாய் நடஞ்செய் வல்லோமோ
வெண்ண வியப்பா மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 141

1913. தாங்கும் விடைமே லழகீரென்
றன்னைக் கலந்துந் திருவொற்றி

யோங்குந் தளியி லொளித்தீர்நீ
　　ரொளிப்பில் வல்ல ராமென்றேன்
வாங்கு நுதலாய் நீயுமெனை
　　மருவிக் கலந்து மலர்த்தளியி
லீங்கின் றொளித்தா யென்கின்றா
　　ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 142

1914. அம்மை யடுத்த திருமேனி
　　யழகீ ரொற்றி யணிநகரீ
ரும்மை யடுத்தோர் மிகவாட்ட
　　முறுத லழகோ வென்றுரைத்தேன்
நம்மை யடுத்தாய் நமையடுத்தோர்
　　நம்போ லுறுவ ரன்றெனிலே
தெம்மை யடுத்த தென்கின்றா
　　ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 143

1915. உண்கண் மகிழ்வா லளிமிழற்று
　　மொற்றி நகரீ ரொருமூன்று
கண்க ளுடையீ ரென்காதல்
　　கண்டு மிரங்கீ ரென்னென்றேன்
பண்கொண் மொழியாய் நின்காதல்
　　பன்னாண் சுவைசெய் பழம்போலு
மெண்கொண் டிருந்த தென்கின்றா
　　ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 144

1916. வணங்கே ழிலங்குஞ் செஞ்சடையீர்
　　வளஞ்சே ரொற்றி மாநகரீர்
குணங்கேழ் மிடற்றோர் பாலிருளைக்
　　கொண்டீர் கொள்கை யென்னென்றே
னணங்கே யொருபா லன்றிநின்போ
　　லைம்பா லிருள்கொண் டிடச்சற்று
மிணங்கே மிணங்கே மென்கின்றா
　　ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 145

1917. கரும்பி லினியீ ரென்னிரண்டு
　　கண்க ளனையீர் கறைமிடற்றீர்
பெரும்பை யணியீர் திருவொற்றிப்
　　பெரியீ ரெதுநும் பெயரென்றே
னரும்பண் முலையாய் பிறர்கேட்க
　　வறைந்தா லளிப்பீ ரெனச்சூழ்வ
ரிரும்பொ னிலையே யென்கின்றா
　　ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 146

1918. நிலையைத் தவறார் தொழுமொற்றி
　　நிமலப் பெருமானீர்முன்ன
மலையைச் சிலையாக் கொண்டீர்நும்
　　மாவல் லபமற் புதமென்றேன்
வலையத் தறியாச் சிறுவர்களு

மலையைச் சிலையாக் கொள்வர்களீ
திலையற் புதந்தா னென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 147

1919. உதயச் சுடரே யனையீர்நல்
லொற்றி யுடையீ ரென்னுடைய
விதயத் தமர்ந்தீ ரென்னேயென்
னெண்ண மறியீ ரோவென்றேன்
சுதையிற் றிகழ்வா யறிந்தன்றோ
துறந்து வெளிப்பட் டெதிரடைந்தா
மிதையுற் றறிநீ யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 148

1920. புரக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றிப்
புனித ரேநீர் போர்க்களிற்றை
யுரக்குங் கலக்கம் பெறவுரித்தீ
ருள்ளத் திரக்க மென்னென்றேன்
கரக்கு மிடையாய் நீகளிற்றின்
கன்றைக் கலக்கம் புரிந்தனைநின்
னிரக்க மிதுவோ வென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 149

1921. பதங்கூ றொற்றிப் பதியீர்நீர்
பசுவி லேறும் பரிசதுதான்
விதங்கூ றறத்தின் விதிதானோ
விலக்கோ விளம்பல் வேண்டுமென்றே
னிதங்கூ றிடுநற் பசுங்கன்றை
நீயு மேறி யிடுகின்றா
யிதங்கூ றிடுக வென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 150

1922. யோக முடையார் புகழொற்றி
யூரிற் பரம யோகியராந்
தாக முடையா ரிவர்தமக்குத்
தண்ணீர் தரநின் றனையழைத்தேன்
போக முடையாய் புறத்தண்ணீர்
புரிந்து விரும்பா மகத்தண்ணீ
ரீக மகிழ்வி னென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 151

1923. வளநீ ரொற்றி வாணரிவர்
வந்தார் நின்றார் மாதேநா
முளநீர்த் தாக மாற்றுறுநீ
ருதவ வேண்டு மென்றார்நான்
குளநீ ரொன்றே யுளதென்றேன்
கொள்ளே மிடைமேற் கொளுமிந்த
விளநீர் தருக வென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 152

1924. மெய்ந்நீ ரொற்றி வாணரிவர்
வெம்மை யுளநீர் வேண்டுமென்றா
ரந்நீ ரிலைநீர் தண்ணீர்தா
னருந்தி லாகா தோவென்றேன்
முந்நீர் தனையை யனையீரிம்
முதுநீ ருண்டு தலைக்கேறிற்
றிந்நீர் காண்டி யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 153

1925 சீலஞ் சேர்ந்த வொற்றியுளீர்
சிறிதாம் பஞ்ச காலத்துங்
கோலஞ் சார்ந்து பிச்சைகொளக்
குறித்து வருவீ ரென்னென்றேன்
காலம் போகும் வார்த்தைநிற்குங்
கண்டா யிதுசொற் கடனாமோ
வேலங் குழலா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 154

1926 ஊற்றார் சடையீ ரொற்றியுளீ
ரூரூ ரிரக்கத் துணிவுற்றீர்
நீற்றால் விளங்குந் திருமேனி
நேர்ந்திங் கிளைத்தீர் நீரென்றேன்
சோற்றா லிளைத்தே மன்றுமது
சொல்லா லிளைத்தே மின்றினிநா
மேற்றா லிகழ்வே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 155

1927. நீரை விழுங்குஞ் சடையுடையீ
ருளது நுமக்கு நீரூருந்
தேரை விழுங்கும் பசுவென்றேன்
செறிநின் கலைக்கு ளொன்றுளது
காரை விழுங்கு மெமதுபசுக்
கன்றின் றேரை நீர்த்தேரை
யீர விழுங்கு மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 156

1928. பொன்னேர் மணிமன் றுடையீர்நீர்
புரிந்த தெதுவெம் புடையென்றே
னின்னே யுரைத்தற் கஞ்சுதுமென்
றாரென் னென்றே னியம்புதுமேன்
மின்னே நினது நடைப்பகையா
மிருகம் பறவை தமைக்குறிக்கு
மென்னே யுரைப்ப தென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 157

1929. அடையார் புரஞ்செற் றம்பலத்தே
யாடு மழகீ ரெண்பதிற்றுக்
கடையா முடலின் றலைகொண்டீர்

கரமொன் றினிலற் புதமென்றே
னுடையாத் தலைமேற் றலையாக
வுன்கை யீரைஞ் ஞூறுகொண்ட
திடையா வளைக்கே யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 158

1930. தேவர்க் கரிய வானந்தத்
திருத்தாண் டவஞ்செய் பெருமானீர்
மேவக் குகுகு குகுகுவணி
வேணி யுடையீ ராமென்றேன்
தாவக் குகுகு குகுகுகுகுத்
தாமே யைந்து விளங்கவணி
யேவற் குணத்தா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 159

1931. கொன்றைச் சடையீர் கொடுங்கோளூர்
குறித்தீர் வருதற் கஞ்சுவல்யா
னொன்றப் பெருங்கோ ளென்மீது
முரைப்பா ருண்டென் றுணர்ந்தென்றேன்
நன்றப் படியேற் கோளிலையா
நகரு முடையே நங்காய்நீ
யின்றச் சுறலென் னென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 160

1932. புரியுஞ் சடையீ ரமர்ந்திடுமூர்
புலியூ ரெனிலெம் போல்வார்க்கு
முரியும் புலித்தோ லுடையீர்போ
லுறுதற் கியலு மோவென்றேன்
றிரியும் புலியூ ரன்றுநின் போற்
றெரிவை யரைக்கண் டிடிற்பயந்தே
யிரியும் புலியூ ரென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 161

1933. தெவ்வூர் பொடிக்குஞ் சிறுநகையித்
தேவர் தமைநா னீரிருத்த
லெவ்வூ ரென்றே னகைத்தணங்கே
யேமூர் நாலூ ரென்றார்பின்
னவ்வூர்த் தொகையி னிருத்தலரி
தாமென் றேன்மற் றதிலொவ்வூ
ரிவ்வூ ரெடுத்தா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 162

1934. மணங்கொ ளிதழிச் சடையீர்நீர்
வாழும் பதியா தென்றேனின்
குணங்கொண் மொழிகேட் டோரளவு
குறைந்த குயிலாம் பதியென்றா
ரணங்கின் மறையூ ராமென்றே
னஃதன் றருளோத் தூரிஃது

மிணங்க வுடையே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 163

1935. ஆற்றுச் சடையா ரிவர்பலியென்
றடைந்தார் நுமது ரியாதென்றேன்
சோற்றுத் துறையென் றார்நுமக்குச்
சோற்றுக் கருப்பேன் சொலுமென்றேன்
றோற்றுத் திரிவே மன்றுநின்போற்
சொல்லுங் கருப்பென் றுலகியம்ப
வேற்றுத் திரியே மென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 164

1936. ஓங்குஞ் சடையீர் நெல்வாயி
லுடையே மென்றீ ருடையீரேற்
றாங்கும் புகழ்நும் மிடைச்சிறுமை
சார்ந்த தெவனீர் சாற்றுமென்றே
னோங்கும் படிநும் மிடைச்சிறுமை
யெய்திற் றலதீண் டெமக்கின்றா
லீங்குங் காண்டி ரென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடீ. 165

Back

99. கண் நிறைந்த கணவன்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1937. மைய லழகீ ரொற்றி
வைத்தீ ருளவோ மனையென்றேன்
கையி னிறைந்த தனத்தினுந்தங்
கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
மெய்யின் விழைவா ரொருமனையோ
விளம்பின் மனையும் மிகப்பலவாம்
எய்யி லிடையா யென்கின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.(43) 1

(43). ஆ.பா. இதனைத் தனிப்பாசுரப் பகுதியில் சேர்த்திருக்கிறார். 'இது ஒற்றியூர்ப் பதிகங்கள் சிற்சில கொண்ட ஒரு சுவடியில்
2-ஆம் திருமுறை உள்ளப் பஞ்சகத்தில் "பிறவாநெறியது" என்ற பாடலை அடுத்து ஓர் தனிப்பாசுரமாகச் சுவாமிகளால் எழுதப்
பட்டிருக்கிறது' என்பது ஆ. பா. குறிப்பு. பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை திரட்டிய ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற்பதிப்பில்
(1892) ஆறாந் திருமுறையில் பல்வகைய தனிப்பாடல்கள் என்ற தொகுப்பில் இங்கிதமாலையின் தொடர்ச்சி என்ற தலைப்புடன்

இது முதன்முதலாக அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. ச.மு.க. பதிப்பில் இது இங்கி தமாலை யுடனேயே 166ஆம் பாவாகச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

Back

---

100. இராமநாம சங்கீர்த்தனம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1938. காராய வண்ண மணிவண்ண கண்ண கனசங்கு சக்ர தரநீள்

சீராய தூய மலர்வாய நேய ஶ்ரீராம ராம வெனவே
தாராய வாழ்வு தருநெஞ்சு சூழ்க தாமோத ராய நமவோம்
நாராய ணாய நமவாம னாய நமகேச வாய நமவே. 1

Back

---

101. இராமநாமப் பதிகம் (44)

(44). கொந்தமூர் ஶ்ரீநிவாச வரதாசாரிய சுவாமிகள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அருளிச் செய்தது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1939. திருமகள்எம் பெருமாட்டி மகிழும் வண்ணச்
செழுங்கனியே கொழும்பாகே தேனே தெய்வத்
தருமகனைக் காத்தருளக் கரத்தே வென்றித்
தனுஎடுத்த ஒருமுதலே தருமப் பேறே
இருமையும்என் னுளத்தமர்ந்த ராம நாமத்
தென்அரசே என்அமுதே என்தா யேநின்
மருமலர்ப்பொன் அடிவழுத்தும் சிறியேன் அந்தோ
மனந்தளர்ந்தேன் அறிந்தும்அருள் வழங்கி லாயே. 1

1940. கலைக்கடலே கருணைநெடுங் கடலே கானங்
கடத்ததடங் கடலேஎன் கருத்தே ஞான
மலைக்கண்எழுஞ் சுடரேவான் சுடரே அன்பர்
மனத்தொளிரும் சுயஞ்சுடரே மணியே வானோர்
தலைக்கண்உறு மகுடசிகா மணியே வாய்மைத்
தசரதன்தன் குலமணியே தமியேன் உள்ள
நிலைக்கண்உறும் ஶ்ரீராம வள்ள லேஎன்
நிலைஅறிந்தும் அருளஇன்னும் நினைந்தி லாயே. 2

1941. மண்ணாளா நின்றவர்தம் வாழ்வு வேண்டேன்
மற்றவர்போல் பற்றடைந்து மாள வேண்டேன்
விண்ணாளா நின்றஒரு மேன்மை வேண்டேன்
வித்தகநின் திருவருளே வேண்டி நின்றேன்

புண்ணாளா நின்றமன முடையேன் செய்த
      பொய்அனைத்தும் திருவுளத்தே பொறுப்பாய் அன்றிக்
கண்ணாளா சுடர்க்கமலக் கண்ணா என்னைக்
      கைவிடில்என் செய்வேனே கடைய னேனே.   3

1942. தெவ்வினையார் அரக்கர்குலம் செற்ற வெற்றிச்
      சிங்கமே எங்கள்குல தெய்வ மேயோ
வெவ்வினைதீர்த் தருள்கின்ற ராம நாம
      வியன்சுடரே இவ்வுலக விடயக் காட்டில்
இவ்வினையேன் அகப்பட்டேன் புலனாம் கள்வர்க்
      கிலக்கானேன் துணைஒன்றும் இல்லேன் அந்தோ
செய்வினைஒன் றறியேன்இங் கென்னை எந்தாய்
      திருவுளத்தில் சேர்த்திலையேல் செய்வ தென்னே.   4

1943. வான்வண்ணக் கருமுகிலே மழையே நீல
      மணிவண்ணக் கொழுஞ்சுடரே மருந்தே வானத்
தேன்வண்ணச் செழுஞ்சுவையே ராம நாமத்
      தெய்வமே நின்புகழைத் தெளிந்தே ஓதா
ஊன்வண்ணப் புலைவாயார் இடத்தே சென்றாங்
      குழைக்கின்றேன் செய்வகைஒன் றுணரேன் அந்தோ
கான்வண்ணக் குடும்பத்திற் கிலக்கா என்னைக்
      காட்டினையே என்னேநின் கருணை ஈதோ.   5

1944. பொன்னுடையார் வாயிலில்போய் வீணே காலம்
      போக்குகின்றேன் இவ்வுலகப் புணர்ப்பை வேண்டி
என்னுடையாய் நின்னடியை மறந்தேன் அந்தோ
      என்செய்கேன் என்செய்கேன் ஏழை யேன்நான்
பின்னுடையேன் பிழைஉடையேன் அல்லால் உன்றன்
      பேரருளும் உடையேனோ பிறந்தேன் வாளா
உன்னுடைய திருவுளத்தென் நினைதி யோஎன்
      ஒருமுதல்வா ஸ்ரீராமா உணர்கி லேனே.   6

1945. அறம்பழுக்கும் தருவேஎன் குருவே என்றன்
      ஆருயிருக் கொருதுணையே அரசே பூவை
நிறம்பழுக்க அழகொழுகும் வடிவக் குன்றே
      நெடுங்கடலுக் கணையளித்த நிலையே வெய்ய
மறம்பழுக்கும் இலங்கைஇரா வணனைப் பண்டோர்
      வாளினாற் பணிகொண்ட மணியே வாய்மைத்
திறம்பழுக்கும் ஸ்ரீராம வள்ள லேநின்
      திருவருளே அன்றிமற்றோர் செயலி லேனே.   7

1946. கல்லாய வன்மனத்தர் தம்பால் சென்றே
      கண்கலக்கங் கொள்கின்றேன் கவலை வாழ்வை
எல்லாம்உள் இருந்தறிந்தாய் அன்றோ சற்றும்
      இரங்கிலைஎம் பெருமானே என்னே என்னே
பொல்லாத வெவ்வினையேன் எனினும் என்னைப்
      புண்ணியனே புரப்பதருட் புகழ்ச்சி அன்றோ
அல்ஆர்ந்த துயர்க்கடல்நின் றெடுத்தி டாயேல்

ஆற்றேன்நான் பழிநின்பால் ஆக்கு வேனே. 8

1947. மையான நெஞ்சகத்தோர் வாயில் சார்ந்தே
மனம்தளர்ந்தேன் வருந்துகின்ற வருத்தம் எல்லாம்
ஐயாஎன் உளத்தமர்ந்தாய் நீதான் சற்றும்
அறியாயோ அறியாயேல் அறிவா ர்யாரே
பொய்யான தன்மையினேன் எனினும் என்னைப்
புறம்விடுத்தல் அழகேயோ பொருளா எண்ணி
மெய்யாஎன் றனைஅந்நாள் ஆண்டாய் இந்நாள்
வெறுத்தனையேல் எங்கேயான் மேவு வேனே. 9

1948. கூறுவதோர் குணமில்லாக் கொடிதாம் செல்வக்
குருட்டறிவோர் இடைப்படும்என் குறைகள் எல்லாம்
ஆறுவதோர் வழிகாணேன் அந்தோ அந்தோ
அவலமெனும் கருங்கடலில் அழுந்து கின்றேன்
ஏறுவதோர் வகைஅறியேன் எந்தாய் எந்தாய்
ஏற்றுகின்றோர் நின்னைஅன்றி இல்லேன் என்னைச்
சீறுவதோ இரங்குவதோ யாதோ உன்றன்
திருவுளத்தைத் தெரியேனே சிறிய னேனே. 10

Back

---

102. வீரராகவர் போற்றிப் பஞ்சகம்

திருஎவ்வுளூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1949. தண்ணமர் மதிபோல் சாந்தந் தழைத்தசத் துவனே போற்றி
வண்ணமா மணியே போற்றி மணிவண்ணத் தேவா போற்றி
அண்ணலே எவ்வு ளூரில் அமர்ந்தருள் ஆதி போற்றி
விண்ணவர் முதல்வா போற்றி வீரரா கவனே போற்றி. 1

1950. பாண்டவர் தூத னாகப் பலித்தருள் பரனே போற்றி
நீண்டவன் என்ன வேதம் நிகழ்த்துமா நிதியே போற்றி
தூண்டலில் லாமல் ஓங்குஞ் ஜோதிநல் விளக்கே போற்றி
வேண்டவர் எவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 2

1951. மேதினி புரக்கும் வேந்தர் வீறெலாம் நினதே போற்றி
கோதிலா மனத்தே நின்று குலாவிய கோவே போற்றி
ஓதிய எவ்வு ளூரில் உறைந்தருள் புரிவாய் போற்றி
வேதியன் தன்னை ஈன்ற வீரரா கவனே போற்றி. 3

1952. இளங்கொடி தனைக்கொண் டேகும் இராவணன் தனைய ழித்தே

களங்கமில் விபீட ணர்க்குக் கனவர சளித்தாய் போற்றி
துளங்குமா தவத்தோர் உற்ற துயரெலாம் தவிர்த்தாய் போற்றி
விளங்குநல் எவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 4

1953. அற்புதத் திருவை மார்பில் அணைத்தபே ரழகா போற்றி
பொற்புறு திகிரி சங்கு பொருந்துகைப் புனிதா போற்றி

வற்புறு பிணிதீர்த் தென்னை மகிழ்வித்த வரதா போற்றி
வெற்புயர் எவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 5

Back

---

103. இரேணுகை தோத்திரம்

சென்னை ஏழுகிணறு(45)
(45). அன்பர் ஒருவரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க அருளிச் செய்தது.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1954. சீர்வளர் மதியும் திருவளர் வாழ்க்கைச்
செல்வமும் கல்வியும் பொறையும்
பார்வளர் திறனும் பயன்வளர் பரிசும்
பத்தியும் எனக்கருள் பரிந்தே
வார்வளர் தனத்தாய் மருவளர் குழலாய்
மணிவளர் அணிமலர் முகத்தாய்
ஏர்வளர் குணத்தாய் இசைதுலுக் காணத்
திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 1

1955. உவந்தொரு காசும் உதவிடாக் கொடிய
உலுத்தர்தம் கடைதொறும்ஓடி
அவந்தனில் அலையா வகைஎனக் குன்தன்
அகமலர்ந் தருளுதல் வேண்டும்
நவந்தரு மதிய நிவந்தபூங் கொடியே
நலந்தரு நகைமணிக் கோவை
இவந்தொளிர் பசுந்தோள் இசைதுலுக் காணத்
திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 2

1956. விருந்தினர் தம்மை உபசரித் திடவும்
விரவுறும் உறவினர் மகிழத்
திருந்திய மனத்தால் நன்றிசெய் திடவும்
சிறியனேற் கருளுதல் வேண்டும்
வருந்திவந் தடைந்தோர்க் கருள்செயும் கருணை
வாரியே வடிவுறு மயிலே
இருந்திசை புகழும் இசைதுலுக் காணத்
திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 3

1957. புண்ணியம் புரியும் புனிதர்தம் சார்பும்
புத்திரர் மனைவியே முதலாய்
நண்ணிய குடும்ப நலம்பெறப் புரியும்
நன்கும் எனக்கருள் புரிவாய்
விண்ணிய கதிரின் ஒளிசெயும் இழையாய்
விளங்கருள் ஒழுகிய விழியாய்
எண்ணிய அடியர்க் கிசைதுலுக் காணத்
திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 4

1957. மனமெலி யாமல் பிணியடை யாமல்
வஞ்சகர் தமைமரு வாமல்
சினநிலை யாமல் உடல்சலி யாமல்
சிறியனேன் உறமகிழ்ந் தருள்வாய்
அனமகிழ் நடையாய் அணிதுடி இடையாய்
அழகுசெய் காஞ்சன உடையாய்
இனமகிழ் சென்னை இசைதுலுக் காணத்
திரேணுகை எனும்ஒரு திருவே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாம் திருமுறை முற்றிற்று

This file was last revised on 19 Feb. 2002
Click here to go to webpage on 1st tirmuRai .
Please send your comments to the webmasters of this website.